REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Cutezătorii

SÎMBĂTĂ, 26 DECEMBRIE 1970, ANUL IV
170—171
52
53

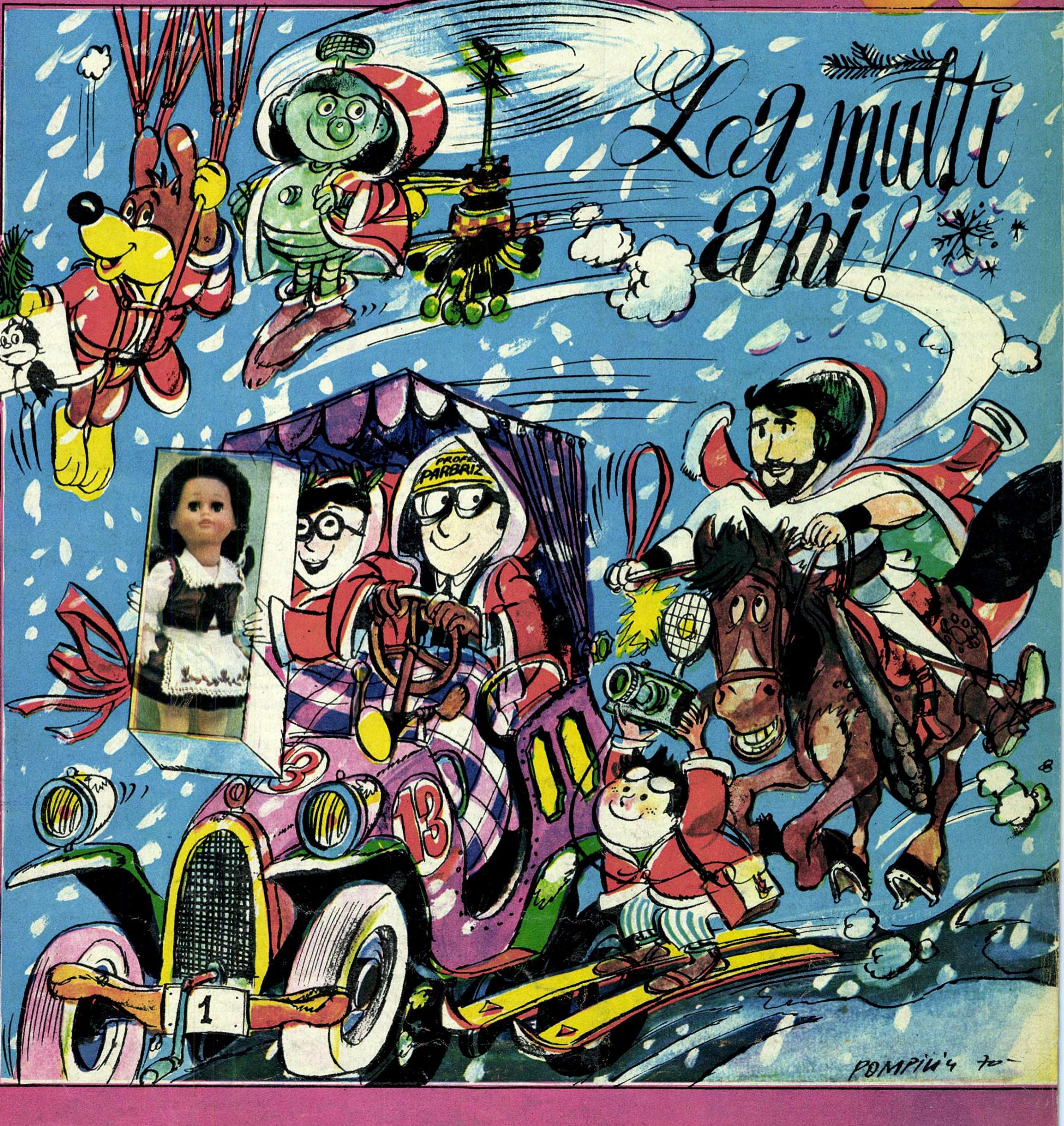
La mulți ani!
PROF. PARBRIZ
3
13
1
POMPILIU 70

> *«Voi învăța și voi munci pentru a deveni fiu de nădejde al patriei mele — Republica Socialistă România; voi fi credincios poporului și Partidului Comunist Român; voi respecta neabătut îndatoririle pionierești».*
>
> **LEGĂMÎNTUL PIONIERULUI**

▲ **Pentru copiii din fotografia de față, momentele întîlnirii cu tovarășul Nicolae Ceaușescu constituie cea mai frumoasă amintire a copilăriei. Pentru noi toți, pentru milioanele de vlăstare ale României socialiste, dragostea și grija părintească pe care ne-o poartă comuniștii, întregul popor, constituie un vibrant imbold spre noi izbînzi de seamă, la învățătură, în activitatea pionierească, în pregătirea noastră pentru viitor.**

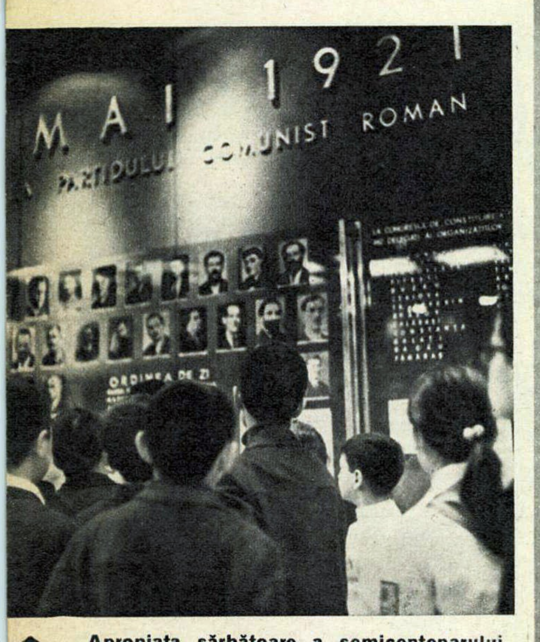

▲ **Apropiata sărbătoare a semicentenarului Partidului Comunist Român prilejuiește pionierilor vizite de neuitat la Muzeul de istorie a Partidului Comunist, a mișcării muncitorești și democratice din România, la Doftana și la alte locuri legate de lupta clasei muncitoare.** ▼

ORIZONT

de VIRGILIU RADULIAN, președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor, adjunct al ministrului învățămîntului

Anul care se încheie a fost un an bogat în înfăptuiri pentru Organizația pionierilor din Republica Socialistă România; el va rămîne în amintirea tuturor prin numeroase, frumoase și valoroase acțiuni pionierești, care au contribuit mult la sporirea prestigiului pionieriei în țară și peste hotare.

O mare atenție au acordat unitățile și detașamentele de pionieri de pe întreg cuprinsul țării acțiunilor de folos obștesc, de muncă social utilă, participînd activ și ingenios la înfrumusețarea și buna gospodărire a școlilor, satelor și orașelor țării, la strîngerea recoltelor de pe cîmp sau la construirea unor terenuri pentru sport și joc, cluburi și alte așezăminte de cultură în orașe și sate, la plantări, împăduriri și la multe alte acțiuni de acest fel. În cursul «Săptămînii primăverii» și nu numai atunci, zeci și sute de mii de pionieri și școlari au răspuns cu însuflețire la chemarea Consiliului Național «Fiecare pionier — un pom, o floare», ceea ce a dus la o mai intensă preocupare pentru ocrotirea naturii, pentru păstrarea și răspîndirea frumosului în mediul înconjurător. În acțiuni folositoare lor și societății noastre socialiste în plin avînt constructiv, mulți pionieri s-au distins prin hărnicie, inițiativă, spirit practic, dovedind că posedă nu numai minți iscoditoare, dar și mîini destoinice, iscusite. Cinste acelor pionieri vrednici care au înțeles frumusețea și demnitatea faptelor de muncă, care știu să-și suflece mînecile cînd este nevoie și nu se lasă îndemnați la fapte de ispravă cînd nevoile țării o cer. Nu vorbele și gîndurile frumoase, ci acțiunile practice, munca în folosul țării, faptele concrete sînt înainte de toate expresia vie a devotamentului față de patrie, a inițiativei și demnității pionierești. Un pionier se caracterizează totdeauna prin înaltul simț al răspunderii, prin inițiativă, spirit creator și dăruire față de cauza poporului și a Partidului Comunist Român, fiind totdeauna și pretutindeni gata să-și aducă cu însuflețire contribuția la progresul patriei, în fiecare zi, la fiecare loc de muncă. Pionierii nu așteaptă să li se spună cu ce pot fi de folos țării, ei nu așteaptă, ci știu care este datoria lor, acționează cu energie și entuziasm pentru înfăptuirea ei. Acest adevăr l-au dovedit cu prisosință mulți pionieri în împrejurările excepționale prin care a trecut țara cu prilejul combaterii calamităților naturale din mai a.c., acționînd cu devotament, inițiativă, hotărîre și curaj. Felul în care pionierii și comandanții au răspuns la chemarea partidului, felul în care au dat curs apelului Consiliului Național al Organizației pentru a-și aduce întreaga contribuție la depășirea greutăților create de aceste evenimente va rămîne înscris pentru totdeauna în istoria mișcării pionierești din țara noastră ca un moment de demnitate, de patriotism înflăcărat. Zece dintre mulții pionieri și școlari care s-au evidențiat cu acest prilej au fost distinși cu diploma de onoare pentru acte de eroism de Comitetul Internațional al Mișcărilor de Copii și Adolescenți de pe lîngă F.M.T.D. iar mulți alții au primit titlul de «pionier cutezător», numeroase unități și detașamente obținînd titlul de **unitate — sau detașament de frunte.**

A fost un moment pe care cu toții îl vom ține minte, de profundă solidaritate umană, de curaj, de puternică dragoste față de țară. A fost totodată un prilej de importante învățăminte pe care pionierii le-au dezvoltat în lunile ce au urmat și chiar în vacanța școlară. A rezultat limpede că educarea spiritului practic, a îndemînării, a spiritului organizatoric, cultivarea trăsăturilor umane înaintate, spiritul de solidaritate, de dăruire de sine și putere de sacrificiu, de cutezanță, călirea fizică rămîn și vor fi și-n viitor preocupări importante ale organizației, ale pionierilor înșiși.

Este îmbucurător să constatăm cît de mult a sporit după aceea inițiativa și răspunderea pionierilor din comandamentele unităților și a celor aleși în colectivele de conducere ale detașamentelor, ale activului pionieresc în buna organizare și desfășurare a activității pionierești. Este un drum bun, pe care vom păși cu încredere mai departe.

În anul 1970, s-a organizat cu succes concursul și expoziția «Minitehnicus» care s-au bucurat de un mare răsunet internațional și care au ilustrat cît de mult a crescut interesul și preocupările pionierilor și școlarilor pentru activitatea tehnică aplicativă și științifică. Expoziția națională a fost precedată de expoziții județene, unde mii de pionieri creatori în domeniul tehnicii au arătat de ce este în stare ingeniozitatea și inventivitatea lor, cu cîtă imaginație și spirit creator pot pune în aplicare cunoștințele ce și le-au însușit în școală sau în cadrul activităților extrașcolare din cercuri sau de la casele pionierilor.

Conferința internațională «Educația copilului în fața progresului științei și tehnicii contemporane» care a avut loc între 20—27 iulie a.c la București și la care au participat 28 organizații din 4 continente și

Tot înainte!
Tot înainte

PIONIERESC 1971

numeroase organizații internaționale a confirmat progresul însemnat obținut în acest domeniu de către Organizația pionierilor din țara noastră. Rămîne ca-n anul ce vine să dezvoltăm energic și pe un front larg aceste succese dînd o și mai mare atenție activității tehnice în unitățile de pionieri de la sate și angrenînd mai mult fetele în acest domeniu.

Frumoasele realizări obținute în anul pe care îl încheiem în domeniul sportului și turismului pionieresc prin expedițiile «Cutezătorii», acțiunea «Leaota' 70», concursurile de orientare turistică, învățarea înotului în cadrul acțiunii «Delfin '70» și altele, precum și larga participare a pionierilor și școlarilor la activitățile și concursurile cultural-artistice așteaptă să fie continuate și îmbogățite în anul ce vine.

Orizontul pionieresc 1971 va cunoaște o puternică impulsionare a miscarii artistice — prin manifestări cum sînt Festivalul republican al formațiilor pionierești, concursurile de artă plastică, literatură, fotografii artistice, Festivalul cinecluburilor pionierești ș.a., — va aduce pe stadioane și terenurile de sport sau pe cărările patriei, în drumeție, expediții și turism, sute de mii de pionieri și școlari.

Toate aceste manifestări și întreaga activitate a Organizației pionierilor vor fi dedicate măretului eveniment din viața poporului nostru, întîmpinarea și sărbătorirea semicentenarului Partidului Comunist Român. Vom dărui partidului, la cea de a 50-a aniversare a sa, pentru grija și atenția cu care ne înconjoară pe noi, pionierii și comandanții, pe tinerele vlăstare ale țării, nădejdea de mîine a patriei, un imens buchet de flori, florile pionieriei. Aceste flori vor fi realizările organizației noastre pe toate planurile și pe toate fronturile, de o calitate mult sporită decît pînă acum. Fiecare pionier își va dovedi în această acțiune vrednicia, devotamentul și initiativa, dragostea sa nețărmurită pentru Partidul Comunist Român, conducătorul înțelept al poporului în opera de construire a socialismului, pentru patria noastră dragă, Republica Socialistă România. Cu aceste gînduri pășim pragul dintre cei doi ani: 1970, ce ne rămîne drag pentru înfăptuirile ce ni le-a prilejuit și 1971, pe care-l îndrăgim încă de acum pentru marile chemări ce ni le pune în față, pentru orizontul larg și luminos de afirmare pe mai departe a pionieriei, la care ne îndeamnă cu dărnicie.

Cu acest prilej, adresîndu-mă pionierilor și comandanților, în numele Consiliului National si al meu personal, vă doresc din toată inima cutezanță, hărnicie, realizări de seamă, sănătate, un hotărît și voios «Tot înainte!» pentru 1971, adăugind traditionalul «La mulți ani!»

Fotografii:
GRIGORE PREPELIȚĂ

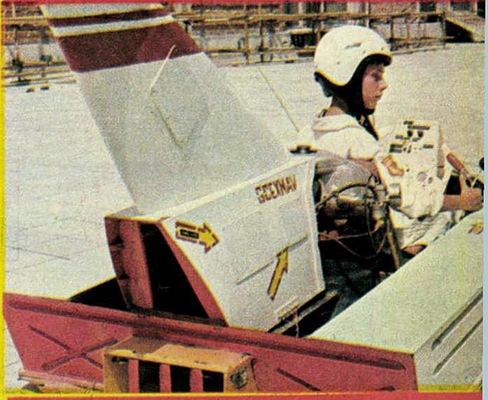

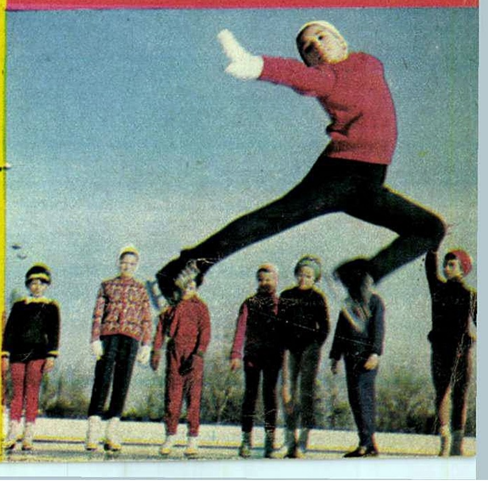

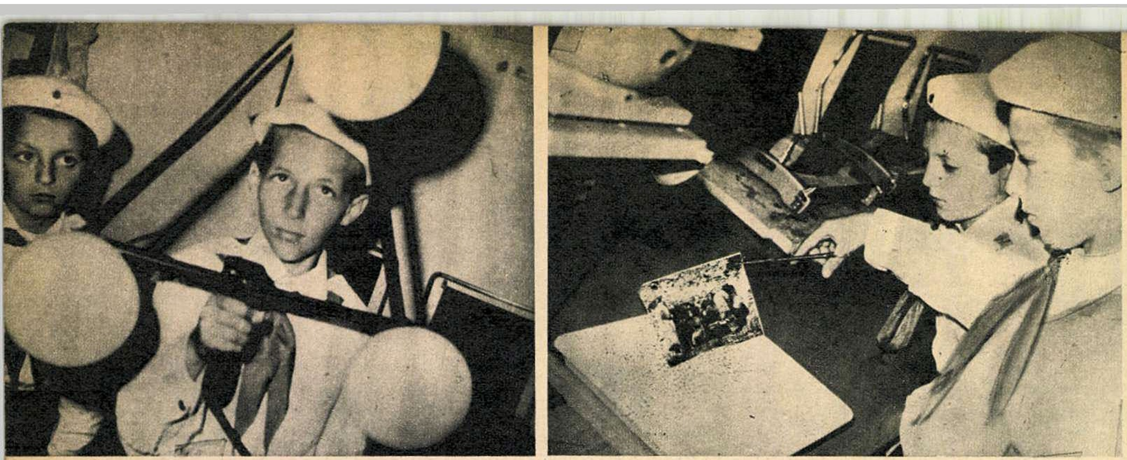

CONSTANTIN SPĂTARU: «Eu şi prietenul meu Tache» ; «Prima fotografie»

VIOREL MAXIM: «Înfruntînd timpul»

EDUARD TEODORESCU: «Lansare»

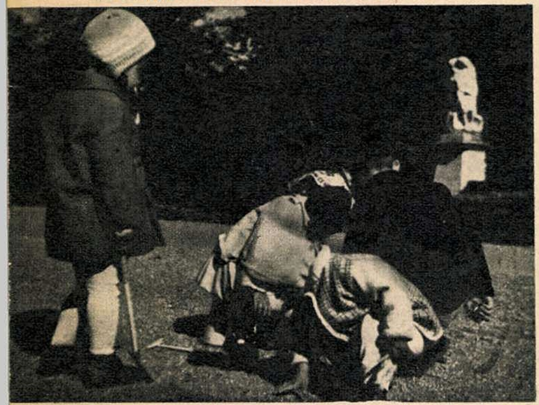

RADU-VALENTIN BUCĂTARU: «În lumea lor»

CONCURSUL DE FOTOGRAFII

„STUDIO 50“

POŞTA CONCURSULUI

14 decembrie 1970. Poştaşul, ca de obicei, şi-a făcut apariţia în redacţie cu un maldăr de scrisori şi pachete. Atenţia ne-a fost atrasă imediat de unul din colete, îngrijit ambalat şi destul de greu. Reprezenta cele 60 de fotografii trimise pe adresa concursului «Studio 50» de pionierii din Paşcani. Imaginile au stîrnit un viu interes datorită spontaneităţii şi animaţiei prezente în fiecare din ele. Desi am primit foarte multe fotografii interesante, juriul a hotărît publicarea imaginilor din această pagină.

CONSTANTIN SPĂTARU. Ne-ai ghicit foarte bine intenţia în ceea ce priveşte fotoreportajul. Cele patru fotografii sînt bine legate între ele, însă ar fi trebuit să foloseşti mai bine prim-planul şi să reduci substanţial spaţiile libere din compoziţia imaginilor. În «Eu şi prietenul meu Tache» şi «Prima fotografie» ai reuşit, într-adevăr, să transmiţi atmosfera de studio, de laborator

EDUARD TEODORESCU. Fotografia ta are dinamism şi naturaleţe. Ai surprins momentul lansării!

RADU-VALENTIN BUCĂTARU. O imagine «nearanjată». Poziţiile copiilor sînt fireşti. Fotografia a devenit vie şi directă.

ADRIAN BEJENARU. Aş fi intitulat-o «Zîmbet şi muzică» Prin simplitatea ei, imaginea produce maximum de atmosferă.

AUREL PĂDURARU. Ai ştiut să îmbini instantaneul cu prim-planul. Arcadele pridvorului fiind bine conturate îţi reţin imediat privirea.

VIOREL MAXIM. Aspectul monumental este bine realizat, iar o lumină prielnică reuşeşte să sublinieze detaliile construcţiei. De asemenea, imaginea este îngrijit lucrată si foarte clară.

VIOREL FUCIUC. Deşi bine echilibrată, fotografia ta pierde prin neclaritate. Oricum, rămîne un peisaj bine ales.

MARIAN LOGHIN, Ai reuşit să execuţi un portret neobişnuit de emoţionant. Bunicul din poză ne zîmbeşte blînd, iar în prim plan sînt aduse mîinile lui obosite. Fotografia este reală şi foarte convingătoare.

Prof. **BLITZ**

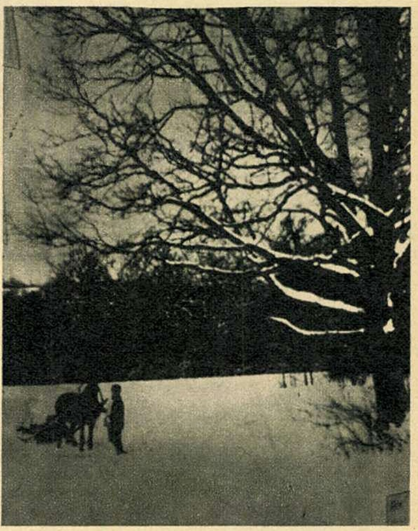

VIOREL FUCIUC:
«Vreau cînd caii sforăie, nebunii,
Să sărut o ramură cu ger»

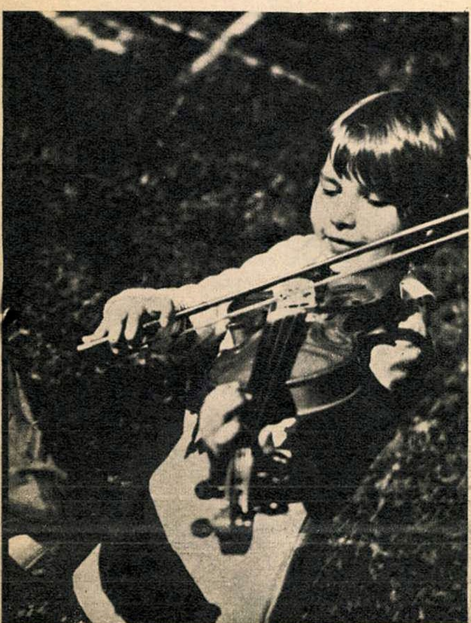

ADRIAN BEJENARU: «La început de drum»

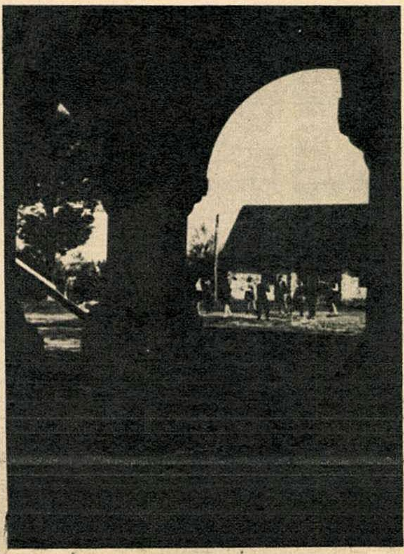

AUREL PĂDURARU: «Recreaţie»

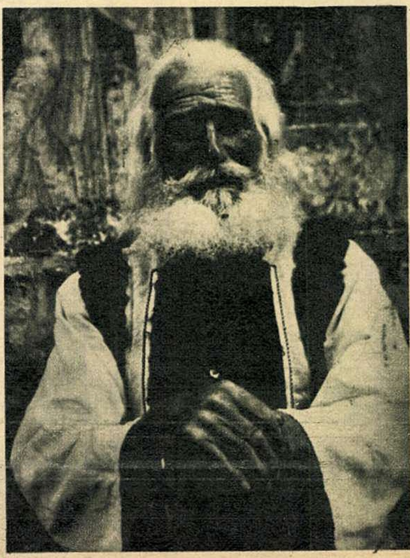

MARIAN LOGHIN: «Bunicul»

Colocviu

«STUDIO 50»

În cadrul concursului «Studio 50», invitatul paginii noastre este DAN ER. GRIGORESCU, cunoscut autor al unor albume de artă fotografică.

Mă găsesc în situația de a scrie o teză, o teză ce urmează a fi judecată de voi. Tema: fotografia.

Cum bănuiesc că de la mine se așteaptă sfaturi, ca să nu vă dezamăgesc am să vă dau cel puțin unul, dar esențial: nu vă luați după sfaturi.

Fiecare dintre cei ajunși la o anumită maturitate se cred în drept să explice o cale unică spre a reuși în domeniul său. Dacă în științele exacte o asemenea părere are șanse să fie realizabilă, în fotografie, în această tînără și încă neexplorată ramură, sigur, nu. Cîți fotografi, atîtea păreri.

Deci nu vă luați după sfaturi, dar căutați să învățați a citi limbajul fotografic: este o grea și serioasă alfabetizare. A descifra o imagine înseamnă a înțelege ideea autorului și modalitățile lui de exprimare, ca apoi, cu franchețǎ, să hotărăști dacă îți place, dacă este justificată, dacă își atinge scopul, dacă tehnica folosită este adecvată subiectului, dacă conține substanță sau este simplă acrobație.

Pentru aceasta vă recomand să priviți multe fotografii, cît se poate mai bune, să le examinați cu atenție, dar în nici un caz să nu le imitați: una din cauzele sigure ale mediocrității (o s-o descoperiți în multe expoziții, este tendința de a face la fel (cu speranța că nu se va afla). Ideea de-a înțelege o fotografie, de-a învăța de la ea, trebuie să fie lipsită de germenul copierii.

Fiecare trebuie să învețe să vadă singur. Calitatea marelui fotograf e de a-ți arăta lucrurile într-o manieră în care nu le-ai văzut, fără să recurgă la trucuri, fără să trișeze. De cele mai multe ori, la baza imaginilor valoroase găsești, afară de un unghi inedit, o tehnică foarte serioasă însușită prin ani de muncă, care devine structura «manierei», dar mai ales găsești epurarea — în măsura în care subiectul o permite — a cît mai multor elemente inutile: marile fotografii sînt «curate».

Este o meserie, o meserie care trebuie făcută cu multă dragoste: poți fi fotograf îndrăgostit — în aceeași măsură — de un chip frumos, de un trunchi de copac, de o apă, de un animal, sau de o regiune. Rămîne să descoperi cea mai fericită cale spre a exprima această dragoste, din plin, cu forță, cu vigoare și mai ales cu extremă onestitate.

BOGDANA POPESCU, ELEVĂ LA LICEUL NR. 32 DIN CAPITALĂ, A PARTICIPAT, CU ACEASTĂ LUCRARE, LA CONCURSUL INTERNAȚIONAL DE CREAȚII ALE COPIILOR — SHANKAR — DIN INDIA.

ÎN MAREA COMPETIȚIE, LA CARE AU PARTICIPAT CIRCA 170 000 DE COPII DIN TOATĂ LUMEA, LUCRAREA BOGDANEI POPESCU S-A BUCURAT DE APRECIEREA UNANIMĂ A JURIULUI CARE I-A ACORDAT MARELE PREMIU — MEDALIA DE AUR «NEHRU».

PATRIA MEA

Scrisoare către un prieten din altă țară

Dragă prietene necunoscut,

Mi-ai cerut să-ți scriu cîte ceva despre patria mea. Mă întreb dacă într-adevăr nu știi nimic despre ea.

Mi-e teamă că nu voi fi în stare să depășesc bariera celor cîteva mii de mile, a condițiilor geografice deosebite, a unui trecut și a unor moduri diferite de viață, ce ne despart.

Nu ai vizitat niciodată România. Știi poate ceva mai mult decît nimic despre ea și scrisoarea mea trebuie să sintetizeze mii de pagini scrise de mai mult de 25 de secole de muncă îndîrjită, de speranțe neîntrerupte, de bătălii și răgazuri de pace, de apărare și victorie, pe 237 500 km² de peisaje de basm.

Țara mea este frumoasă pentru că este a mea, este bogată pentru că bunii și străbunii mei au muncit pentru ea, este mîndră pentru că noi toți ne mîndrim cu ea. O iubesc pentru că în orice moment greu a avut fii devotați care s-o apere și să o facă să renască din propriile-i ruine.

Unul din cei mai iubiți copaci ai noștri este stejarul, deoarece poporul nostru i-a împrumutat măreția și puterea de a dura în timp și în spațiu.

Mulți au încercat să ne ia pămîntul și apa, dar cînd au venit cu armate nenumărate și au bătut la poarta Dunării și a Carpaților, s-au preschimbat în pămînt și apă, și Dunărea a păstrat mult timp culoarea sîngelui lor și pădurile noastre au crescut din pămîntul îmbibat de cenușa lor.

Au fost bătălii în care 40 000 de eroi au luptat împotriva a 200 000 de mercenari; în care 18 oameni și-au apărat cetatea timp de două săptămîni fără a accepta vreo propunere de pace înjositoare. Toate aceste eforturi supreme au dat naștere celor mai prețioase sentimente de libertate și independență națională. Preferăm să murim în libertate decît să trăim în robie — iată lecția străbunilor.

Ai putea crede că oamenii acestui popor, care din totdeauna au stat cu o mînă pe coarnele plugului și cu alta pe sabie, sînt ursuzi, rezervați. Te-ai înșela.

În rarele momente de pace și senin, poporul nostru cînta. Cît de delicate, blînde, pline de tristețe sînt aceste cîntece! Folclorul nostru reprezintă un tezaur național, demn de a fi cunoscut și apreciat ca o realizare glorioasă a națiunii române.

Notații istorice, credințe străvechi, superstiții, obiceiuri, frumuseți poetice sînt redate cu o sensibilitate profundă, exprimînd aspecte ale unei bogate vieți sociale și interioare.

Primăvară și flori și doine, iarnă și crivăț și balade, necazuri și dureri în cîntec, fericire și bucurie în cîntece.

Soare și Lună, copaci și păsări, iubire și moarte sînt tratate cu aceeași solemnitate caldă și liniște a înțelepciunii.

În lungile seri de iarnă, cînd viforul șuieră, spulberînd zăpada și focul joacă flăcări roșii pe chipurile ascultătorilor, un bătrîn înțelept, nins de ani începe o istorie din timpuri memorabile.

«A fost o dată ca niciodată...» cînd plopul făcea pere și răchita micșunele..., zmei și cai năzdrăvani, zîne bune, vrăjitoare, păsări fermecate, feți-frumoși viteji luptînd pentru un ideal nobil sau căutînd tinerețe fără bătrînețe și viață fără de moarte.

Poporul meu este amabil, prietenos, ospitalier. Poartă flori în plete, un colț senin de cer în priviri și o rază de soare în zîmbet.

Dar românul nu este numai un artist care scrie cu cerneala ochilor și pana genelor. Mîinile sale pot supune lemnul și stînca. Porțile sale sînt adevărate arcuri de triumf împodobite cu un fir de iarbă, un fluture, Soarele și Luna — prietenii săi din totdeauna. Orice lucru obișnuit capătă o trăsătură caracteristică, o mică inscripție care-l face nemuritor. O insectă gingașă, o floare, o stea, motive geometrice se pot vedea pe costumele noastre naționale. Ideea de frumos a pătruns atît de adînc în conștiința poporului nostru, încît a admira frumosul, a-l făuri și a-l purta, a devenit o datorie morală, o a doua natură a sa. Comori de culori și forme pot fi văzute pe icoane de sticlă. Întreaga varietate de idei, gînduri, sentimente, ritualuri este redată într-o formă artistică perfectă cu fantezie și totală dăruire.

Sînt atît de mulți artiști necunoscuți, atît de mulți visători și maeștri ai cîntecului, ai penelului sau ai daltei, ale căror nume s-au pierdut cîndva pe aceste plaiuri, dar monumentele bisericilor, cetăților sau simplele podoabe, tapiserii și covoare sînt încă admirate și vorbesc despre virtuțile poporului român.

Nu ți-am scris nimic despre flăcăii noștri, frumoși, harnici și curajoși, despre fetele noastre subțiri și mîndre, despre dansurile lor în care se împletesc unduirea grînelor cu clocotul cascadelor, tăcerea seculară a piscurilor și foșnetul permanent al pădurilor.

Nu ți-am scris nimic nici despre noua viață pe care noi o construim în patria mea, despre munca nouă, despre saltul în spațiu al furnalelor și al clădirilor impresionante, despre cîntecele noi ce exprimă încrederea în noile realități.

Mi-ar trebui ore întregi ca să pot alege cele mai potrivite culori, epitete, metafore nemaifolosite pentru a-ți putea descrie doar o parte din galbenul aurului holdelor legănate de adierea vîntului, ca valurile unui imens ocean de bogății și soare. Putea-voi oare să găsesc nuanța potrivită să-ți descriu culoarea înflăcăratelor apusuri de soare? De-aș putea oare face să auzi liniștea adîncă a culmilor întreruptă doar de regii lor, acvile și vulturi; și cum putea-voi oare numi miile de păsări din nordul sau sudul Europei venite în paradisul lor de apă, păduri de stuf, nuferi, canale și din nou apă, între cele trei brațe ale bătrînului Danubiu!

Nimic despre poeții, pictorii, muzicienii sau oamenii de știință ai României? — mă vei întreba poate. Unii dintre ei au brodat în jurul motivelor folclorice, cu raze de geniu, capodopere naționale bine plasate pe orbita universalității.

Știu că nu vei fi satisfăcut cu atît de puține informații, astfel încît, aș dori să-ți adresez o invitație: vino să vezi poporul meu muncind în mijlocul unei naturi generoase, încrezător în viitorul său strălucit. Să nu fii surprins atunci cînd te voi lua de mînă și te voi duce la o masă rotundă, tăcută, de piatră, ne vom odihni o clipă și apoi cînd ochii noștri vor contempla «Coloana fără de sfîrșit», prinosul de dragoste și recunoștință adresat patriei mele se va ridica o dată cu coloana spre imensul cer albastru al primăverii, al păcii.

Atît «Masa tăcerii», cît și «Coloana fără de sfîrșit», aparțin marelui sculptor român Brâncuși, unul din ctitorii sculpturii moderne. Alte lucrări ale sale exprimînd esența naturii spirituale românești, pot fi văzute și admirate la Tîrgu-Jiu și în marile muzee din New-York, Paris, Veneția.

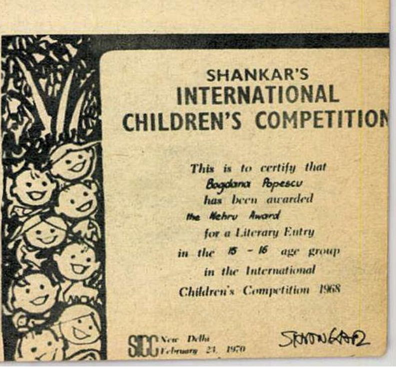

SHANKAR'S
INTERNATIONAL
CHILDREN'S COMPETITION

This is to certify that
Bogdana Popescu
has been awarded
the Nehru Award
for a Literary Entry
in the 15 - 16 age group
in the International
Children's Competition 1968

SICC New Delhi
February 23, 1970

Shankar

«Cutezătorii» în vizită la academicianul PETRE

ȘTAFETA CUT

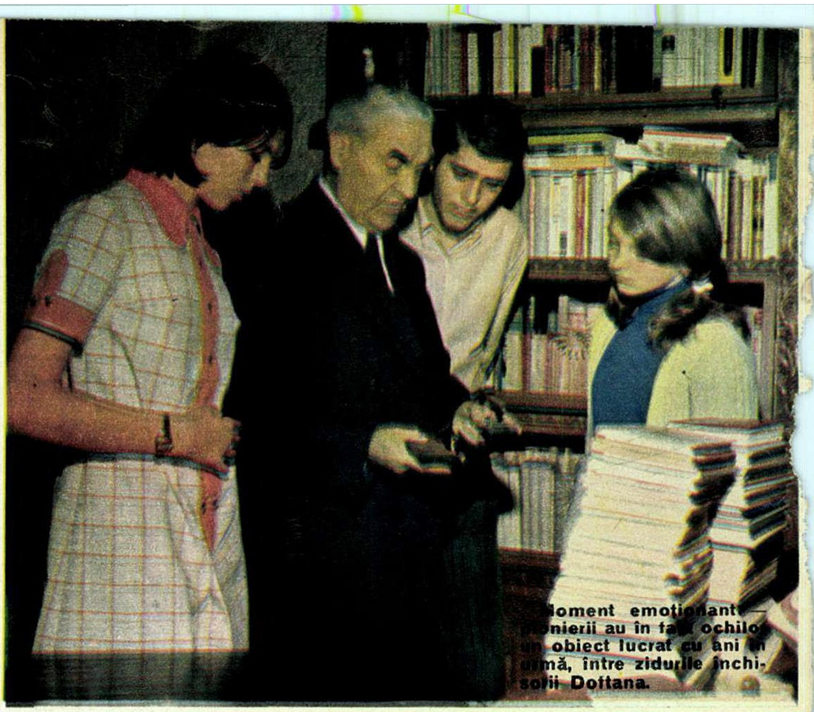

Moment emoționant — pionierii au în fața ochilor un obiect lucrat cu ani în urmă, între zidurile închisorii Dottana.

Petre Constantinescu-Iași este un vechi militant al mișcării muncitorești. Timp de 60 de ani el a fost martorul unei istorii pe cît de zbuciumate, pe atît de glorioase. Întreaga sa viață și-a legat-o de cauza clasei muncitoare. Iată de ce grupul de pionieri de la Școala generală nr. 24 din Capitală, care se duceau să-l viziteze, erau nerabdatori. Își pregătiseră multe întrebări și fiecare dorea să primească răspunsuri ample. Pe măsură însă ce se apropiau, deveneau mai tăcuți, iar cînd au sunat la casa cunoscutului profesor, au fost cuprinși cu totul de sfială, o sfială de altfel firească. Căldura cu care au fost primiți purtătorii cravatelor roșii, bucuria cu care era privită tinerețea lor, a risipit sfiala și vorbele au început să se lege.

PETRE CONSTANTINESCU-IAȘI: Dar de ce vă ziceți voi cutezători?

DINA NICULESCU: Cred că printre multele trăsături ale cutezătorilor se numără și dorința de a cunoaște, curiozitatea de a ști, spiritul iscoditor. În sensul acesta ne socotim noi cutezători.

P. CONSTANTINESCU-IAȘI: Și ce vreți să mă întrebați?

TOHANIUC VICTOR: Despre preocupările dumneavoastră de la vîrsta pe care o avem noi acum.

P. CONSTANTINESCU-IAȘI: Eram elev bursier la Liceul Național din Iași. Încă de pe atunci îmi plăcea istoria, din care cauză colegii mă poreclisera «istoricul». În vremea aceea, amintirea răscoalelor țărănești din 1907 era proaspătă în memoria tuturor, iar eu citeam tot ce îmi cădea în mînă în legătura cu aceste evenimente. Mă revoltau nedreptățile pe care le îndura sărăcimea satelor. Tot atunci apărea o publicație săptămînală «România muncitoare», organ al mișcării muncitorești. Citind-o am început să fac cunoștință cu ideile socialiste. După orele de școală îmi scoteam uniforma și dădeam fuga la cluburile modeste ale muncitorilor din Iași. De acolo îmi procuram broșuri și cărți pe care le citeam pe ascuns. Dar în timpul liber îmi plăcea să joc și oină. În liceul nostru era o echipă vestită. Îmi plăcea mult teatrul și împreună cu colegii mei organizam felurite spectacole.

VASILESCU ION: Iubeați literatura. Aveți și acum cărți pe care le socotiți de căpătîi?

P. CONSTANTINESCU-IAȘI: Autorii mei preferați au fost și au rămas Shakespeare și Caragiale. La tragediile «marelui Will» și la comediile lui «Nenea Iancu» mă reîntorc mereu și acum.

BĂILA DANIELA: Povestiți-ne o întîmplare din tinerețea dumneavoastră.

P. CONSTANTINESCU-IAȘI: În anul 1910, licean fiind, mă abonasem la «Facla», publicație pe care o scotea cunoscutul scriitor și polemist N.D. Cocea. La un apel pe care-l făcuse redacția «Faclei», trimisesem pentru o listă de subscripție în vederea susținerii Partidului Socialist, suma de un leu. În banii de azi, ar echivala costul a patru pîini de un kilogram. Era o sumă mică, dar pentru mine, băiat de școală, însemna mult. N.D. Cocea a publicat în revistă numele meu alături de al altora care subscriseseră pe listă. Directorul școlii a descoperit și m-a chemat la cancelarie să-mi vorbească. Intrînd în cabinetul său, știam ce mă poate aștepta: eliminarea din școală, pierderea bursei, scoaterea tatii din serviciu. Directorul era un om drept, dar foarte sever. În liceu se spunea despre el că nimeni nu l-a văzut vreodată zîmbind.

— Dumneata ești ăsta? — m-a întrebat el, arătîndu-mi ziarul.

— Eu sînt.

— Dumneata ești socialist? Știi ce înseamnă asta?

— Da, i-am răspuns, — și-am început să-mi expun ideile, să-mi apăr convingerile, indiferent de ce urma să se întîmple. Timp de un ceas directorul mi-a pus tot felul de întrebări. Spre norocul meu, eram unul dintre cei mai buni elevi ai liceului, socotit mîndria școlii. Chiar în anul acela luasem un premiu pe țară la un concurs al societății «Tinerimea Română», concurs care se organiza atunci pentru licee. Și directorul știa toate acestea despre mine.

— Ce să fac cu dumneata? — mi-a spus el. Dacă nici un profesor nu te dă în consiliu, eu nu te dau.

A fost primul meu examen politic din care am scăpat teafăr. Au urmat apoi altele, cu mult mai grele și mult mai complicate.

BUCȘAN ȘERBAN: Cînd au început să se manifeste preocupările dumneavoastră în domeniul istoriei?

P. CONSTANTINESCU-IAȘI: Istoria, așa cum v-am spus, mi-a plăcut din copilărie. Mai tîrziu am urmat cursurile de istorie la facultate. Încă din anul I am început să public studii de specialitate, în care aduceam punctul meu de vedere marxist. Mi-aduc aminte că din primii bani ai bursei studențești mi-am cumpărat un tablou cu portretul lui Karl Marx. Era un tablou prețios, fiind pictat chiar în timpul vieții sale. L-am păstrat de-a lungul anilor grei de prigoană pînă astăzi. Țin mult la el. Cînd am împlinit 70 de ani, academicianul Alexandru Graur mi-a spus: «N-am să uit că în timpul dictaturii fasciste l-am găsit la dumneata pe Marx». Și acum, revenind la întrebarea voastră, mai adaug că am fost profesor de istorie la liceu și apoi la Universitate, că am făcut studii de arheologie și istoria artei.

Răstoind un vechi manuscris.

În fața portretului lui Karl Marx — tablou pe care Petre Constantinescu-Iași îl păstrează de peste șaizeci de ani.

CONSTANTINESCU - IAȘI

EZANȚEI

Pagini realizate de:
B. CARAGIALE
Foto: GR. PREPELIȚĂ

FLORIAN CARMEN: Ca profesor de istorie, odinioară, cum transmiteați elevilor ideile dumneavoastră?

P. CONSTANTINESCU-IAȘI: Predam lecțiile arătîndu-le elevilor ceea ce nu era scris în manualele de atunci. Căutam să le deschid o altă perspectivă asupra istoriei, încercînd să le insuflu spiritul patriotic și combătînd șovinismul. Discutam cu elevii și-i atrăgeam în conducerea clasei, dezbăteam cu ei probleme de atitudine. Toate acestea au avut drept urmare judecarea mea de către Consiliul de disciplină al Ministerului Învățămîntului de atunci și transferarea mea dintr-un loc în altul.

O fotografie de bunic.

TOCINEANU MIRCEA: Partidul nostru împlinește în curînd 50 de ani de la înființare. Ați fost martorul acestui eveniment?

P. CONSTANTINESCU-IAȘI: Partidul nostru s-a născut în condițiile unor lupte grele. Știți din lecțiile de istorie că în anul 1918, la 13 decembrie, în Piața Teatrului Național, s-a tras în muncitori, știți, de asemenea, că autoritățile acelor timpuri au supus la schingiuiri pe conducătorii grevei generale din 1920. În anul 1921, la Congresul de constituire a Partidului Comunist, am fost raportor la unul din punctele de pe ordinea de zi. Îmi aduc bine aminte că sala unde s-a ținut Congresul și străzile din jur au fost înconjurate de armată. Cînd Congresul a hotărît transformarea Partidului Socialist în Partid Comunist, poliția a intrat în sală și a arestat pe delegați și pe unii dintre participanții invitați. Dar actul de naștere al partidului nostru fusese semnat. Apăruse partidul care își luase răspunderea să conducă lupta clasei muncitoare împotriva exploatării. Nici un fel de represiune care a urmat n-a putut înfrînge forța partidului nostru, care s-a născut în acele zile de neuitat ale începutului de mai 1921.

Împreună cu soția sa, care i-a fost mereu alături, de-a lungul timpului.

NICULESCU DINA: Comuniștii au fost totdeauna neînfricați. Nici un fel de represiuni n-au putut frînge voința lor de luptă. Povestiți-ne ceva despre temnița Doftana, unde obișnuia orînduirea trecută să-i arunce pe comuniști.

P. CONSTANTINESCU-IAȘI: În toamna lui 1934, fiind președinte al Comitetului Antifascist, am fost judecat, condamnat mai tîrziu la patru ani închisoare și trimis la Doftana.

Dar mai întîi vreau să vă spun că la Comitetul Antifascist l-am cunoscut pe tovarășul Nicolae Ceaușescu. Era pe atunci foarte tînăr. Cred că nu împlinise încă 16 ani. Venise să vorbească în numele tineretului antifascist. Îl priveam și mă gîndeam: un tînăr ostaș al partidului.

Revenind la Doftana. Viața acolo era foarte grea pentru deținuții politici. Țin bine minte iarna anului 1937—1938, cînd înlăuntrul închisorii era mai frig decît afară, iar noi nu aveam nici cu ce ne acoperi. Și totuși, acolo, lipsiți de cele mai elementare lucruri necesare vieții, comuniștii erau puternici și în condițiile acelea învățau. Printre gratii, am ținut la Doftana nenumărate lecții și conferințe. Aici am avut prilejul să-l reîntîlnesc pe tovarășul Nicolae Ceaușescu. Păstrez și astăzi amintirea tinereții sale cutezătoare. Am să vă fac o mărturisire, lecțiile de la Doftana le socotesc cele mai frumoase prelegeri din cariera mea de profesor. Sprijinit de gratii, vorbeam tovarășilor mei uitînd de timp și loc. Cînd a venit o dată fetița mea la vorbitor să mă vadă, a observat pe fruntea mea două semne săpate adînc despre care eu habar nu aveam. «Ce ai la frunte?» m-a întrebat ea. Am înțeles atunci că erau dîrele pe care mi le lăsaseră gratiile cînd îmi sprijineam capul, minute în șir, ca să pot vorbi cît mai încet și totuși să fiu auzit.

M-au copleșit amintirile. Important este acum prezentul. Azi socialismul în patria noastră se desfășoară larg, e plin de lumină. Partidul nostru, poporul nostru si-au realizat cu hotărîre proiectele prin ani și ani de muncă pașnică. Și așa va fi mereu, pentru că partidul și poporul nostru alcătuiesc un tot de nezdruncinat. România Socialistă se prezintă în lume frumoasă și puternică.

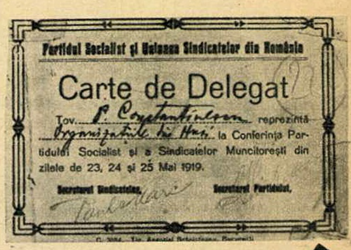

Partidul Socialist şi Uniunea Sindicatelor din România

Carte de Delegat

Tov. P. Constantinescu reprezintă Organizaţiile din [illegible] la Conferinţa Partidului Socialist şi a Sindicatelor Muncitoreşti din zilele de 23, 24 şi 25 Mai 1919.

Secretarul Sindicatelor, Secretarul Partidului,

Un document de odinioară.

O diplomă a liceanului Petre Constantinescu.

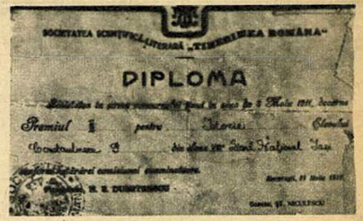

DIPLOMA

LAUDĂ ROMÂNIEI SOCIALISTE

de CONSTANȚA BUZEA

De la naşterea privirii şi-a auzului, şi-a mîinii,
De cînd faţa mea formase primul cer în jurul ei,
De la gustul dimineţii, şi al frunzei, şi al pîinii,
De la prima aventură în natură şi-n idei,
E ceva ce ne sfîrşeşte în a spumega pe ape,
În a birui în fructe, în a rătăci pe sus,
Mi-a rămas în trup atîta ţară cît aveam sub ploape
De la prima izbitură a luminii în auz.
De eroi ne e pămîntul, cu eroi privirea simte
Dincolo de mine însămi reprezint acest pămînt,
Cu o flamură de sînge urmărită de cuvinte
Să mi se adune trupul într-un gînd în care sînt.

Laud pentru totdeauna patima de înnoire,
Zidurile-nturnurate ale noilor clădiri,
Laud veri intimidate de un greu pămînt în lire.
Coacerea de cîmp, polenul vegetalelor iubiri.
Şi cînd vine viitorul şi egal în noi există
De coloana lui de lume leg un cîntec de noroc,
Luminat pămînt eroic, patrie socialistă,
Românie, timp de aur, spaţiu cu cetăţi de foc,
Astfel trupurile noastre ce prin naştere ni-s date,
Şi în viaţă sînt hrănite de pămînt necontenit,
Sînt acele părţi de ţară şi de suveranitate
Date-n grija celor care de la timp le-au cucerit.

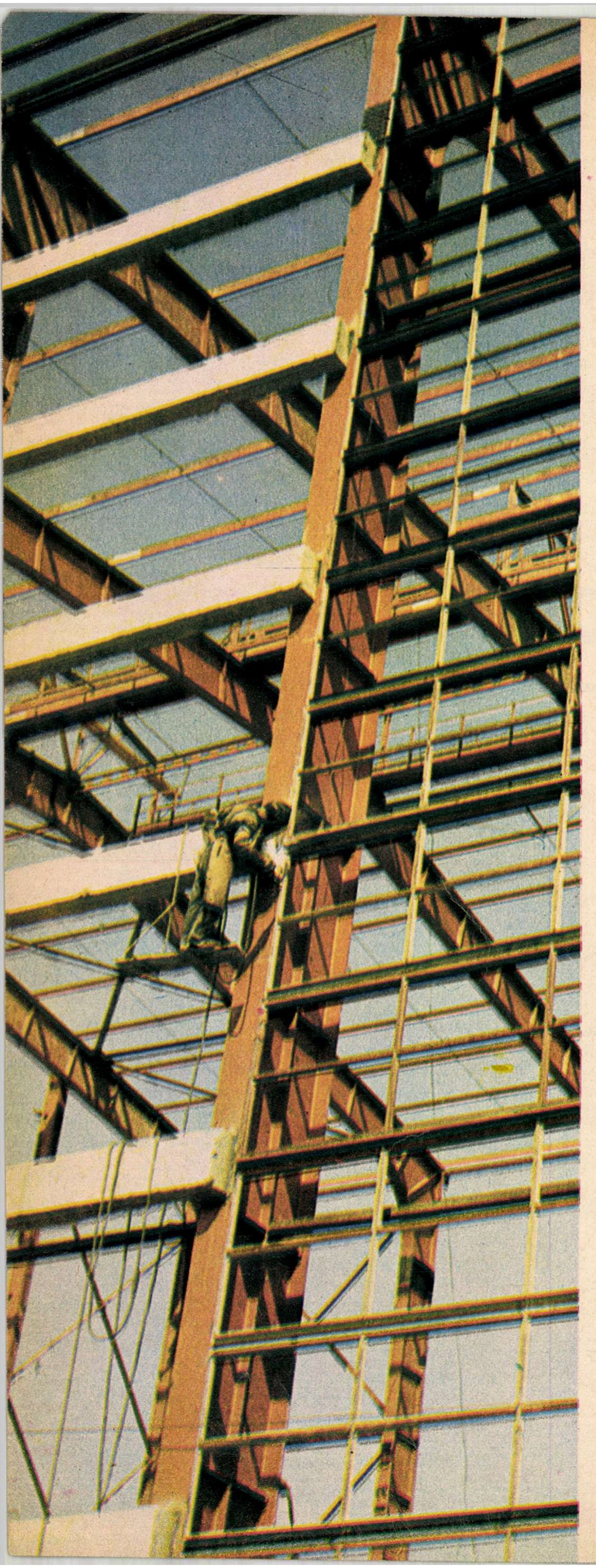

O nouă trea
sub soarele

Cînd te sui într-un autobuz, nu strică să cunoști direcția în care merge.

Cititorii revistei «Cutezătorii» sînt pasagerii unui astfel de autobuz. El circulă în timp. Fiecare stație reprezintă un an. Cititorul care are azi vîrsta de — să zicem — 12 ani, va avea la capul liniei 22 de ani.

Prin «capul liniei» înțeleg aci un plan vast, stabilit într-o vară, acum un an și jumătate: atunci, în august '69, s-a desfășurat Congresul al zecelea al Partidului Comunist Român, congres care a stabilit liniile de dezvoltare a economiei românești pînă în anul 1980. Firește, acest terminal — anul 1980 — nu joacă numai rolul de sfîrșit al unui plan, ci și acela de început al unui plan viitor. E foarte probabil ca în acest plan viitor voi — cei ce citiți acum aceste rînduri — să aveți rolul hotărîtor, ca oameni activi ai producției, pe cînd autorul articolului de față — altfel zis, eu — s-ar putea să ia cunoștință de acest plan stînd pe «banca pensionarilor», în Cișmigiu sau altul dintre locurile unde simpaticii bunici, după o viață de muncă, își oxigenează plămînii.

Dar să ne întoarcem la directivele marelui plan.

Perioada 1971—1980 se împarte în două.

Prima dintre aceste părți reprezintă planul cincinal 1971—1975. Așa cum, uitîndu-te pe fereastra autobuzului la un peisaj, locurile mai apropiate se văd mai deslușit, mai în amănunt, iar cele așezate mai departe se văd doar în conturururile lor generale, la fel, planurile economice alcătuite de partid, de stat, de diferite centrale, uzine, fabrici și alte unități economice au o «vizibilitate» diferită. Părțile apropiate de noi — luna ce vine, anul ce vine — sînt mult mai precis definite, exprimate în cifre mult mai concrete decît perioadele mai îndepărtate în viitor, care își precizează doar liniile largi de perspectivă.

Țara noastră, atunci cînd voi veți fi cu zece ani mai în vîrstă decît azi, **va avea o producție industrială de peste două ori mai mare decît astăzi.** Nu e ușor să-ți imaginezi cam ce înseamnă o producție de două ori mai mare. Ca să vă faceți o idee, închipuiți-vă că în loc de o Românie — cu toate fabricile, toate uzinele, toate atelierele și cooperativele industriale de care ați învățat sau ați auzit — există două Românii și mai bine. Dacă ați văzut vreo uzină sau fabrică mare, închipuiți-vă că alături se află încă una, încă pe atîta. Firește, spun asta numai ca să vă faceți o idee; de fapt însă, unitățile noi n-o să se concentreze toate chiar lîngă cele vechi, ci o să se caute o repartizare armonioasă, așa încît să se dezvolte toate zonele țării. Mai este oare cazul să adaug că sporul mare al producției, de care vorbeam adineauri, nu se va obține doar prin construirea de fabrici și uzine noi? Într-adevăr, volume mai mari ale producției se pot dobîndi cu aceleași mașini — dar mai bine folosite — cu aceeași oameni — dar mai calificați, cu munca mai bine coordonată.

Directivele au fost aprobate, adoptate de Congres acum un an și mai bine, dar iată că progresele din diferite domenii de activitate îngăduie de pe acum o mărire a planului inițial. **A arătat acest fapt tovarășul Nicolae Ceaușescu, zilele trecute (mai precis, în expunerea ținută la 25 noiembrie 1970).** Cifrele, cîtă vreme n-ai văzut cu ochii despre ce e vorba, nu-ți dau decît o imagine palidă a importantelor sporuri ce se prevăd. Un exemplu:

În expunerea menționată, arătînd cît de necesară este o dezvoltare mai intensă a industriei constructoare de mașini, secretarul general al Partidului Comunist Român sublinia că este nevoie **«să se prevadă chiar în acest cincinal producerea unor nave mari de pînă la 150 000 tone, destinate flotei noastre».**

150 000 tone! Nu știu dacă vă dați seama ce înseamnă asta! Acum cîțiva ani, am vizitat șantierele navale cele mai mari ale țării, șantierele din Galați. Produceau pe atunci nave sub zece mii de tone, iar trecerea la construirea unor nave de 15 000 tone li se părea o sarcină neobișnuit de mare și dificilă. Într-adevăr, un vapor de 15 000 tone este atît de mare — în comparație cu Dunărea, pe malul căreia sînt instalate șantierele — încît, înainte de a lansa primul vas constructorii erau destul de emoționați. Vasul e lansat, după cum știți, pe un fel de șine de lemn, un fel de tobogan: se taie frînghiile care-l țineau, iar vasul alunecă în pantă, își ia vînt pînă în apă. Constructorii se întrebau dacă nu cumva vasul, lansat pe Dunăre, nu se va izbi imediat de celălalt țărm, înainte ca navigatorii să fi apucat să-l frîneze. Mai simplu spus, cargoul cel nou era prea mare față de Dunăre. Atunci, ca să fie la adăpost de surprize, constructorii nu i-au dat drumul «la vale» cu vîrful înainte, cum vedeți prin filme, ci lateral, cu latul. După o puternică clătinare, cargoul s-a redresat frumos. De atunci, au fost construite multe altele, de același tonaj.

Și iată că au trecut numai cîțiva ani. Și iată că aceste vase — care ni se păreau colosale — nu numai că au devenit un lucru obișnuit, dar privite în perspectiva viitorului apropiat, par... pitice. Un vas de zece ori mai mare înseamnă — dacă mi-e îngăduită comparația — cam cît reprezintă un camion TIR de transporturi internaționale în comparație cu o... trotinetă. Vasele de tonaj 150 000 fac parte din categoria campionilor mondiali (există doar cîteva petroliere gigant, mai mari de 200 000) și situează orice țară în clasa marilor producători de talie mondială.

cerebrale. Somnul natural, firește, a fost mai adînc, ferit de zgomote. La aceasta a contribuit și deconectarea de aseară, cu ajutorul unor oscilații sonore de joasă frecvență. Robotul casei a terminat tocmai de pregătit masa de dimineață, bogată în substanțe nutritive, dar cantitativ destul de redusă. Nu lipsesc nici tartinele delicate cu un preparat gustos din alga chlorela, foarte bogată în proteine. Un unchi al lui Petrică lucrează la culturile submarine de alge de lîngă capul Midia. Unchiul acesta a vrut la un moment dat, să se transfere la Combinatul de produse alimentare petrochimice (și acest combinat îi amintește lui Petrică de excelentele icre negre, de carnea și peștele ce li s-au servit chiar ieri la școală). Dar, deși e vorba de aceeași ramură, aceea a industriei alimentare, unchiul — un foarte bun specialist — ar fi trebuit să treacă printr-un ciclu de școlarizare atît de lung încît a renunțat. Din totalul de aproximativ **750 000** de ore la cît a ajuns viața medie a unui om în anul **2000** (cu aproape **80 000** de ore mai mult decît în 1970) el muncește efectiv destul de puțin. Poate 25 000 sau 30 000 de ore. Dar pentru acestea învață aproape **250 000** de ore.

MATEMATICA — LIMBAJ UNIVERSAL

Vecinul familiei lui Petrică este **medic-chirurg**. E printre aceia care folosește la operațiile sale **bisturiul cu laser.** El a studiat, la fel ca și colegii săi **specialiști în virusologie, în tehnicile cibernetice de diagnosticare sau în autoprotecția danturii, fizica** și mai ales **matematica. Se și spune că cea de a doua limbă de care se servesc oamenii, alături de cea maternă, e aceea a matematicii. Scriitorul** preferat al lui Petrică — chiar ieri a avut un articol în revista «Cutezătorii» — **folosește calculatorul electronic** nu numai pentru fișele sale documentare — și cîte lucruri nu cunoaște memoria calculatorului?! — dar și atunci cînd scrie poezii. **Calculatorul dirijează circulația, fluxul tehnologic în fabrici, acumulează cunoștințele unor uriașe biblioteci...** Dar ca să te folosești de ele trebuie să știi ce să ceri și cum să ceri.

PASIUNILE LUI PETRICĂ

— Petrică, am auzit că vrei să devii pilot! îl tachinează sora lui mai mare, care lucrează la Institutul pentru prognoza și dirijarea vremii. Tatăl zîmbește. În urmă cu cîteva zile l-a poftit pe Petrică la locul său de muncă — conduce procese de prelucrare cu ajutorul plasmei a metalelor — și i-a arătat ce înfățișare a luat metalurgia și prelucrarea metalelor. Roboții au preluat integral și aici efortul fizic, iar prelucrarea a devenit operă de bijutier cu mijloace ce exclud clasicul șpan și alte pierderi. Dar Petrică tot la aviație părea a fi rămas. Nu-i plac meseriile de control și supraveghere, care au devenit oarecum predominante. El vrea ceva pasionant, să lucreze la **Institutul pentru idei și progres.** Dar pentru asta trebuie să fii dovedit că ai idei și ești perseverent în realizarea lor. E adevărat că de la o vreme îl pasionează **aviația cosmică.** Emisiunile frecvente privindu-i pe membrii stațiunii științifice permanente instalați pe Lună și cercetînd aspecte ale influenței reciproce a corpurilor din galaxie, îl captivează. De asemenea, îl pasionează revista ilustrată — și cred că vă dați seama că **nici ziarele și nici revistele nu se mai tipăresc, ci se transmit, la alegere, pe numeroasele canale de informație vizuală** recepționate pe consola informațională.

O CLASĂ ȘI «PROFESORII» SĂI

E ora plecării spre școală. Petrică va folosi pasajul cu trotuar rulant pentru deplasări apropiate. Curînd, în clasă, pe ecranele fiecărei bănci va apărea prima problemă. Fiecare elev are astfel un «profesor» al său, fiecare răspuns este confirmat pe ecran, toți rezolvă fiecare problemă. Profesiunea pentru care e apt fiecare copil se prefigurează treptat, cu fiecare nou exercițiu, cu fiecare nouă lectură.

...Griffin ar fi putut să ne mai povestească. Cu ajutorul lui am pătruns, invizibili și noi, între meseriile anului 2000. Sînt altele, neobișnuite pentru noi, dar pentru fiecare dintre copiii de astăzi, care la începutul secolului viitor vor ajunge la maturitate ele nu vor însemna decît prilejul unor frumoase satisfacții și împliniri.

UN DETALIU AL BUCUREȘTILOR DE MÎINE — VĂZUT DE ARHITECȚII PREZENTULUI: MACHETA PIEȚEI UNIRII.

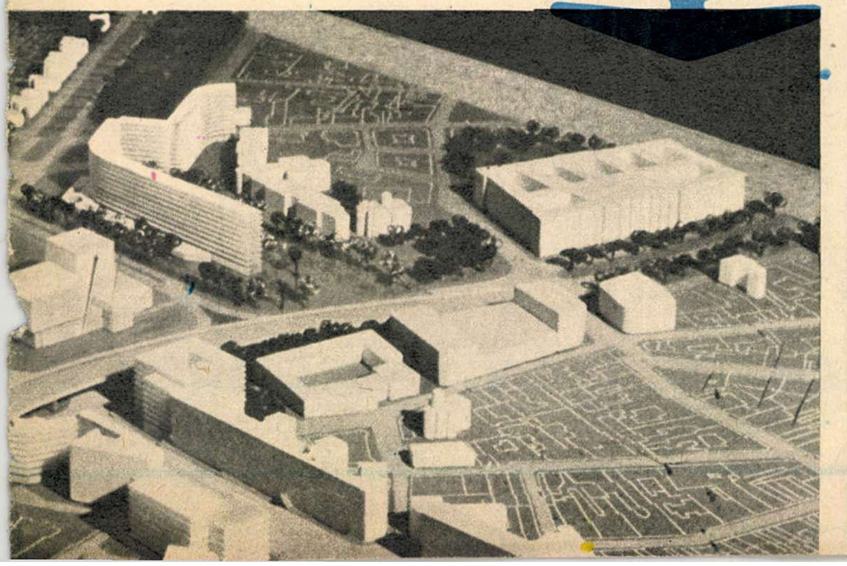

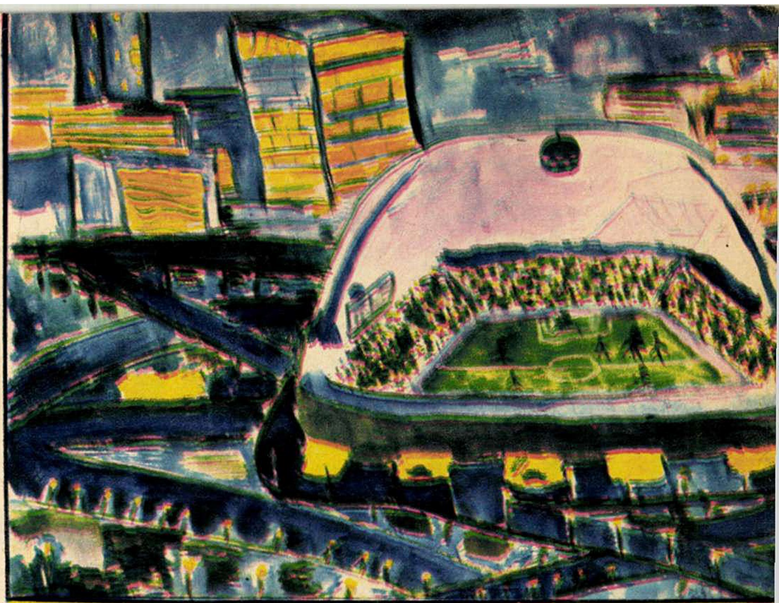

FANTEZIA LUI DANIEL MĂLĂIANU, CLASA A VII-A, ȘI CEA A MARIANEI CABANOV, CLASA A V-A, DE LA ȘCOALA GENERALĂ NR. 17 DIN CAPITALĂ, NE POARTĂ PRIN BUCUREȘTII UNUI VIITOR MULT MAI ÎNDEPĂRTAT.

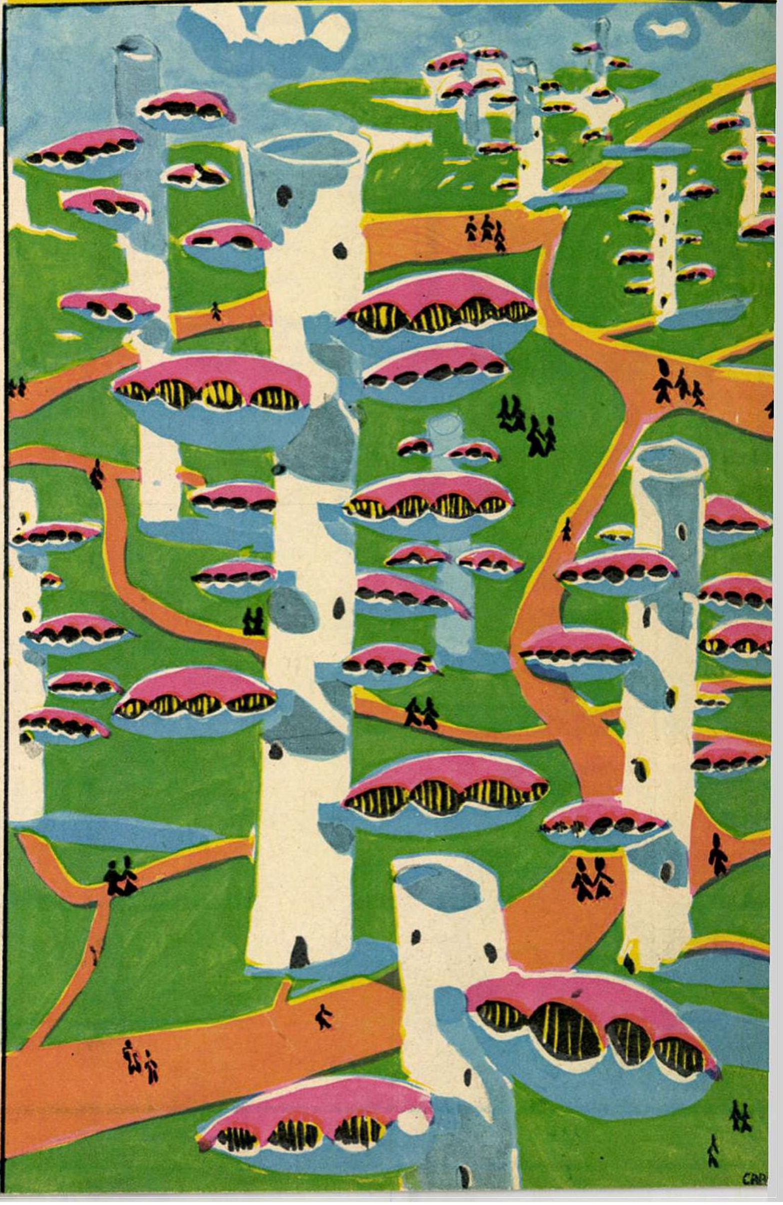

1970
Expedițiile Cutezătorii

BUȘOLA DE

de la Școala generală di

REZULTATEL
CUTEZĂT

În urma cercetării amănunțite a tuturor materialelor, jurnalelor și celorlalte documente prezentate de către cele 61 de echipaje selecționate din totalul de 102 pentru a participa la expoziția națională a ediției a II-a a «Expedițiilor Cutezătorii», juriul național a acordat trofeele, celelalte distincții și premii după cum urmează:

TROFEE

- **Marele trofeu «BUSOLA DE AUR»** (transmisibil),pentru cea mai reușită expediție, echipajului **«SARGEDAVA»**,de la **Școala generală din Orăștioara de Sus, județul Hunedoara, format din pionierii și elevii: Ioan Cimporescu** (căpitan), **Ioan Bodea** (secund), **Cornelia Hurza** (istoric), **Emilia Rîpaci** (naturalist), **Ioan Filipescu** (geolog), **Emil Filipescu** (geograf), **Aurelia Munteanu** (istoric), **Petru Troșan** (cartograf), **Emil Surdu** (etnograf) și **Ioan Ivășescu** (etnograf). Comandantul echipajului: **Viorel Manolescu,** profesor de istorie.

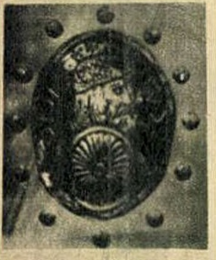

- **«SCUTUL DACIC»**, pentru cercetări deosebite privind istoria patriei, echipajului **«Vînătorii lui Dragoș»**,de la Casa pionierilor, Iași.

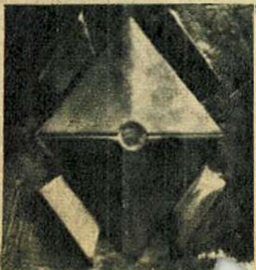

- **«SFINXUL CARPAȚILOR»,** pentru cel mai original și atractiv itinerar, echipajului **«Capra neagră»,** de la Școala generală Star-Chiojd, iudețul Prahova.

DOI MEMBRI AI JURIULUI DESPRE EXPEDIȚIILE „CUTEZĂTORII"

«M-a impresionat în mod cu totul plăcut temeritatea cu care cutezătorii au atacat cele mai dificile trasee din Carpați, înfruntînd cu bărbăție capriciile naturii, realizînd performanțe surprinzătoare pe care nu le pot egala mulți dintre oamenii maturi. Un cuvînt de laudă și comandanților de echipaje care au găsit în ei atîtea resurse fizice și atîta imaginație încît au reușit să se ridice (nu să coboare) la nivelul copiilor pe care i-au condus în munți».

EMILIAN CRISTEA,
alpinist, maestru emerit al sportului.

«Parcurgerea expoziției rezultate din activitatea echipajelor care au participat la cea de a doua ediție a «Expedițiilor Cutezătorii» este o adevărată încîntare. În primul rînd pentru frumusețea și valoarea exponatelor, dar mai ales pentru ceea ce reprezintă ele din punct de vedere educativ: dorința copiilor de-a cunoaște cît mai temeinic pămîntul țării cu natura și minunații săi oameni. O astfel de activitate începută la o vîrstă atît de fragedă nu poate să nu-și arate roadele în viitor».

MARCIAN BLEAHU,
directorul adjunct științific al
Institutului de geologie.

Președinte: ELENA POPARAD,
universitar dr. **GHEORGHE FOCȘA,** di
tutului de geologie; **ROMULUS VULCĂ**
maestru emerit al sportului; **AUREL LE**
«Cutezătorii»; FLORIAN MORARU, șe
sport-turism a **C.N.O.P.; CONSTANTI**

AUR ECHIPAJULUI „SARGEDAVA”

n Orăștioara de Sus, județul Hunedoara

E CONCURSULUI „EXPEDIȚIILE ORII“ - EDIȚIA A II-A, 1970

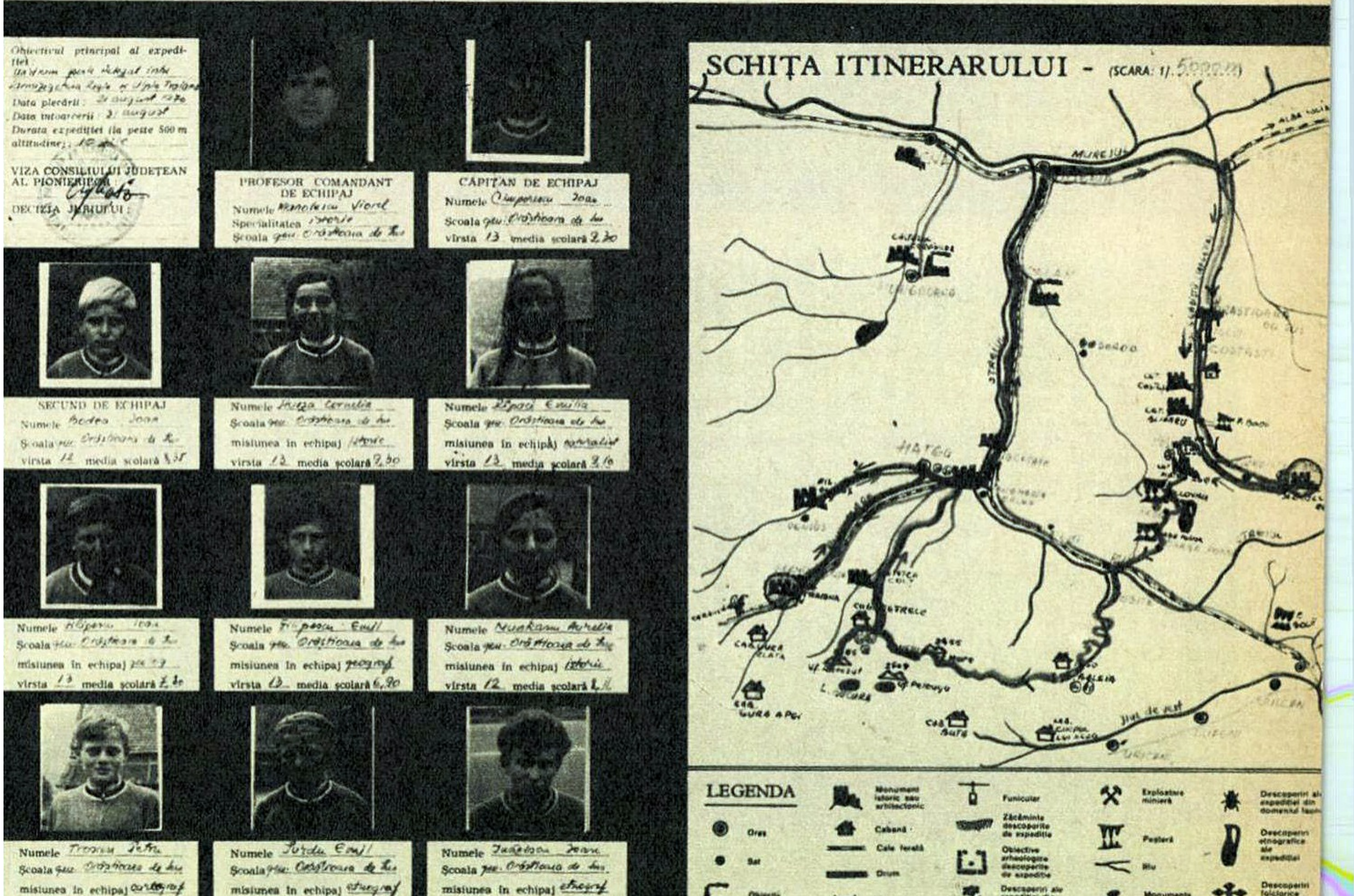

Obiectivul principal al expediției: [illegible]
Data plecării: 20 august 1970
Data întoarcerii: 31 august
Durata expediției (la peste 500 m altitudine): 10 zile
VIZA CONSILIULUI JUDEȚEAN AL PIONIERILOR:
DECIZIA JURIULUI:

PROFESOR COMANDANT DE ECHIPAJ
Numele [illegible] Viorel
Specialitatea istorie
Școala gen. Orăștioara de Sus

CĂPITAN DE ECHIPAJ
Numele [illegible] Ioan
Școala gen. Orăștioara de Sus
vîrsta 13 media școlară 9,30

SECUND DE ECHIPAJ
Numele Bodea Ioan
Școala gen. Orăștioara de Sus
vîrsta 12 media școlară 8,35

Numele [illegible] Cornelia
Școala gen. Orăștioara de Sus
misiunea în echipaj istoric
vîrsta 13 media școlară 9,30

Numele [illegible] Emilia
Școala gen. Orăștioara de Sus
misiunea în echipaj naturalist
vîrsta 13 media școlară 9,10

Numele [illegible] Ioan
Școala gen. Orăștioara de Sus
misiunea în echipaj [illegible]
vîrsta 13 media școlară [illegible]

Numele [illegible] Emil
Școala gen. Orăștioara de Sus
misiunea în echipaj geograf
vîrsta 13 media școlară 6,90

Numele [illegible] Aurelia
Școala gen. Orăștioara de Sus
misiunea în echipaj istoric
vîrsta 12 media școlară [illegible]

Numele [illegible] Petru
Școala gen. Orăștioara de Sus
misiunea în echipaj cartograf
vîrsta 12 media școlară 7,12

Numele [illegible] Emil
Școala gen. Orăștioara de Sus
misiunea în echipaj etnograf
vîrsta 11 media școlară [illegible]

Numele [illegible] Ioan
Școala gen. Orăștioara de Sus
misiunea în echipaj etnograf
vîrsta 15 media școlară [illegible]

SCHIȚA ITINERARULUI - (SCARA: 1/[illegible])
MUREȘ
HAȚEG
ORĂȘTIOARA DE SUS
COSTEȘTI
GURA APEI
Jiul de Vest
LEGENDA
Oraș
Sat
Obiectiv industrial
Monument istoric sau arhitectonic
Cabană
Cale ferată
Drum
Pod
Funicular
Zăcăminte descoperite de expediție
Obiective arheologice descoperite de expediție
Descoperiri ale expediției din domeniul florei
Exploatare minieră
Peșteră
Rîu
Monumente ale naturii
Descoperiri ale expediției din domeniul faunei
Descoperiri etnografice ale expediției
Descoperiri folclorice ale expediției

OGLINDA ECHIPAJULUI «SARGEDAVA», CÎȘTIGĂTOR AL MARELUI TROFEU «BUSOLA DE AUR».

JURIUL

vicepreședinte al Consiliului Național al Organizației Pionierilor; Membrii: con rectorul Muzeului satului; MARCIAN BLEAHU, directorul adjunct științific al Insti ĂNESCU, director în Institutul de etnografie și folclor; EMILIAN CRISTEA, alpinist ECCA, scriitor; IULIU RAȚIU, scriitor; MIHAI NEGULESCU, redactor-șef al reviste ful Comisiei sport-turism a C.N.O.P.; MIHAI CALCAN, adjunct al șefului Comisie N DIACONU, redactor al rubricii sportive a revistei «Cutezătorii».

● «**CASETA DE CRISTAL**», pentru cele mai valoroase colecţii (de etnografie, folclor, insecte, roci, plante etc.) echipajului «**Simion Mehedinţi**», de la Casa pionierilor, Focşani.

● «**CORTUL DE MĂTASE**», pentru echipajul cel mai unit, echipajului «**Ancora**», de la Şcoala generală nr. 11, Galaţi.

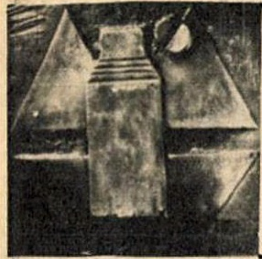

● «**TERMOSUL DE ARGINT**», pentru echipajul cu cel mai bun spirit gospodăresc, echipajului «**Bega I**», de la Liceul nr. 4, Timişoara.

● «**GENŢIANELE**», pentru cele mai bune rezultate ale unui echipaj constituit numai din fete, echipajului «**Palaghia Roşiu**», de la Şcoala generală Mărişel, judeţul Cluj.

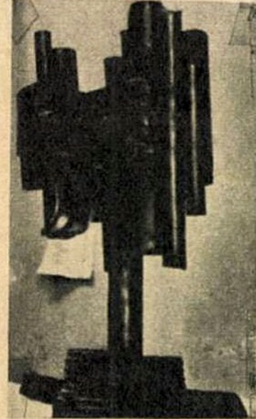

TROFEE SPECIALE

În plus faţă de trofeele prevăzute prin regulament, la această a doua ediţie a «Expediţiilor» se mai acordă două trofee speciale:

● Trofeul special «**Cutezătorii**», oferit de către revista «Cutezătorii» pentru contribuţie deosebită în munca de folos obştesc desfăşurată în timpul expediţiei şi pentru valoarea literară a jurnalelor, echipajelor «**Paltinul**» şi «**Paralela 45**», ambele de la Şcoala generală din Plaiul-Cîmpinii, judeţul Prahova.

● Trofeul Special «**Jóbarát**» oferit de către revista «Jóbarát», pentru cea mai reuşită expediţie realizată, de către un echipaj format din cititori ai acesteia, echipajului «**Şoimii din Seaca**», de la Liceul din Sovata, judeţul Mureş.

ALTE DISTINCŢII ŞI PREMII ACORDATE ACESTOR ECHIPAJE:

● Fiecărui membru al echipajului «**Saragedava**», cîştigător al «**Busolei de aur**»: medalia de aur şi diploma «Expediţiile Cutezătorii», cîte un ceas de mînă şi cîte o busolă-brăţară;

● Fiecărui membru al echipajului «**Vînătorii lui Dragoş**», cîştigător al trofeului «**Scutul dacic**»: medalia de argint şi diploma «Expediţiile Cutezătorii», precum şi cîte un ceas de mînă.

● Fiecărui membru al echipajului «**Capra neagră**», cîştigător al trofeului «**Sfinxul Carpaţilor**»: medalia de argint şi diploma «Expediţiile Cutezătorii», precum şi cîte un echipament de turist;

● Fiecărui membru al echipajului «**Simion Mehedinţi**», cîştigător al trofeului «**Caseta de cristal**»: medalia de argint şi diploma «Expediţiile Cutezătorii», precum şi cîte un aparat de fotografiat «Smena»;

● Fiecărui membru al echipajului «**Ancora**», cîştigător al trofeului «**Cortul de mătase**»: medalia de argint şi diploma «Expediţiile Cutezătorii», precum şi cîte o trusă de excursie;

● Fiecărui membru al echipajului «**Bega 1**», cîştigător al trofeului «**Termosul de argint**»: medalia de argint,şi diploma «Expediţiile Cutezătorii», precum şi cîte o trusă de excursie;

● Fiecărui membru al echipajului «**Palaghia Roşiu**», cîştigător al trofeului «**Genţianele**», medalia de argint şi diploma «Expediţiile Cutezătorii», precum şi cîte un ceas de mînă «Slava»;

● Fiecărui membru al echipajelor «**Paltinul**» şi «**Paralela 45**», cîştigătoare ale trofeului special «Cutezătorii»: medalia de argint diploma «Expediţiile Cutezătorii» şi cîte o trusă de excursie;

● Fiecărui membru al echipajului «**Şoimii din Seaca**», cîştigător al trofeului special «Jóbarát»: medalia de argint şi diploma «Expediţiile Cutezătorii», precum şi cîte un aparat de fotografiat;

● **Tuturor comandanţilor acestor echipaje distinse cu trofee, cîte o trusă (stilou-pix) marca «Parker».**

● **TOŢI MEMBRII ACESTOR ECHIPAJE, ÎMPREUNĂ CU COMANDANŢII LOR, VOR BENEFICIA DE TRIMITEREA ÎNTR-O TABĂRĂ SPECIALĂ A CONSILIULUI NAŢIONAL AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR.**

●

Deoarece în Delta Dunării n-a fost decît echipajul «**Săgeata**», de la Şcoala generală nr. 16, Galaţi, a cărui expediţie nu s-a ridicat la un nivel deosebit, juriul naţional a hotărît să nu acorde în acest an trofeul «**Egreta de fildeş**». Acest trofeu rămîne însă în competiţie pentru ediţiile viitoare ale «Expediţiilor».

PLACHETA
C

Juriul naţional
pentru rezultate
«**Scutul dacic**
«**Caseta de cri**
se», «**Termosu**
fildeş» şi «**Gen**
nionul de onoar
● Placheta
«**Scutul dacic**
rea munţilor»,
Bucureşti), «**Mi**
nr. 3, Hunedoara
nierilor Reşiţa»
● Placheta
«**Sfinxul Carpa**
nic»,(Şcoala ger
ricii» (Sectorul
(Şcoala genera
Hunedoara);
● Placheta şi
seta de cristal
(Şcoala genera
Ilfov), «**Pescăru**
tanţa), «**Arca**
generală Miorc
● Placheta şi
tul de mătase»
argeşeni» (Ş
teşti) şi «**Şoimi**
ceanu, Vaslui);
● Placheta şi
mosul de argin
dacilor» (Casa
cul viu» (Şcoa
deţul Buzău).
● Placheta
«**Egreta de fild**
ta» (Şcoala ge
● Placheta şi
«**Genţianele**»
Şcoala genera
Toţi membr
cu placheta şi
primi medalia
«Expediţiile C
cîte un aparat
MENŢIUNI S
● Pentru valo
naţionale, echip
la generală nr.
Caraş-Severin),
ceul Sovata, ju
● Pentru un v
«**Roza Coziae**»
Vîlcea);
● Pentru o va
că, echipajului
generală nr. 3,
● Pentru o va
moţesc, echipa
la generală Pla
hova);
● Pentru cel
bord, echipajulu
la generală Şim
laj);

Saltul „Expediţiilor Cutezătorii"

În comparaţie cu anul trecut, ediţia din acest an — cea de-a doua — a «Expediţiilor Cutezătorii», reprezintă un salt evident. Cu toate condiţiile atmosferice nefavorabile, cu toate că din cauza inundaţiilor din mai şi iunie o parte dintre cei care se pregătiseră şi aveau de gînd să ia cu asalt munţii au fost nevoiţi să renunţe, totuşi 102 echipaje (cu 57 mai

‹ ȘI FANIONUL DE ›NOARE

| a acordat unor echipaje,
deosebite la secțiunile
», «**Sfinxul Carpaților**»,
stal», «**Cortul de măta-**
l de argint», «**Egreta de**
ițianele», placheta și fa-
e ale Expedițiilor:
i fanionul de onoare
», echipajelor «**Chema-**
(Școala generală nr. 60,
orița» (Școala generală
) și «**Zori noi**» (Casa pio-
);
i fanionul de onoare
ților», echipajelor «**Tul-**
nerală nr. 19,Arad), «**Licu-**
6 București), «**Turesfag**»,
lă nr. 1, Petrila, județul

fanionul de onoare «**Ca-**
», echipajelor «**Zăganul**»
lă nr. 2, Giurgiu, județul
ș» (Casa pionierilor,Cons-
sii lui Ștefan» (Școala
ani, județul Botoșani);
fanionul de onoare «**Cor-**
, echipajelor «**Temerarii**
coala generală nr. 10 Pi-
i» (Liceul Mihail Kogălni-

fanionul de onoare «**Ter-**
t», echipajelor «**Urmașii**
pionierilor, Reșița) și «**Fo-**
la generală Podgoria, ju-

și fanionul de onoare
eș», echipajului «**Săgea-**
nerală nr. 16, Galați);
fanionul de onoare
echipajului «**Gentianele**»,
ă nr. 1, Pitești);
ii echipajelor distinse
fanionul de onoare vor
de bronz și diploma
utezătorii», precum și
foto «Certina».

SPECIALE

roase albume cu cusături
ajelor «**Romanița**» (Școa-
1, Caransebeș, județul
«**Șoimii din Seaca**» (Li-
dețul Mureș);
aloros ierbar, echipajului
(Casa pionierilor, Rîmnicu

loroasă colecție speologi-
«Emil Racoviță» (Școala
Tîrnăveni, județul Mureș);
loroasă colecție de folclor
ajului «**Paralela 45**» (Școa-
iul-Cîmpinii, județul Pra-

mai minuțios jurnal de
i «**Brățara de aur**» (Școa-
leul-Silvaniei, județul Să-

- Pentru cel mai literar jurnal, echipajelor «**Paralela 45**» și «**Paltinul**» (ambele de la Școala generală Plaiul-Cîmpinii, județul Prahova);

Pentru frumoase albume cu fotografii — echipajelor «**Pescăruș 3**» (Casa pionierilor, Constanța) «**Licuricii**» Sectorul 6 — București), «**Simion Mehedinți**» (Casa pionierilor, Focșani);

- Pentru marcare de noi trasee turistice, echipajelor «**Simion Mehedinți**» (Casa pionierilor, Focșani) și «**Chindia**» (Casa pionierilor, Tîrgoviște);
- Pentru cel mai bun film color, echipajului «**Zăganul**» (Școala generală nr. 2, Giurgiu);
- Pentru cel mai bun film alb-negru, echipajului «**Vînătorii lui Dragoș**» (Casa pionierilor, Iași);
- Pentru cele mai valoroase diapozitive, echipajelor «**Zăganul**» (Școala generală nr. 2, Giurgiu) și «Bega 1» (Liceul nr. 4, Timișoara);
- Pentru parcurgerea unui traseu literar, echipajului «**Entuziaștii**» (Școala generală Peșteana, județul Gorj);
- Pentru cele mai originale embleme, echipajelor «**Bega I**» (Liceul nr. 4, Timișoara), «**Zăganul**» (Școala generală nr. 2, Giurgiu) și «**Tulnic**» (Școala generală nr. 19, Arad);
- Pentru cea mai originală machetă, echipajului «**Chemarea munților**» (Școala generală nr. 60, București);
- Pentru descoperirea în Munții Vrancei a florii de colț — echipajului «**Simion Mehedinți**» (Casa pionierilor, Focșani);
- **TOȚI MEMBRII ECHIPAJELOR DISTINSE CU MENȚIUNI SPECIALE VOR PRIMI DIPLOMA «EXPEDIȚIILE CUTEZĂTORII»**

DISTINCȚII INDIVIDUALE

- Pentru cea mai frumoasă poezie inspirată de «Expediții», **Florin Sicoe**, membru al echipajului «Aurul negru» (Liceul nr. 1, Ploiești) — medalia de aur și diploma «Expedițiile Cutezătorii», precum și un ceas de mînă.
- Pentru cele mai frumoase picturi inspirate de «Expediții», **Paul Andrei** și **Gheorghe Ene**, membri ai echipajului «**Zăganul**» (Școala generală nr. 2, Giurgiu) — medalia de aur și diploma «Expedițiile Cutezătorii» precum și un ceas de mînă;
- Pentru cel mai bun operator de film: **Stelică Șoricel**, membru al echipajului «**Zăganul**» (Școala generală nr. 2, Giurgiu) — medalia de aur și diploma «Expedițiile Cutezătorii», precum și cîte un ceas de mînă.
- Pentru cele mai bune fotografii color: **Cristian Giurcă**, membru al echipajului «**Zăganul**» (Școala generală nr. 2, Giurgiu) și **Liliana Butuc**, membră a echipajului «**Pescăruș 3**» (Casa pionierilor, Constanța) — medalia de aur și diploma «Expedițiile Cutezătorii», precum și cîte un ceas de mînă.
- Pentru cele mai frumoase desene inspirate de «Expediții» **Cornel Ionescu**, membru al echipajului «**Temerarii argeșeni**» (Școala generală nr. 10, Pitești) și **Stelian Eftimoiu**, membru al echipajului «Pescăruș 3» (**Casa pionierilor Constanța**) — medalia de argint și diploma «Expedițiile Cutezătorii», precum și cîte o trusă de excursie;
- Pentru cel mai bun bucătar: **Petru Naghi**, membru al echipajului «**Bega I**» (Liceul nr. 4, Timișoara) și **Georgeta Mihai**, membră a echipajului «Chindia» (Casa pionierilor, Tîrgoviște) — medalia de bronz și diploma «Expedițiile Cutezătorii», precum și un aparat de foto «Certina»;
- Pentru cel mai bun prieten al animalelor: **Sabina Șoș** și **Sabina Silvia Mariș**, membre ale echipajului «Palaghia Roșiu» (Școala generală Mărișel, județul Cluj) — medalia de bronz și diploma «Expedițiile Cutezătorii», precum și un aparat foto «Cortina».
- Pentru cel mai mic participant la «Expediții», **Anca Cătulescu**, în vîrstă de 9 ani, membră a echipajului «Licuricii» (Sectorul 6 București) — medalia de bronz și diploma «Expedițiile Cutezătorii» precum și un aparat foto «Cortina».

MEMBRII TUTUROR CELORLALTE ECHIPAJE PARTICIPANTE LA CEA DE A DOUA EDIȚIE A «EXPEDIȚIILOR» VOR PRIMI «DIPLOMA DE PARTICIPARE».

- **Federația română de alpinism, Institutul de geologie, Institutul de etnografie și folclor** și **Muzeul satului** vor oferi și ele distincții și premii unor echipaje și unor expediționari. Într-unul din numerele viitoare vom publica în ce constau acestea și care sînt fericiții cîștigători.

EXPEDIȚIILE CUTEZĂTORII

multe decît în prima ediție), totalizînd peste 1 200 pionieri și școlari, au luat startul în expediții, parcurgînd aproape 10 000 de kilometri pe cărările munților, la peste 500 m altitudine.

Ceea ce impresionează însă în mod deosebit nu sînt aceste cifre, ci calitatea deosebită a fiecărei expediții în parte și a tuturor laolaltă. Alegerea itinerariilor, peripețiilor petrecute de-a lungul lor, autogospodărirea, învingerea unor greutăți întîmpinate în cale, studierea zonelor respective — toate acestea au fost făcute cu mult mai multă competență și fantezie decît anul trecut. Lucrul acesta se vede destul de clar din materialele culese de către expediționari, din jurnalele de bord, din emblemele echipajelor, din machetele pe care expediționarii le-au confecționat ulterior pentru a-și pune cît mai bine în evidență expedițiile. Dar și mai bine a reieșit din dificultatea, incomparabil mai mare, în care s-a aflat juriul chemat să se pronunțe asupra celor 61 de echipaje selecționate pentru expoziția republicană, din îndelungile dezbateri necesare pentru acordarea trofeelor, a celorlalte distincții și premii.

E o bucurie pentru noi toți să putem spune așa ceva despre această experiență de turism și cercetare științifică a pionierilor și școlarilor, deoarece saltul ei calitativ e de natură să ne dea convingerea că și pe viitor ele vor înregistra o creștere — atît ca număr de participare, cît și din punct de vedere al calității lor.

Constantin Diaconu

CUM A CÎNTAT SIR TOATĂ NOAPTEA LA PIAN

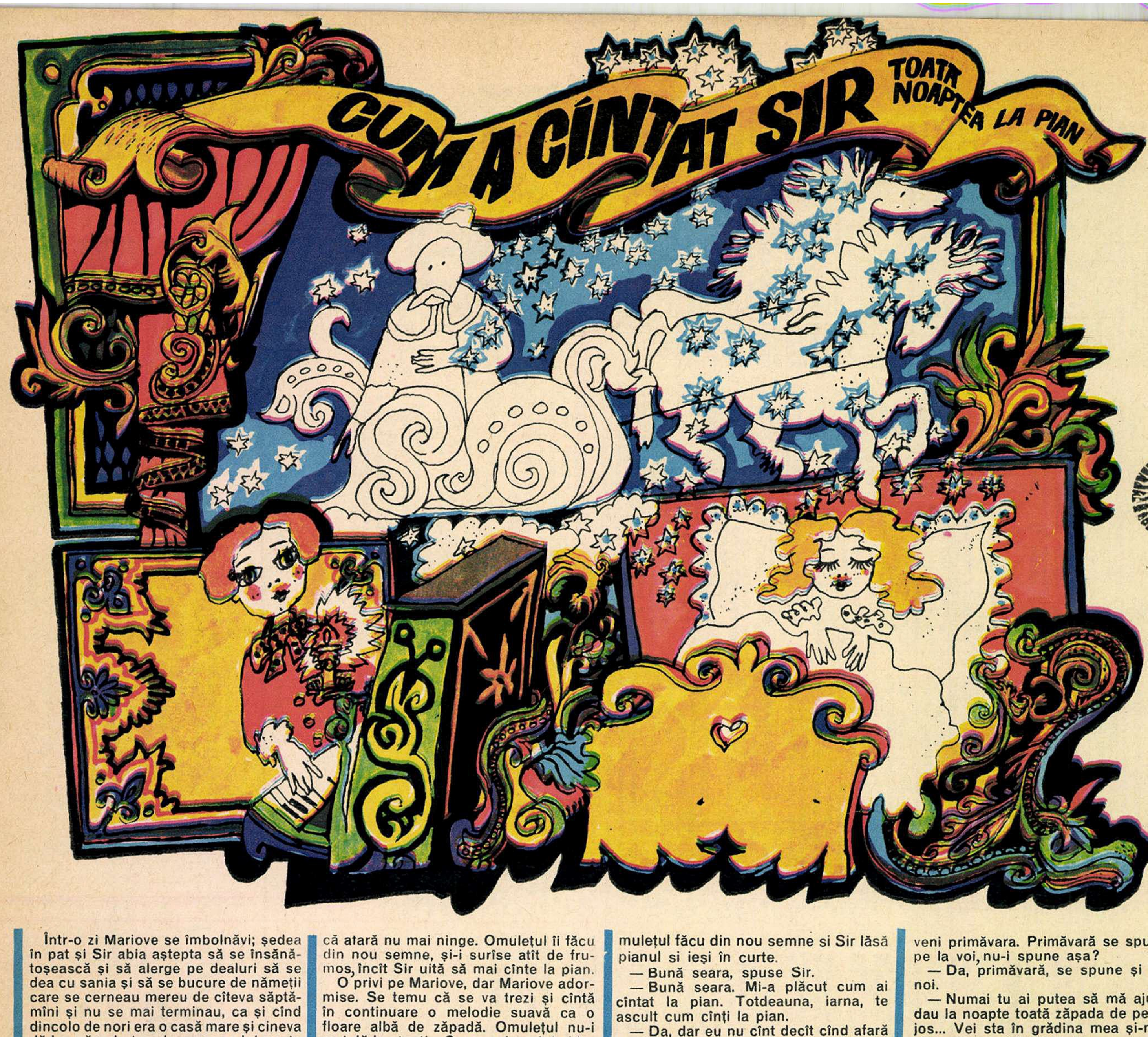

Desen: VINTILĂ MIHĂESCU

Povestire de DUMITRU M. ION

Într-o zi Mariove se îmbolnăvi; ședea în pat și Sir abia aștepta să se însănătoșească și să alerge pe dealuri să se dea cu sania și să se bucure de nămeții care se cerneau mereu de cîteva săptămîni și nu se mai terminau, ca și cînd dincolo de nori era o casă mare și cineva dădea zăpada jos de pe casa lui peste dealuri, peste păduri și peste casa în care trăiau Sir și Mariove.

— Mai ninge? întreba Mariove.

— Ninge, răspundea Sir. Pînă mîine poate că te faci bine și noi vom alerga amîndoi pe deal și apoi vom veni înapoi ca oamenii de zăpadă.

— Sir, te rog să-mi cînți ceva la pian.

Și băiatul se așeză atunci la pian și cîntă. La început se auzi un crîmpei de melodie, apoi niște zurgălăi și în curte se opri o sanie cu patru cai albi, cu pene albe la urechi; o sanie albă, cu baldachin din mătase albă. Din sanie coborî un omuleț cu o căciulă albă, cu haine și cizme albe. Își bătu cu o biciușcă albă cîtva timp cizmele, apoi zîmbi către fereastra pe care Sir se uita la sania străină care venise în curte.

Omulețul îi zîmbi, îi făcu de cîteva ori semne cu mîna și apoi își văzu de treburi, scoase din sanie niște saci albi și-i agăță de botul cailor; după ce caii mîncară grăunțele din saci, omulețul luă o pîine mare albă, o tăie în felii subțiri. Cu un cuțit cît un iatagan tăia bucăți de zăpadă, le punea între feliile de pîine și surîdea făcînd din cînd în cînd cu mîna lui Sir, care cînta la pian și privea pe fereastră vrăjit, fără să poată spune un cuvînt.

Omulețul lua sandvișurile, mergea în fața cailor și caii strănutau, înghițeau lacomi sandvișurile cu zăpadă și se scuturau în ritmul melodiei pe care Sir o cînta la pian. Abia atunci Sir observa că afară nu mai ninge. Omulețul îi făcu din nou semne, și-i surîse atît de frumos, încît Sir uită să mai cînte la pian.

O privi pe Mariove, dar Mariove adormise. Se temu că se va trezi și cîntă în continuare o melodie suavă ca o floare albă de zăpadă. Omulețul nu-i mai dădu atenție. Scoase de sub baldachinul alb o mătură albă, dădu zăpada la o parte și făcu un foc: sări de cîteva ori într-un picior în jurul flăcărilor, aruncă pe foc cîteva bucăți de zăpadă și focul se înteți. Apoi își puse mîinile sale albe deasupra flăcărilor, șezu astfel cîteva minute și se părea că uitase de mîini și degetele-i vor începe să ardă; dar nu se întîmplă nimic deosebit: se îndreptă către sanie și scoase dintr-un coș alb, două sticle cu băutură și un ibric imens. Turnă conținutul sticlelor în ibric și ținu multă vreme cu mîna întinsă deasupra focului ibricul care se umplu de flăcări de cîteva ori, dar el sufla și flăcările din ibric se stingeau ca prin farmec. Sir își închipui că e vorba de țuică și adevărul chiar acesta era: omulețul scoase din buzunar două pahare de cristal, cu picior, turnă țuica în pahare și se apropie de caii care erau îndreptați cu fața către fereastră. Sir cînta; nu se știe ce cînta, dar mîinile sale alunecau pe clapele pianului înfrigurate. Omulețul făcu prin zăpadă cîteva semne cu degetele și deodată în fata cailor aparu o masă de zapadă care le ajungea pînă la bot. Pe ea se aflau cele două pahare cu băutură. Caii începură să sufle în țuica fiartă și aburii se ridicară ca un stol de păsări: însă caii, închideau ochii, își muiau buzele, strănutau și din cînd în cînd omulețul turna din imensul ibric. Apoi caii începură să chiuie, semn că băuseră destul; omulețul făcu din nou semne și Sir lăsă pianul și ieși în curte.

— Bună seara, spuse Sir.

— Bună seara. Mi-a plăcut cum ai cîntat la pian. Totdeauna, iarna, te ascult cum cînți la pian.

— Da, dar eu nu cînt decît cînd afară ninge.

— Atunci ascult și eu muzică, dar dintre toți copiii care cîntă la pian, tu îmi placi cel mai mult.

— Dar ce ocupație ai?

— Eu, rîse omulețul. Mă ocup în general de Iarnă.

— De Iarnă?...

— Da, de Iarnă. Am dincolo de nori o casă mare. Cînd vine Iarna pe la mine, Iarna e sora mea, strănută atît de mult încît îi pun masa în curte sub un umbrar. Vine o singură dată pe an și eu îmi iubesc sora prea mult.

— Și nu se supără că n-o lași în casă?

— A. nu se supără. Chiar ea mi-a dat ideea să mîncăm sub umbrar Ar fi un chin pentru mine, înțelegi? Cînd strănută în jurul ei cresc nămeți de zăpadă. Pe casă sînt nămeții de zece, douăzeci, treizeci de metri. Ei, și închipuiești că după ce pleacă sora mea eu trebuie să arunc zăpada din curte și de pe casă. Atunci muncesc de nu-mi mai văd capul. Cînd arunc zăpada de pe casă ascult muzică.

— Dar caii tăi sînt bețivi?

— Nu, nu sînt bețivi. Dar ca să nu înghețe, să li se înfierbînte sîngele... Dar eu am venit să te iau cu mine în seara aceasta. Toată noaptea vreau să-mi cînti la pian. O să-mi cînți la pian?

— Cum să-ți cînt la pian?

— Vom lua cu noi pianul. Tu o să-mi cînți iar eu voi arunca la noapte toată zăpada de pe casa mea și de mîine încolo pe pămînt nu va mai ninge. Va veni primăvara. Primăvară se spune și pe la voi, nu-i spune așa?

— Da, primăvară, se spune și pe la noi.

— Numai tu ai putea să mă ajuți să dau la noapte toată zăpada de pe casă jos... Vei sta în grădina mea și-mi vei cînta și eu voi fi atît de bucuros... Altfel cine știe cîtă vreme va mai dura iarna. Fiindcă eu nu arunc zăpada decît atunci cînd tu cînți la pian.

Într-adevăr, zăpada cădea pe pămînt numai cînd Sir cînta la pian, dar el nu se gîndise niciodată că omulețului care are casa dincolo de nori îi place atît de mult cum cîntă încît numai atunci poate arunca zăpada de pe casă.

Omulețul se strecură pe ușă, tiptil, luă în spate ca pe un fulg pianul și-l puse în sanie:

— Știi, dacă voi arunca toată zăpada la noapte și tu îmi vei cînta, mîine va fi soare și sora ta se va însănătoși. Hai, urcă!

Dădu bice cailor săi albi și sania începu să zboare amețitor de repede, ca o corabie albă.

Și ajunseră la casa omulețului care mai era acoperită jumătate de zăpadă. Și Sir se așeză în grădină și cîntă la pian toată noaptea, iar omulețul arunca zăpada pe pămînt și fluiera. Către ziuă termină, dar atunci Sir era atît de obosit încît adormi cu capul pe pian.

Dimineața, Mariove îl găsi dormind lîngă pian. Îl scutură încet:

— Ai adormit aici? Știi, mi-ai cîntat toată noaptea și m-am însănătoșit. Ce frate bun am, rosti ea și-l sărută pe frunte. Soarele intră pe fereastră și se așeză lîngă ei, la pian.

PRIN PLOAIE

DE
OCTAV PANCU-IASI

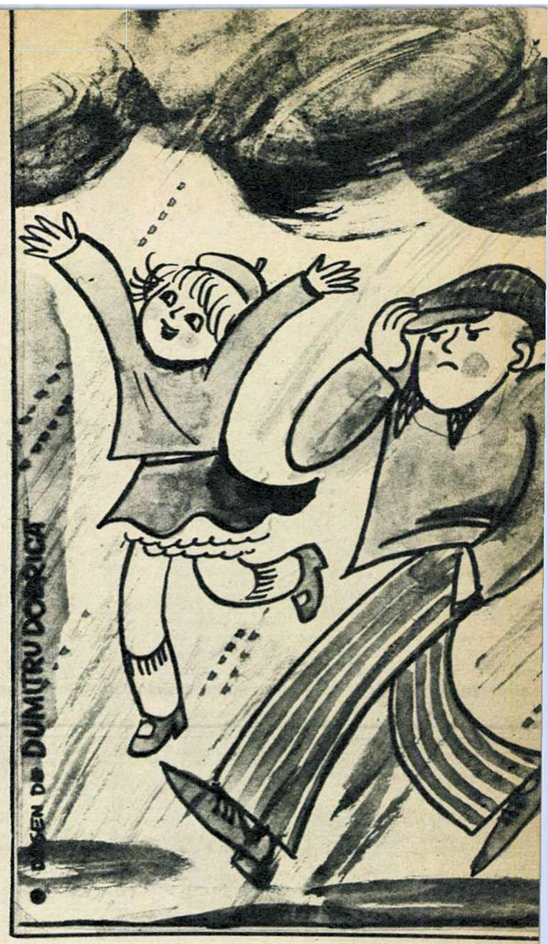
DESEN DE DUMITRU DOBRICĂ

Plouă. De dimineață pînă seara. Și toată noaptea. Plouă de un secol, dacă nu cumva de un mileniu. Nici nu știu cum mai arată soarele Dacă mă puneți să vi-l descriu, să nu vă mire cînd vă voi spune că e pătrat, albastru și, din profil, seamănă nițel cu un galoș. De cînd plouă într-una, l-am uitat. Tata spune că, de-o mai ține puțin așa, mîine-poimîine răsar ciuperci pe trotuar și, în locul autobuzului 79, mergem în centru cu motonava «Transilvania».

Vine Anda la mine.

— Ce zici de ploaia asta? mă întreabă.

— N-am nici o părere, răspund.

Tace și, după un timp, spune deodată:

— Hai să ne plimbăm prin ploaie!

Știu bine că de asta a venit. Să-mi propună să ne plimbăm prin ploaie. Mă prefac că n-am auzit și-o întreb, ridicînd ochii de pe o carte cu un bandit tîmpit și un polițist isteț nevoie mare:

— Ai spus ceva?

— Nu, clatină din cap Anda.

— Mi s-o fi părut mie, spun și ridic puțin cartea ca să nu vadă ce mutră de vulpoi am.

Și iar tăcem. Eu mă fac că citesc, plescăi din buze de plăcere; te uiți la mine și crezi că stau cu nasul în cine știe ce capodoperă, că am descoperit cartea vieții mele. Anda se plimbă prin cameră și se uită la tablouri. Chipurile, le admiră. Chiar are ce admira! Niște mîzgăleli de-ale mele de pe vremea cînd mama credea că sînt genial și o să ajung al doilea Luchian.

Pe urmă iar aud:

— Dan, hai să ne plimbăm prin ploaie!

Tușesc. Întorc cu zgomot pagina. Întreb abia atunci cînd se așteaptă mai puțin:

— Vrei ceva, Anda?

— Nu, mulțumesc, spune.

Găsește niște pene de păun pe masa mea, le măsoară, le amestecă, își înfige o pană în păr, rîde singură cîteva clipe, probabil se gîndește cum i-ar sta ca indiană din tribul cherokee sau winnebago (vai, ce cult sînt!), apoi iar se întristează, adică mai bine-zis, devine ea, Anda cea de toate zilele, un pic parcă amețită de un gînd pe care n-are niciodată curajul să-l ducă pînă la capăt.

Cînd mă întreabă a treia oară dacă vreau să ne plimbăm prin ploaie, nu mă mai prefac că n-aud. Nu mai pot. E urît, poate, ce spun, dar ăsta-i adevărul: mi-e milă.

— Hai, dacă vrei.

Ați văzut vreodată un om fericit? Fiți sinceri: ați văzut? Bine. Pot să vă descriu și eu un om fericit. E destul să mă uit la Anda.

A și ajuns în holul de jos al blocului, cînd eu încă îmi mai îmbrac pelerina de ploaie.

Poate credeți că Anda are umbrelă? Nu vă împiedică nimeni să credeți ce vreți, dar aflați că n-are nici măcar un coif de ziar pe cap. Ne plimbăm prin ploaie nu ca să ne ferim de ea, ci tocmai ca să ne plouă.

Și cum ne mai plouă! Doamne, ce găleți ni se deșartă în cap, cum simțim apa de ploaie pînă și în cerul gurii!

Mergem fără să ne uităm pe unde călcăm, fără să ne gîndim unde o să ajungem, mergem, mergem, mergem, învățăm verbul ăsta că nu-i de capul lui și numai noi putem să facem din el ceva.

Sînt leoarcă. Nu mai pot. Pantofii mi i-am descălțat și i-am ascuns subsuoară.

— Ne întoarcem. Anda? o întreb.

Mă aude, dar nu-mi răspunde. Îmi arată cu degetul un burlan care s-a rupt și acum seamănă cu o adevărată cascadă. Fac din cap că văd și abia după asta o aud:

— Ai spus ceva?

— Nu, rîd, n-am spus nimic.

Știu eu de ce rîd.

Trece pe lîngă noi o mașină și ne stropește, ca și cum nu sîntem și așa destul de uzi.

— Ne întoarcem, Anda? o întreb iar.

Amenință șoferul mașinii cu pumnul. Ceva trebuie să facă. Altfel e nevoită să-mi răspundă:

— Vrei ceva, Dane?

— Nu, rîd, nu vreau nimic.

— Mi s-a părut că voiai ceva.

I s-a părut... Îmi vine să rîd cu hohote, dar mi-e frică să nu sperii norii și să nu stea ploaia. Că tare mai sînt ciudate ploile astea. Încep din nimic și se sfîrșesc din te-miri-ce.

MĂRINIMIE

Povestire de MIRCEA SÎNTIMBREANU

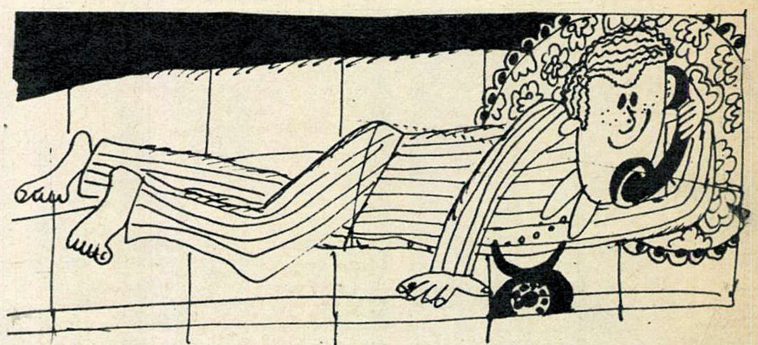
DESEN DE MAGDA WINTER

Vicu se trezise de dimineață. Zăpada se grămădise în pervaze ca o fascinantă pisică siameză și parcă nimic altceva decît albeața, abundența și calmul ei îl invita la mari excursii sufletești. Și, poate, aburul cozonacilor ce-și astîmpărau fierbințeala în cămară. Și, desigur, multe altele: netezimea cearșafului, caldul curcubeu al scoarței din perete, fuga ireală a fulgilor de zăpadă în oglinda de la șifonier... Și cartea de pe noptieră, primită în ajun cadou, răsfățîndu-și dedicația la vedere: «Bunului meu prieten și coleg Vicu Cutie, din partea mea, Sandu».

Stătea lungit în pat, rotindu-și degetele mari de la picioare și savurîndu-și preaplinul inimii lui.

— Trebuie să-i fac și eu lui Sandu un cadou! Dar nu o carte. Ceva mai deosebit, mai acătării. Poate două cărți. E doar aiun de An Nou. Cîte lucruri frumoase nu pot fi dăruite cu acest prilej! Iată, numai pe o pagină din «Informația», lunecată la picioarele patului, cîte nu se oferă: clipsuri, produse cosmetice, pijamale matlasate, căciuli... Generozitatea, ca un zefir, umflă pe nesimțite pînzele imaginației băiatului. Oare căciula pe care a uitat-o cîndva unchiul Gicu la ei nu i-ar fi bună? Oaie veritabilă din imitație de lup! Plus încă ceva, neapărat încă ceva. O garoafă, eventual două...

Ninge. Vicu își mișcă degetele picioarelor și la fiecare rotație, ca de pe un disc, cad în cascadă cadouri pentru Sandu, împerecheate, chiar dacă sînt desperecheate: o curea de pantalon și o curea de ceas, de pildă. Pantalon are sigur. Dar ceas pentru eventuala curea? Să-i dăruiască un ceas? E o idee! Incompletă însă. O să-i dea două... De ce nu?

Ninge. În candida cernere nu poți fi meschin. Pune mîna pe telefon. Tonul se prezintă deîndată. Soneria insistă sacadat, marcînd parcă apropierea prietenului.

— Sandule, e ajun de An Nou! M-am gîndit la asta de cum m-am trezit. Vreau să-ți dăruiesc ceva, ceva deosebit. Am ales mult, habar n-ai cît am ales. Ce anume? Surpriză! Nici prin minte nu-ți trece... Ei, hai, că-ți spun... Iți dăruiesc — știu că o să te bucuri foarte mult — o să-ți dăruiesc două ceasuri. Cum, nu?! Nici nu mă gîndesc să nu ți le dăruiesc! Bineînțeles. Pe amîndouă. Chiar astăzi vin eu la tine...

— Două ceasuri?! Nu, imposibil, nu primesc! se aude în receptor vocea tăiată de emoție a prietenului.

Dar Vicu Cutie e generos. A început din nou să-și rotească degetele de la picioare din ce în ce mai repede.

— De ce nu? Las-să fie două. E mai bine așa! Și știi care? De la 10 la 12. Sînt exact două ceasuri! Pa!

Închide telefonul. Afară ninge. În casă miroase a cozonac, e cald și bine.

— Ce zi minunată! meditează Vicu și mărinimia îi umple ființa ca un final de orgă. Simt că aș putea să-i dăruiesc mai mult bunului meu prieten. Chiar trei ceasuri. Da, așa am să fac. O să stau pînă la unu și — poate, de ce nu? — o să iau masa la el.

— Și, dintr-un salt, Vicu e în picioare.

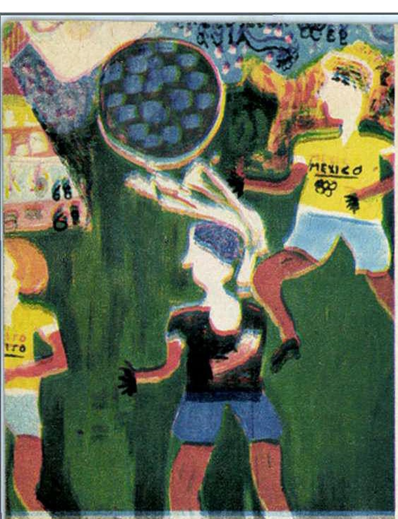

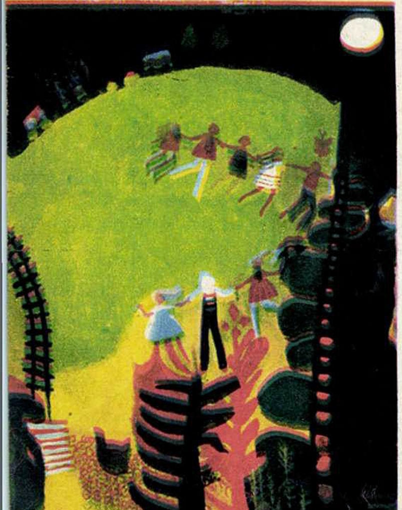

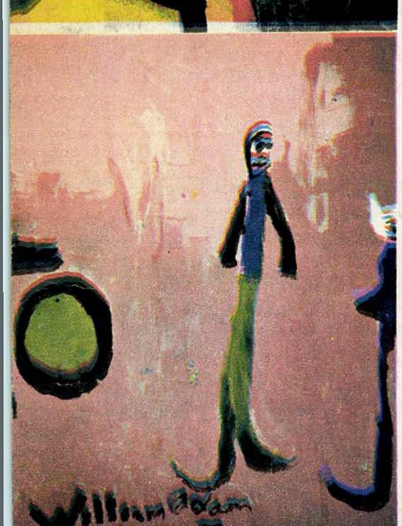

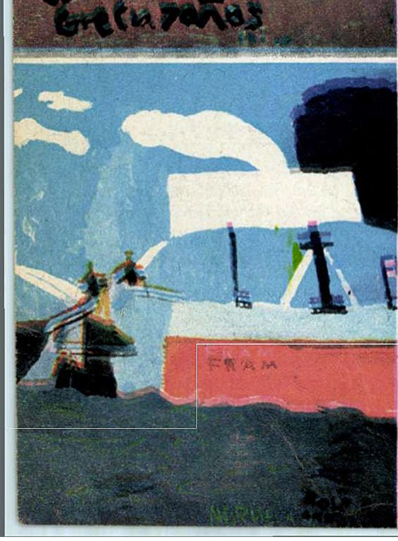

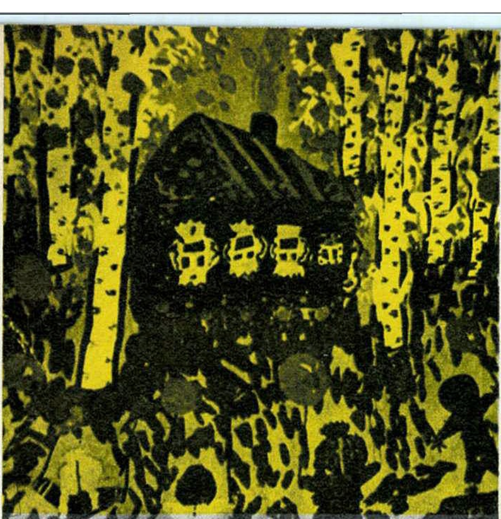

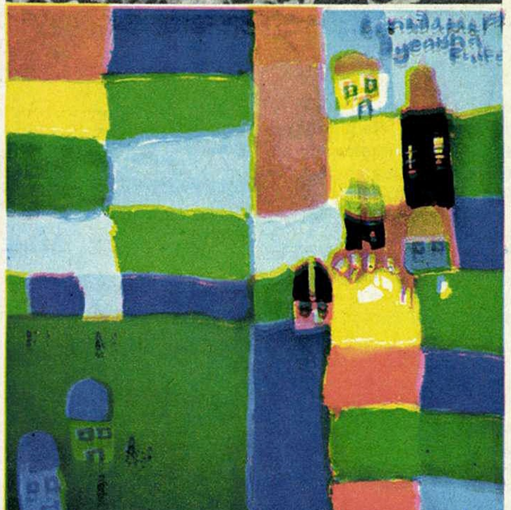

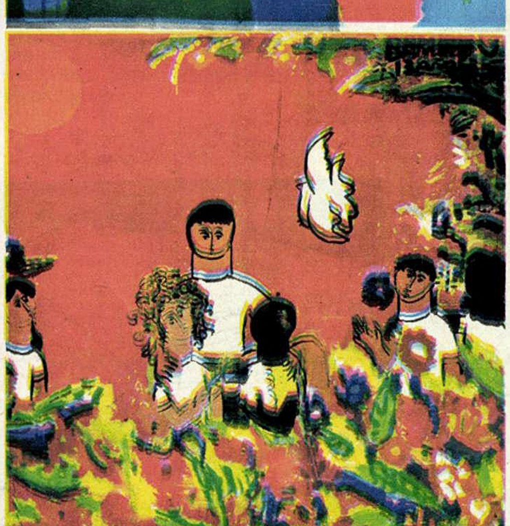

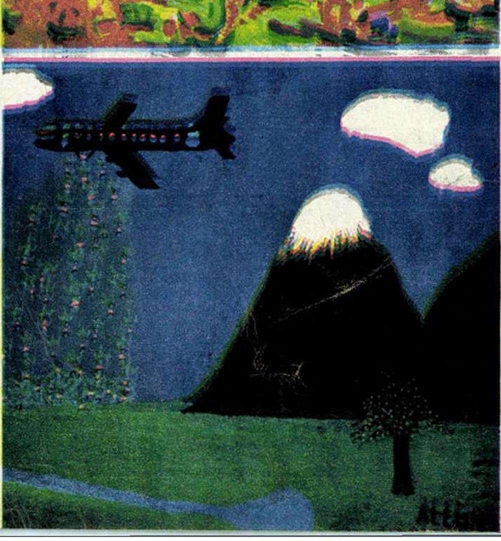

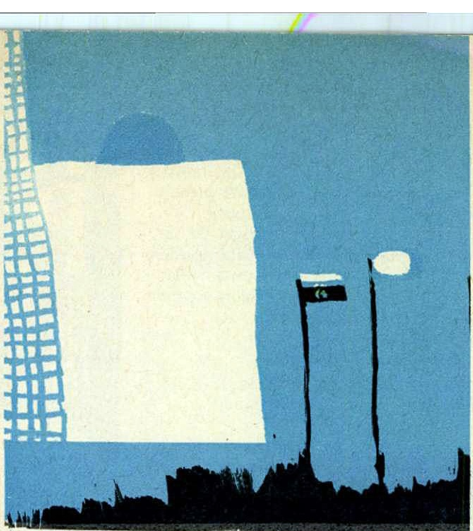

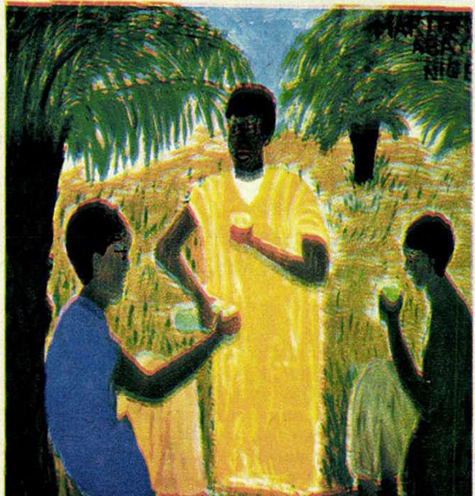

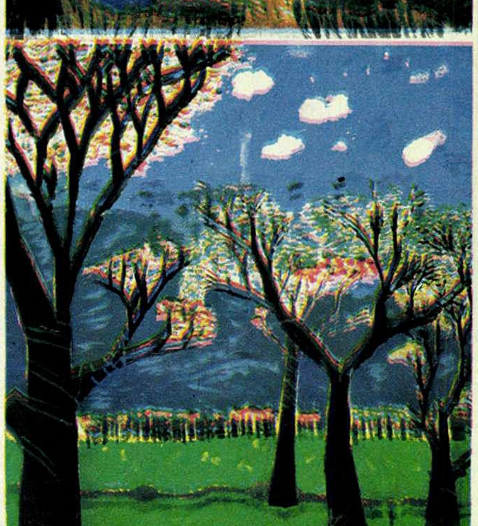

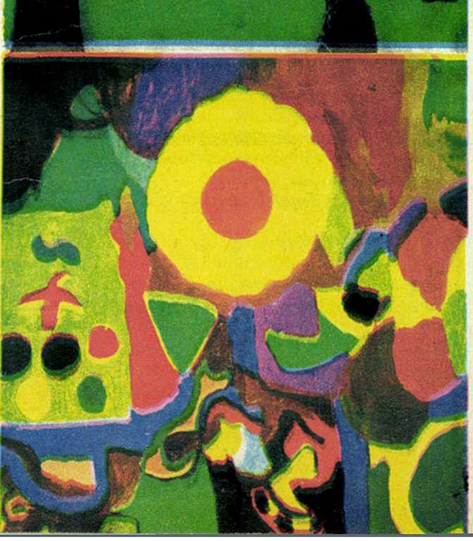

GALERI
DE
ARTĂ
«CUTEZĂTORII

POPA MIHALACH

1. **PETR TEISSIG,** ani, Cehoslovacia;
2. **KAREN KILIMNIC** 13 ani, S.U.A.;
3. **WILLIAM ADAM,** ani, Grecia;
4. **ROLF CHRISTIAN ANDERSEN,** 9 ani, Nor vegia;
5. **OLIA BÎKOVA** U.R.S.S.;
6. **MARTA FULFORD** 8 ani, Canada;
7. **DAMIAN VALENCIA,** 13 ani, Mexic;
8. **NORBERT ALBERS,** 12, ani, R.F. a Germaniei;
9. **GRAZINA SPIRA,** 13 ani, Polonia;
10. **MARTHA MODUQE ABAYOMI,** 14 ani, Nigeria;
11. **MARTIN BANWELL,** 13 ani, Noua Zee landă;
12. **REGINALD ANTHONY CLIFORD,** 1 ani, Marea Britanie;
13. **POPA MIHALACHE,** România;
14. Vedere parțială a atelierului internațional de fresce ale copiilor din parcul Chapultepec din Mexic;
15. **BERNARDO K BEL,** 10 ani, Elveția;
16. **YUTAKA MOMOSE,** Japonia;
17. **FEDRA RAZOQUE,** 10 ani, Bolivia;
18. **ALBERTO LETAIF,** 10 ani, Liban;
19. **RICHARD I. SER PELL,** 8 ani, Australia
20. **KERSZ THELY EVA,** Ungaria;
21. **HOHAN MIKAEL WAGE,** 10 ani, Suedia;
22. **VIVEK KUCHIHATLA,** 9 ani, India.

1	5	9	13	
2	6	10		
3	7	11		
4	8	12	14	

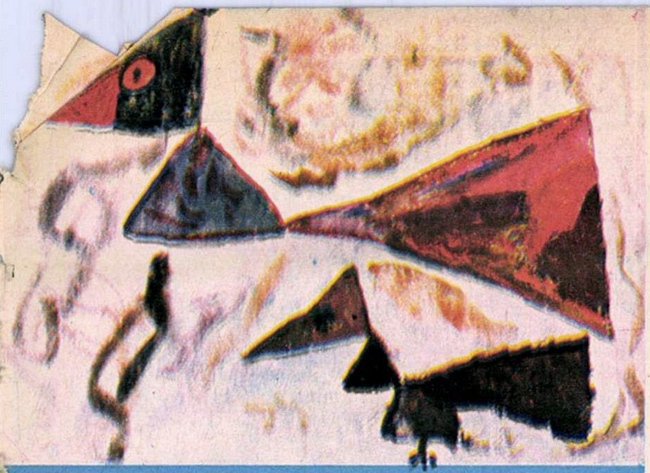

Visurile copilăriei

În urmă cu cîteva luni, prezentam în aceste pagini cîteva desene premiate la concursul «Meridianele Prieteniei». Iată acum mesajele policrome ale colegilor voștri, din cîteva zeci de țări.

«O lume a păcii, a progresului,a armoniei» — iată tema generoasă, visul plenar care înaripează fantezia și însuflețesc culorile copilăriei.

Veți recunoaște între aceste desene lucrarea unui băiat de 13 ani din Tichilești-România, autor distins cu unul dintre marile premii U.N.I.C.E.F. — o excursie de două săptămîni în sudul Franței, în Corsica.

Veți intîlni, de asemenea, cîteva lucrări premiate la concursul de creații ale copiilor Shankar—India.

Celelalte tablouri au o istorie, de asemenea, originală. Ele au fost realizate, pe panouri de 2,5 × 2,5 m, în cadrul «Atelierului internațional de desene ale copiilor» (fotografia nr. 14), deschis în aer liber la Chapultepec-Mexico, în perioada Jocurilor Olimpice.

Asemenea lucrări vorbesc tulburător despre setea de frumos a copilăriei, despre prietenie, sinceritate și adevăr. În forme și culori, fiecare dintre acești copii talentați ai lumii ne transmit ceva din aspirațiile nobile ale popoarelor cărora aparțin.

Dincolo de lumina și bucuria pe care o iradiază, fiecare asemenea desen este un gest de prietenie. Un gest căruia — în prag de An Nou — îi răspundem cu căldura inimii noastre.

MIHAI NEGULESCU

5	19
[illegible]	20
7	21
8	22

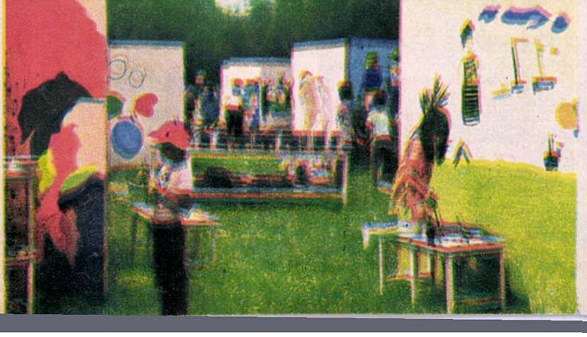

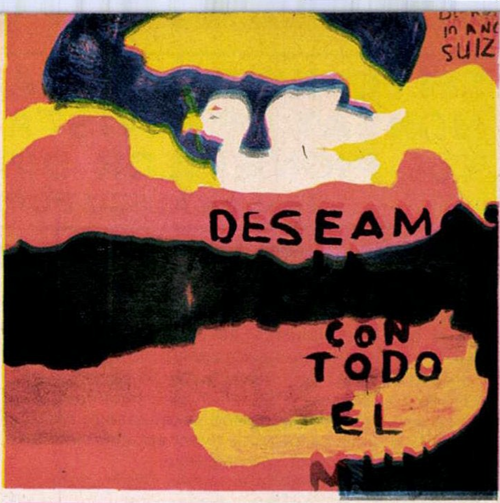

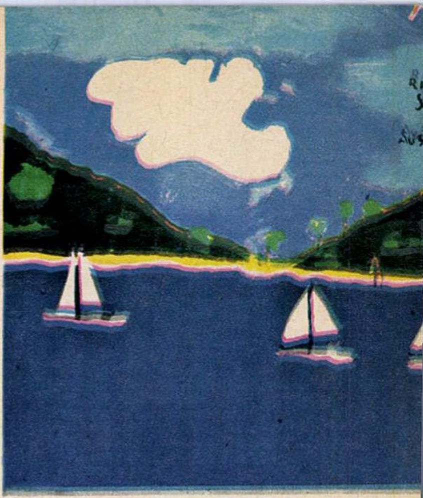

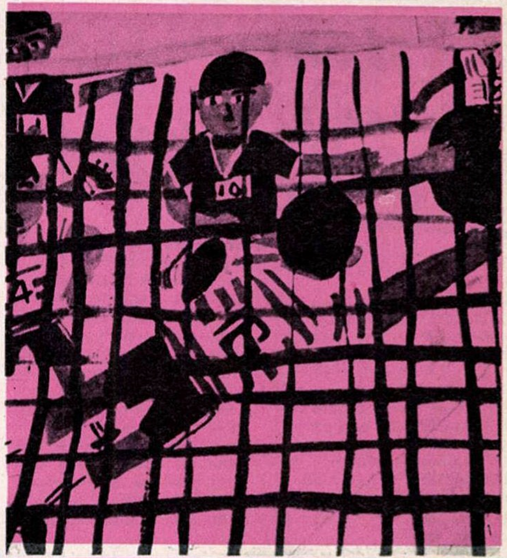

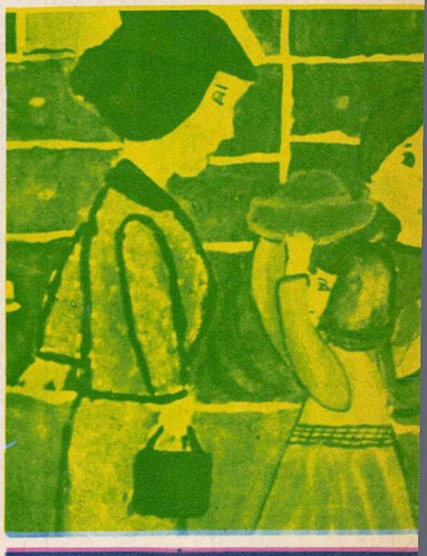

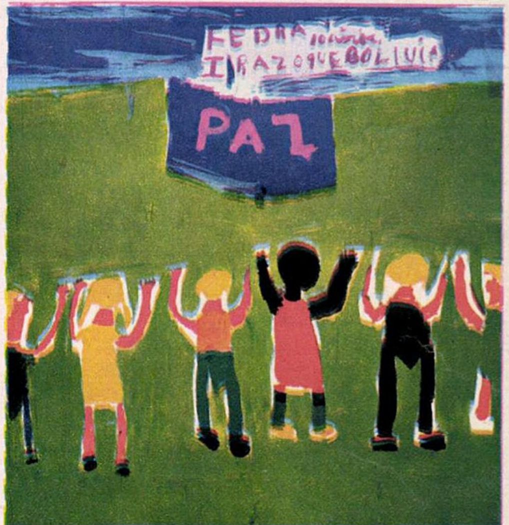

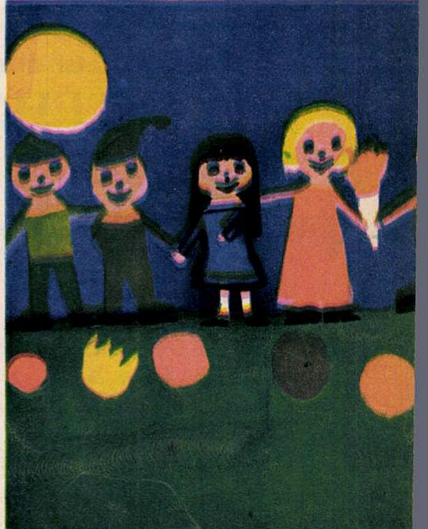

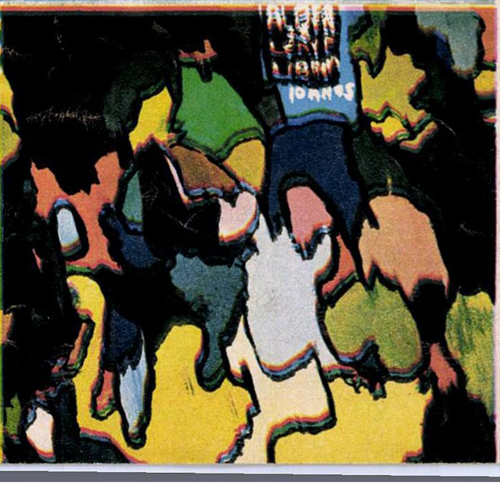

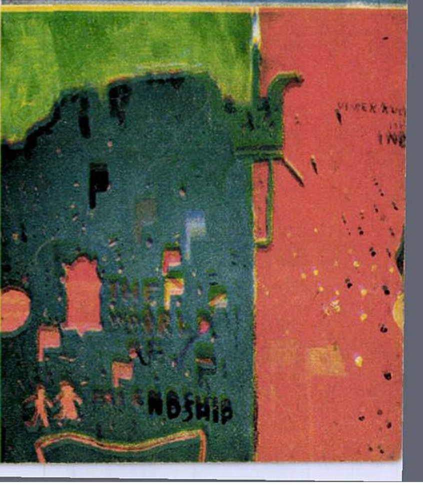

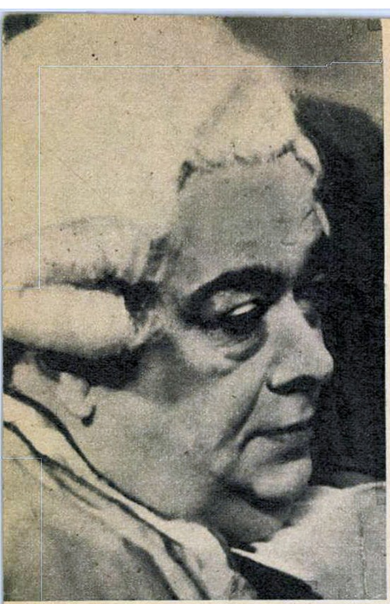

SELECȚIUNI DIN MARELE SPECTACOL «R.R.», MONTAT DE REVISTA «CUTEZĂTORII» ȘI PALATUL PIONIERILOR DIN BUCUREȘTI

Text de ALECU POPOVICI Muzică de EDMOND DEDA

«R.R.» = Revelionul «Rachetei cutezătorilor»! Muzică, dans, glume, într-un cuvînt, VESELIE! Un colectiv de copii talentați, de la Palatul pionierilor din București, sub conducerea regizoarei Olimpia Varadi și a compozitorului Edmond Deda, pregătesc acest mare spectacol, 26 decembrie — 30 decembrie — 4 ianuarie, iată zilele în care se va desfășura «R.R.». Și o surpriză: tragerea la sorți a cupoanelor apărute în numerele 11 și 12 din acest an ale «Rachetei cutezătorilor» va avea loc chiar în cadrul spectacolului!

Venind în întîmpinarea dorinței multor cititori, publicăm două fragmente și două cîntece din spectacol prin care veți putea face cunoștință cu principalele personaje. Aceste fragmente pot fi, de altfel, montate și de către formațiile artistice din școli.

Dialog cu BARONUL MÜNCHAUSEN

PARBRIZ: (în chip de agent de circulație): Nu treceți prin mijlocul Căii Laptelui.. Hei, voi, nu vă jucați cu carul mic în mijlocul drumului... Nu aruncați praf de Stele pe partea carosabilă... Cine-i acolo? Hei, respectă prioritatea!... Atenție la comete! Își bagă coada peste tot! Degeaba. E Münchausen!... O să provoci o ciocnire! (Zgomot asurzitor).

MÜNCHAUSEN: Eu eram, cu ghiuleaua mea! Vă spun drept!... Voiam să iau curba cînd mi-a ieșit înainte...

RADU: Ce-ai făcut, omule?

MÜNCHAUSEN: Nu sînt om! Sînt baron!...

RADU: Și unde te duceai?

MÜNCHAUSEN: În Lună! Să mă fac artist!

RADU: De ce?

MÜNCHAUSEN: Am vrut să mă fac actor! Nimic mai ușor, spune toată lumea, decît să «faci teatru». La noi, în clasă, eram mai mulți care aveam inclinații spre teatru. Pentru că erau artiști, nu repetau acasă și aveau nevoie de sufleor. Cînd îi striga profesorul la tablă, executam mai întîi un număr de mimică — făceau cu ochiul celor din bancă să fie atenți. Apoi știau și pantomimă. Un semn cu ochiul însemna «suflă», un deget la ureche «n-aud» și tot pumnul — «îți arăt eu ție, în pauză, dacă nu sufli!!!». Dicția trebuiau să o aibă ei, cei din bănci — adică spectatorii! Odată m-a întrebat profesorul prima strofă din «Nunta Zamfirei» de Coșbuc. Și vecinul meu de bancă, mi-a suflat primul vers: «E lung pămîntul!»... Cînd să răspund, l-am auzit tot pe el: «Ba e lat!»... Am tăcut. Și el îmi suflă iar: «E lung pămîntul!» Eu tac. El, iar: «Ba e lat!»... Și eu am spus: e rotund! N-am luat aplauze, am luat un 3. Nu rotund, ci cocoșat.

Aveam și cîțiva «actori» în clasă. Matache juca bine pe «Catindatul» din «D-ale carnavalului». Cum se întorcea fila catalogului la «M», Matache ridica mîna... «Iar m-a apucat măseaua... dar rău... rău de tot... mă doare... dar știți cum... lucru mare...». De atunci a rămas cu un «dinte» împotriva matematicii.

Unii erau imitatori. Se uitau la hartă ca... vițelul la poarta nouă. Nu ne lipseau nici artiștii de circ. Echilibriști aveam destui... Luau un 4... apoi un 3... 4+3=7. și încă un 6... și... 6+7=13. Atențiune, un 7... 13+7=

20. Media 5. Aveam dresori de «note rele» pe care le îmblînzeau... în carnet, dar pentru acasă. Transformau frumos un 3 într-un 8! Numai eu singur din toată clasa n-am vrut să mă fac actor...

Știți ce zicea fricosul? Uite: «de ce se stinge lumina? Pe cine bate? Gongul? De ce îl bate?».

Și tocilarul: «Va să zică, spunem: Zmeule, hai la luptă. Cine e subiectul? Zmeul! Ce face zmeul? Se luptă. Zmeul: substantiv comun masculin (ridică mîna). Știu eu despre zmeu. Știu de 10 la zmeu!»

Și pîrîtorul: «Actorii n-au învățat bine rolurile. Sufleorul suflă. Și au uitat cele mai bune glume. Să nu-l aplaudați!

INVITĂM PE TOȚI CITITORII SĂ ÎNVEȚE ACESTE CÎNTECE

Cîntecul clubului
«MINITEHNICUS»

Muzica: EDMOND DEDA
Versuri: PETRE GHELMEZ

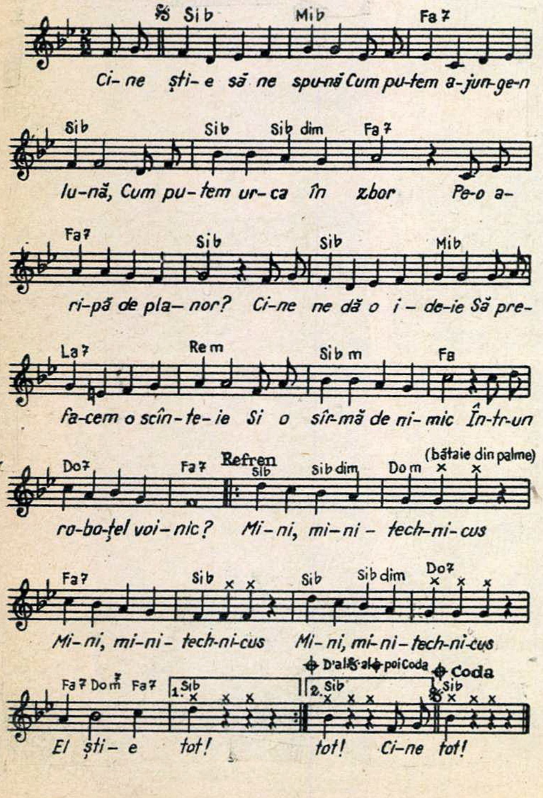
Ci-ne ști-e să ne spu-nă Cum pu-tem a-jun-ge-n
lu-nă, Cum pu-tem ur-ca în zbor Pe-o a-
ri-pă de pla-nor? Ci-ne ne dă o i-de-ie Să pre-
fa-cem o scîn-te-ie Si o sîr-mă de ni-mic În-tr-un
ro-bo-țel voi-nic? Mi-ni, mi-ni-tech-ni-cus
Mi-ni, mi-ni-tech-ni-cus Mi-ni, mi-ni-tech-ni-cus
El ști-e tot! tot! Ci-ne tot!
Refren
(bătaie din palme)
Coda

Cîntecul revistei
«CUTEZĂTORII»

Muzica: EDMOND DEDA
Versuri: OVIDIU ZOTTA

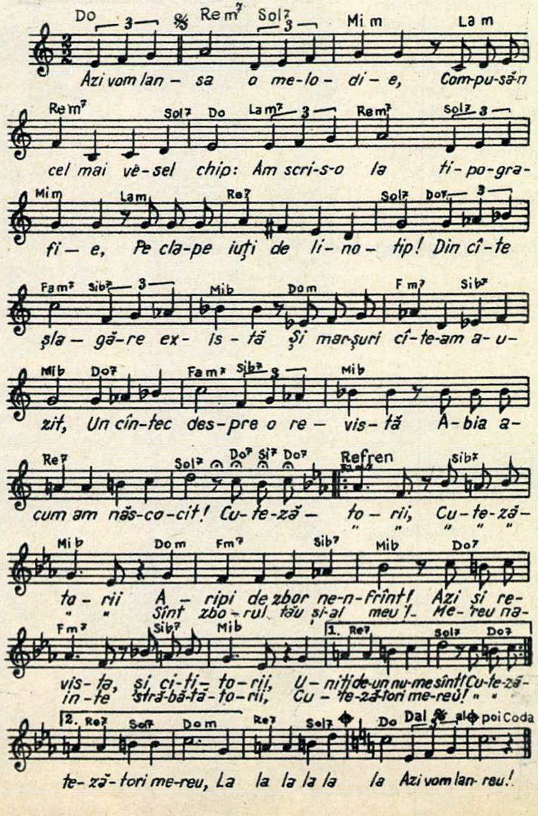
Azi vom lan-sa o me-lo-di-e, Com-pu-să-n
cel mai ve-sel chip: Am scri-s-o la ti-po-gra-
fi-e, Pe cla-pe iuți de li-no-tip! Din cî-te
șla-gă-re ex-is-tă și marșuri cî-te-am a-u-
zit, Un cîn-tec des-pre o re-vis-tă A-bia a-
cum am năs-co-cit! Cu-te-ză-to-rii, Cu-te-ză-
to-rii A-ripi de zbor ne-n-frînt! Azi și re-
Sînt zbo-rul tău și-al meu! Me-reu na-
vis-ta, și ci-ti-to-rii, U-niți de-un nu-me sînt! Cu-te-ză-
in-te stră-bă-ta-to-rii, Cu-te-ză-tori me-reu!
te-ză-tori me-reu, La la la la la la Azi vom lan-reu!
Refren

Minitehnicus
(strofele 2 și 3)

2 Cine ne dă o brățară
Cu sclipirea foarte rară
Să descui cu ea ca-n vis
Tainele ce le-a închis,
Cibernetica, chimia,
Fizica ori geografia?
Cin'ne spune cu folos
Cuiul să nu-l bați pe dos?

Refren: același

3 Cu «Racheta» minunată
Spre succese cin'ne poartă?
Cine știe a pune preț
Pe gîndul cel mai isteț?
Cine dă un premiu mare
Pe muncă și pe răbdare?
Și ne face, spune ghici,
Să fim «mari» cînd sîntem «mici»?

«Cutezătorii»
(strofele 2 și 3)

2 În cîntece sînt sori și stele,
Dar într-al nostru ritm vioi
Noi le-am adus fiindcă spre ele
Vom astronaviga chiar noi!
Străbate cîntecul prin lume
Mai sprinten, dacă-s flori în vers!
Le-a pus redacția, [illegible] anume,
Să le plantăm prin Univers!

Refren: același

3 Din versuri, schițe, reportaje
Ai vîrstei tinere eroi
Coboară-ntr-o superbă vrajă
Și sînt alăturea de noi!
Mii de-ntîmplări, și dragi imagini,
De pe pămîntul românesc.
Devin fermecătoare pagini
Ce cresc, cum anii noștri cresc!

Refren: același

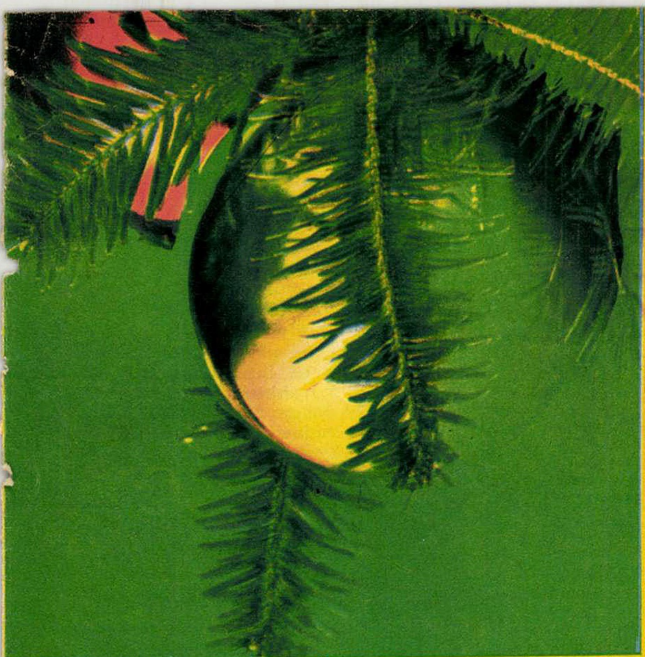

OLGUȚA, RADU, PROF. PARBRIZ ȘI O ZÎNĂ CARE ȘI-A UITAT... MESERIA

RADU: Trebuie să stabilim cauzele tehnice ale dispariției farfuriei cu povești. Explicația științifică. Ce-i o poveste? Nimic: hîrtie + cerneală + stilou. Asta e formula poveștii în general!

OLGUȚA: Fantezie + poezie + imaginație...!

RADU: Fără știință, nu faci nimic cu imaginația!

OLGUȚA: Atunci... poveștile... oricînd, am putea chema o zînă să facă niște minuni... Uite-așa... Spui: Abracadabra — Hocus-pocus...
Onica — doica — treica...
zînă bună, unde ești?
Vino iute din povești!
(Sosește zîna cu minuni).

ZÎNA: Am sosit... Pe jos! Cerbii mei sînt la Grădina zoologică, porumbeii în Cișmigiu și caleașca la Muzeul de istorie a transporturilor de-a lungul vremurilor..

OLGUȚA: Te rog, fă tu o minune pentru mine! Una mică-mititică... Să găsim înapoi poveștile care s-au spart!

ZÎNA: Minuni? De minuni vorbești?
Cu povestea e-o poveste
Cum n-a mai fost și nu
mai este
Credeți mie, nu-s minciuni,

CUPLET: Din păcate, sînt
minuni
Ce nu sînt la îndemînă
Nici măcar pentru o zînă.

VORBIT: Pe vremuri era foarte simplu... Făceam semn cu bețișorul, și gata! Acuma puteți cumpăra și o căruță cu bețișoare gata tăiate și... degeaba! Mă roagă cîte unul să fac dintr-un trei opt... Ce mare lucru... crede el... Doar un 5 îi desparte... Și ce-i cinci»?... Închide 3 ochii și devine un 8!

Sau altul mă roagă: Zînă, toți copiii te roagă să le faci bine... Mie fă-mi un rău... Dă-mi o amigdalită pentru matematica de mîine. Fă tu să vină un curent, să mă tragă puțin și să am o temperatură. Ușoară! Ca să-mi motivez absențele... Și, dacă ești generoasă, mai păstrează o răceală și pentru fizică. Să am o răceală la lecția despre căldură!

De altfel, în multe clase există colegi de-ai mei. Colegi de basm. Miticuță e poreclit «Balaurul». Pentru că e bătăuș și are 3 capete. Unul la bătaie, unul la mîncare și altul la chiul. Mai e și o fată: Cenușăreasa. Te uiți la șorțulețul ei și știi despre ce e vorba. Mai e și Motanul încălțat care toarce, adică sforăie în bancă... Și ce, parcă eu pot să-i schimb?

OLGUȚA: Atunci de ce ai venit?

ZÎNA: Bagheta am adus-o să fac o minune! Pentru mine!

OLGUȚA: Care? Egoisto!

ZÎNA: Să obțin aplauze... Hocus-pocus — uite, aplaudă!... Îi vezi...

OLGUȚA: Nu toți! Cîțiva din fund nu aplaudă!

ZÎNA: Ba da!... Au aplaudat. (pleacă)

OLGUȚA: Ai văzut?

RADU: Știam eu... Nu cu zînele se aranjează treburile importante... Am eu omul meu!... Profesore Parbriz, unde ești?

OLGUȚA: Lasă el coloanele lui?!

RADU: Nu lasă coloanele de mașini?!

OLGUȚA: Coloanele din revistă! Din «Cutezătorii»!

RADU: Dacă îl chem eu, vine! Am sistemul meu: o bandă de magnetofon și vine imediat.
(Dă drumul la o bandă de magnetofon cu zgomote și scrîșnete. Apare Parbriz într-un cart)

PARBRIZ: La volan e ca-n
galop,
Nu am fost oprit de-un
stop.
Am sosit cu patru roți
Ca să vă salut pe toți
De la mic și pîn-la mare:
Un claxon la fiecare!
(Claxonează).

REFREN MUZICAL:
Dați-i zorul,
Dați-i zorul.
Gata, că pornim motorul!
Și-nainte cu tot sporul!
Nici un stop,
Nici un hop,
Sus pe «cart»
De la start,
Așa!
Niciodată nu greșiți
Tehnica de stăpîniți!
«Pană» e și pe șosea
«Pană» e și nota rea!
Deci să nu aveți, vă rog,
«Pene» nici în catalog!
Nici nu vă umflați prea tare
Dacă luați vreo notă mare...
(Nasul pot să îl ridic
Fără ca să am un cric!)
Lasă nasul unde-l știu
Că nu ține la raliu.

Ca să fii un bun șofer
Asta ție eu ți-o cer
Din această cauză.
Nu cumva în pauză
Să ciocnești vreun cap
străin
Că nu-i cu benzină plin
Nici să tamponezi pe-un alt
Că ești mai voinic și-nalt!...
Nici să-l depanezi de chică
Pentru că îi porți tu pică,

La volan, privește drept.
Inima-i motor în piept,
Drumul larg vine spre
tine...
«Înainte» spre mai bine...
Și voios tu te întrece
Către finiș: nota 10!
Start!...

PARBRIZ: Am trusa de buzunar. Cu ce să încep?

RADU: Vreau să plecăm spre... spre o farfurie zburătoare...

PARBRIZ: Incă nu s-a ajuns la o concluzie, dacă există sau nu... Dar mulți mănîncă o pîine din farfuriile astea!

RADU: Farfuria noastră era plină cu povești!

OLGUȚA: Deci există... Profesore Parbriz, ajută-mă, căci eu te cunosc și te citesc de mult, deși n-am decît bicicletă!

PARBRIZ: Ce să fac?

OLGUȚA: Ne trebuie un venicul!... Cu covorul ăsta aș putea călători? Ce crezi, profesore?

PARBRIZ: E cu motor cu explozie?

OLGUȚA: E numai cu explozie! Cînd îl batem după masă, în curte, fac explozie... toți vecinii! Că îi sculăm din somn!

PARBRIZ: Merge!... E un covor bun!

RADU: Eu l-am făcut bun. Îl bat de două ori pe săptămînă!

PARBRIZ: O clipă... Va să zică... Așa... Caroseria e de lînă bună. Suspensiile la fel... Viteza e cam mică... Patru podele pe minut!

OLGUȚA: Numai să meargă!

PARBRIZ: Bun! Îl aprob!

OLGUȚA: Și cum zboară? Ne spui?

PARBRIZ: Simplu! Cu un aspirator! Dai drumul la aspirator. El merge. Trage covorul în sus. Și zbori. Cu un aspirator putere!... Și acum la revedere! Am treabă la redacție. Mă grăbesc! (iese)...

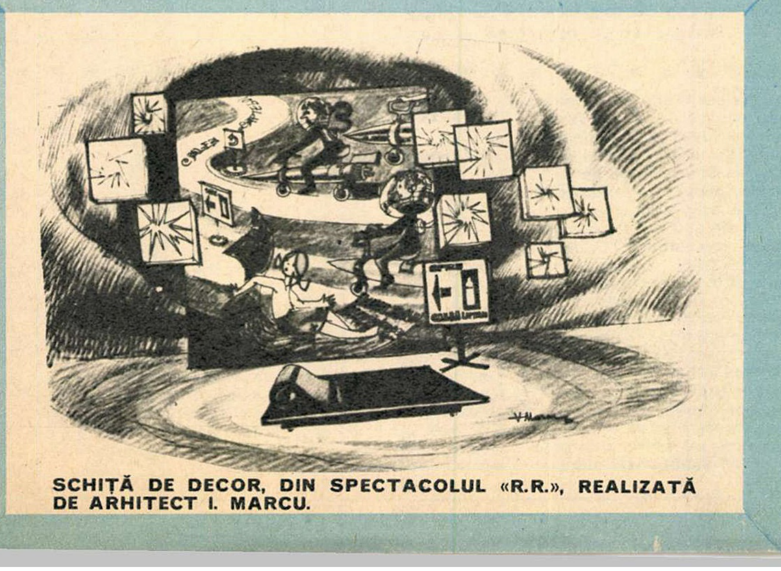

SCHIȚĂ DE DECOR, DIN SPECTACOLUL «R.R.», REALIZATĂ DE ARHITECT I. MARCU.

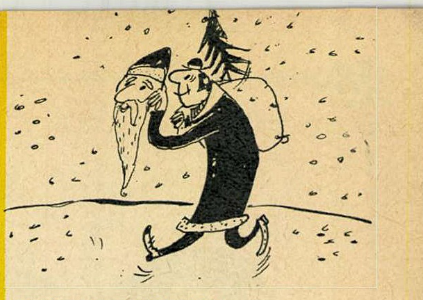

LOVIN DANIELESCU

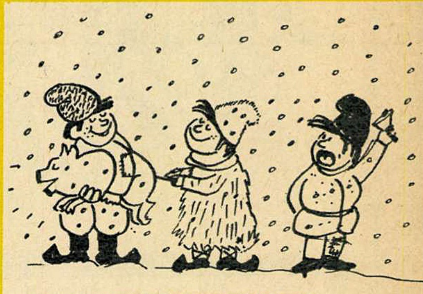

DAN VASILE DUMITRESCU

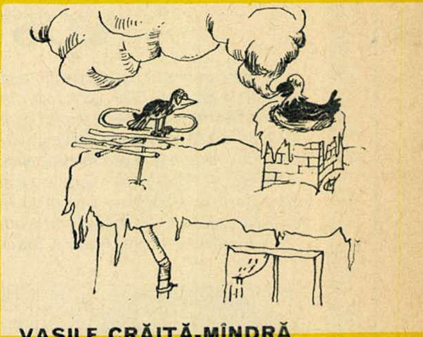

VASILE CRĂIȚĂ-MÎNDRĂ

NICOLAE CLAUDIU

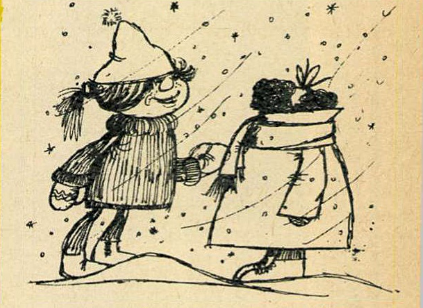

— Ioane??! Ești și tu înăuntru???

Pagina fetelor

PENTRU ALBUMUL VOSTRU

O interpretă subtilă a muzicii ușoare: LIZE MARKE *(Belgia). La Festivalul de la Brașov-1970, ea a fost cîștigătoarea «cerbului de argint» cucerind auditoriul cu cîntecul ei plin de poezie, cu vocea ei caldă. Lize lucrează mult, studiază și își pregătește cu migală repertoriul. În ceasurile libere se joacă cu drăguța ei maimuțică albă.*

ANGELA SIMILEA *— acum «o stea cu nume» — este bună prietenă a cutezătorilor, drept care a ținut să le dea următorul autograf: «Doresc să fiu o cutezătoare, primiți-mă în rîndul vostru».*

Cu plăcere, dragă Angela, fiindcă îți iubim cîntecul.

Jurnalul Olguței

Pe măsură ce ne apropiem de sfîrșitul acestui an, observ că vă place să zburați cu gîndurile tot mai departe, înspre anii care vin, întrezărind profesiile voastre viitoare. Pînă aici toate bune și la locul lor. Dar, de ce unii aleargă tot spre lucruri neobișnuite, n-o mai știu. Vor cu tot dinadinsul să mă pună în încurcătură?

Iată ce-mi scrie **Marian Turtă din Fălticeni:«...visul meu este să fiu cow-boy. Pentru că ești în București, du-te Olguțo și vorbește cu șeful artiștilor și roagă-l să mă facă cow-boy, să mă bage și pe mine într-un film...»**Vedeți?

Și acum alta.

Monica Pop din Satu Mare:«Vreau să mă fac marinar, să trăiesc pe întinderile mărilor și oceanelor, să înfrunt uragane... Vezi, Olguțo, interesează-te pe ce vapor m-aș putea îmbarca?»

Sînt eu, Olguța, nimic de zis, dar aceste probleme sînt cam mari pentru mine. Nu uitați, că și eu sînt tot de... vîrsta voastră. Totuși, faptul că sînt la revista «Cutezătorii» îmi dă posibilitatea să cer ajutorul celor mai mari pentru a răspunde prietenilor mei. Așa că, am să bat la ușa «șefului artiștilor», ca să aflu un răspuns pentru Marian, și îl voi expedia prin poștă. De asemenea, îndrăznesc să-l rog pe scriitorul **Radu Tudoran** să mă ajute, scriindu-i Monicăi Pop din Satu Mare.

Răspunde scriitorul RADU TUDORAN

Din cuprinsul scrisorii am dedus cu ușurință că pe Monica o caracterizează franchețea și modestia. Ea spune fără înconjor ce-i place să învețe și ce nu-i prea place. Pe semne învață la toate materiile excepțional de bine, din moment ce-i lipsesc numai șase sutimi ca să aibă media zece, pe care o socotește «destul de bună»!

Monica are un vis greu de realizat, cum ea însăși spune: N-ar vrea să fie altceva decît marinar. Am să-i răspund cu aceeași franchețe: e imposibil deocamdată. După o părere strict personală, în viitor s-ar putea să se nască speranțe. Flota noastră de transport crește într-un ritm pe care eu unul, în dragostea mea pentru vapoare, nu l-am visat niciodată.

Am luat scrisoarea Monicăi în serios și i-am răspuns cu seriozitate. Sper să mă înțeleagă, mai ales că o sfătuiesc să nu renunțe la gîndul ei, ci să viseze mai departe. Pînă să termine școala mai sînt atîția ani. În acest răstimp se pot întîmpla multe, în lume și în marină.

Închei cu o mărturisire: nici eu n-am fost marinar, deși am dorit mult la un moment din viață. M-am consolat navigînd cu închipuirea, ceea ce n-a fost o pagubă. Adnana, pe care o citează Monica, s-a născut datorită acestor călătorii imaginare. Ea este doar un vis, deși s-ar putea să aibă o soră în realitate.

Fiindcă Monica declară că îi place geografia, o sfătuiesc să ia atlasul, să facă ocolul pămîntului pe hartă deocamdată. Și îi doresc, și sper pentru ea, să-l facă de-a binelea într-o zi nu prea îndepărtată.

* * *

SANDVIȘURI RAPIDE

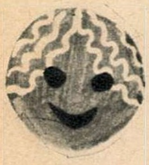

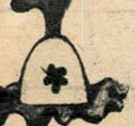

- Dintr-o felie de parizer decupăm, cu ajutorul unui pahar, o felie mai mică, rotundă. Cu maioneză stoarsă prin cornet, desenăm părul ca în desenul alăturat. Din bucățele de măsline sau castravețe facem ochii, iar dintr-o feliuța de gogoșar, gura. Ornăm atîtea feliuțe cîți invitați avem.
- Fierbem ouăle tari, le tăiem în jumătate și le așezăm în farfurioare, pe fire de salată verde, tăiată fin. Deasupra înfigem o feliuță de morcov, căruia i-am dat forma unui căpșor de rață. În locul aripioarelor înfigem două frunzulițe de pătrunjel.

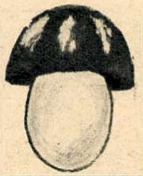

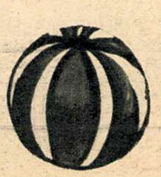

- Tot din ouă fierte putem să facem și «ciupercuțe». Dacă lăsîndu-le întregi, le așezăm pe farfurie și le punem deasupra o pălăriuță roșie de gogoșar presărată cu bucățele de albuș.
- Roșiile și brînza se pot servi foarte original. Se crestează o roșie mică în felii. Brînza se taie în feliuțe subțiri apoi se reconstituie roșia punînd alternativ o felie de roșie, una de brînză. În mijloc și de jur-împrejur se presară salată verde tăiată mărunt.

SURPRIZE

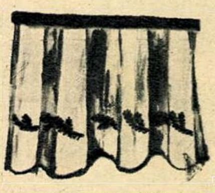

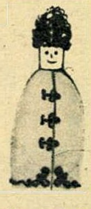

- *Camera capătă un aspect sărbătoresc dacă decorați perdeaua albă cu rămurele verzi de brad.*
- *Iată un urător original de Anul Nou. Costumați o sticlă în chip de colindător, îmbrăcînd gîtul sticlei într-un sul larg de hîrtie albă pe care ați desenat un obraz cu ochi, nas, gură. Acoperiți «capul colindătorului» cu o căciulă mițoasă (din blană sintetică sau naturală). Pe «umerii» sticlei puneți un suman..*

1971
AVANPREMIERE

Ce filme se pregătesc în anul viitor pentru cei de vîrsta «Cutezătorilor»?

Răspunde MIRCEA SÎNTIMBREANU, director al Centrului Național al Cinematografiei:

— Pentru milioanele de spectatori generoși și înflăcărați care sînt cutezătorii, avem cîteva vești bune. Se pregătește un **«basm modern»** cu gangsteri și pirați în coproducție cu Iugoslavia, **«Pilotul de pe Dunăre»**, după Jules Verne, în coproducție cu cinematografia bulgară, **o feerie muzical-coregrafică** de Elisabeta Bostan, **trei filme cu haiducii lui Șaptecai** în regia lui Dinu Cocea și, poate, **«Un mușchetar moldovean»** după un scenariu de Mihnea Gheorghiu. Adaug 23 de filme de desen animat printre care un lung metraj — **«Robinson Crusoe»** — și zeci de filme documentare și științifice. Se înțelege că dorința noastră, cea mai fierbinte este ca toate acestea să nu rămînă nici pe hîrtie, nici chiar pe pînză, ci să pătrundă în inima voastră, dragi spectatori copii. Este tot ceea ce și pot ura mai firesc și mai înțelept, în pragul acestui an, cineaștii ce vi s-au dedicat.

Cu ce noutăți editoriale își întîmpină Editura «Albatros» cititorii în 1971?

Răspunde PETRE GHELMEZ, directorul editurii:

Îi știm pe cititorii «Cutezătorilor» dornici de lecturi captivante, cu o bună ținută literară. Noua noastră colecție intitulată **«De la 5 la 9»** — pentru că orele de lectură pot fi de pildă de la 5 la 9 după-amiază — le oferă o întîlnire cu cărți care cuprind povestiri, fragmente din jurnalele unor călătorii, schițe umoristice etc.

În prima carte care va apărea în această colecție intitulată **«Destine contemporane»** vor fi reunite nouă povestiri ale unor prozatori contemporani foarte cunoscuți. Cititorii «Cutezătorilor» vor avea bucuria să întîlnească și eroi de vîrsta lor. Este o carte pe care o vom tipări în cinstea **celei de a 50-a aniversări a Partidului Comunist Român.** Tot o colecție nouă va fi și **«Colocviile adolescenței»**, colecție în care vom dezbate și vom încerca să dăm răspunsuri unor întrebări care interesează în mod deosebit pe cititorii tineri. **«Ce este curajul?», «Dreptul la opinie», «Despre dragoste», «Despre prietenie»** etc., pe care toate generațiile și le-au pus la vremea lor și pe care și le vor pune cît va fi lumea. Vom apela de la caz la caz, la exemple celebre, care s-au impus de-a lungul timpurilor.

În afară de serii și colecții vor apărea în 1971 și multe cărți cu titluri independente. Aș cita printre acestea romanul lui Costache Anton, despre tineri și adolescenți intitulat **«Cînd eram copaci...»**, precum și romanul-document din lupta comuniștilor în ilegalitate **«Aveam 18 ani»** de Ecaterina Lazăr. Poezia va fi reprezentată în mod deosebit prin antologie de poezie patriotică pe care o vom tipări în cinstea aniversării partidului, în care alături de **cele 100 de poeme antologice,** cititorii vor găsi și **cele 100 de portrete ale autorilor lor, cu 100 de semnături în autograf!**

Dar Editura «ION CREANGĂ» ce ne va oferi?

Răspunde VINICIU GAFIȚA, șef de redacție:

— Anul 1971, va îmbogăți cunoscutele noastre colecții cu titluri noi. În **«Prima mea bibliotecă»** vor apare titlurile «Legende» de S. Florea Marian, «Povestiri» de Cezar Petrescu, «Fabule» de La Fontaine, «Ciuc și Ghek» de Arcadie Gaidar. Colecția **«Biblioteca pentru toți copiii»** va fi completată cu noi autori printre care: **I.L. Caragiale — Cănuță om sucit, M. Twain — Aventurile lui Tom Sawyer, Edmondo de Amicis — Cuore, Benedek Elek — Capra năzdrăvană, Jules Verne — Copiii căpitanului Grant** (2 volume) etc.

În anul 1971 poporul nostru sărbătorește împlinirea a 50 de ani de la crearea P.C.R. Acestui eveniment important îi sînt închinate mai multe lucrări dintre care romane aparținînd scriitorilor: Radu Tudoran, Nicolae Țăutu, Nicolae Damian, Ilie Tănăsache. În sfîrșit, semnalăm «Cutezătorilor» **apariția pe 1971 a volumului de teatru pentru serbările școlare**, intitulat **«Inima și Patria»**.

MODEST MORARIU, redactor șef la Editura «MERIDIANE» ne informează:

— Dacă ar fi să recomand, mi-ar fi greu să mă rezum la două trei titluri de albume care apar în Editura Meridiane, căci fiecare oferă ceva imaginațiilor deschise către universul artei. Începînd de la albumele de reproduceri din arta românească veche sau contemporană și pînă la cele de artă universală, totul ni se pare recomandabil.

Iată cîteva din titlurile anului 1971: **Albumele «Theodor Paladi»** de Anatol Mîndrescu, **«Țuculescu»** de A. Baconski. Un excelent album de fotografii intitulat **«Arta brîncovenească»** de Niculae Săndulescu, prezentînd una dintre cele mai strălucitoare epoci de artă românească, iar din arta universală albumele: **«Hokusai», «El Greco», «Corrot», «Picasso»** ș.a.

Am exclus cărțile care trăiesc în egală măsură prin text și imagini, anunțîndu-le pe cele în care imaginea precumpănește și care deschid un acces mult mai larg.

Ne vorbește VICTOR POPA, redactor șef al emisiunilor radiofonice pentru copii și tineret:

— Cum va arăta orarul emisiunilor de radio, în anul 1971 pentru cei aflați la vîrsta visurilor cutezătoare, pionieri și școlari? În primul rînd îmbogățit cu noi programe. În fiecare vineri, de pildă, (ora 10,30, pr. I.). Veți putea asista la pregătirile pentru plecarea într-o reală croazieră pe Dunăre a «Vaporului pionierilor». Selectarea echipajului, stabilirea rutei, programul escalelor va însemna, în fapt, o amplă acțiune — concurs-care va cuprinde toate județele țării.

— Alte două emisiuni: **România contemporană** (marți, ora 10,30, pr. I.) și **«Clubul călătorilor»** (joi, orele 10,30, pr. I.) vă vor prilejui o mai largă cunoaștere a bogățiilor și frumuseților patriei noastre.

— Duminică (ora 18, pr. II), un alt ciclu, va prezenta sub formă de evocări radiofonice strălucita galerie de «Mari cărturari» a căror activitate i-a așezat pentru totdeauna, în paginile de aur ale istoriei, științei și culturii românești. Nu vor lipsi nici serialele care vor avea un repertoriu permanent. Sperăm ca emisiunile radiofonice să aibă ca și pînă acum un loc bine stabilit în orarul preocupărilor voastre zilnice. Noi vom face totul pentru aceasta.

Ce emisiuni vor fi cuprinse în programele destinate celor de vîrsta cutezătorilor în anul 1971?

Răspunde CORNELIU ARMAȘU, secretar general de redacție al emisiunilor pentru tineret de la televiziune.

În primul rînd vom continua cîteva dintre emisiunile lor preferate.

În fiecare seară li se va oferi cîte o poveste animată în cadrul emisiunilor «1001 de seri». «Lumea copiilor» va prezenta programe muzical-distractive cu Daniela și Așchiuță, cu Mihaela și Iurie Darie, precum și seriale de aventuri.

Emisiuni noi care au încolțit la sfîrșitul acestui an sperăm că vor rodi cu adevărat și că se vor împlini în anul 1971. «Brățara de aur» este o emisiune-concurs pe meserii, în care tinerii se întrec pentru a-și dovedi cunoștințele teoretice și practice. Emisiunea «Steaua polară» — un cabinet TV de orientare școlară și profesională își propune să promoveze cu ajutorul specialiștilor criterii judicioase, realiste în domeniul orientării profesionale. În sfîrșit, emisiunea «Toate pînzele sus» — anume dedicată pionierilor — și-a înălțat velele în urmă cu numai o lună. Sperăm ca în anul care vine să avem, așa cum spune o veche zicală a marinarilor, «cart bun și vînt la pupa» în realizarea noilor emisiuni TV pentru pionieri.

CRĂIȚĂ MÎNDRĂ-VASILE

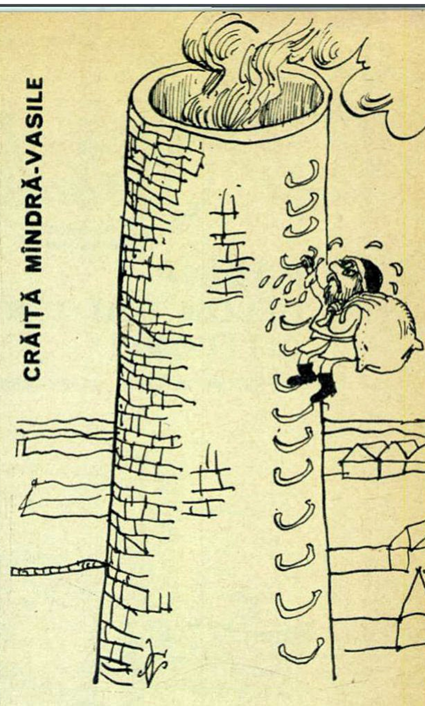

● ● ● ● ● ● ●

● ● ● ● ● ● ●

● ● ● ● ● ● ●

POMPILIU DUMITRESCU

NIC. NICOLAESCU

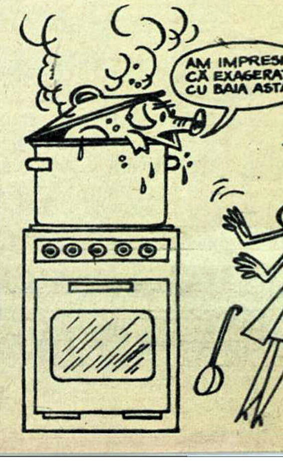
AM IMPRESIA CĂ EXAGERAȚI CU BAIA ASTA!

Recreația mare

PAGINA CELOR MAI TINERI CITITORI

PREZINTĂ DAN BUZDUGAN

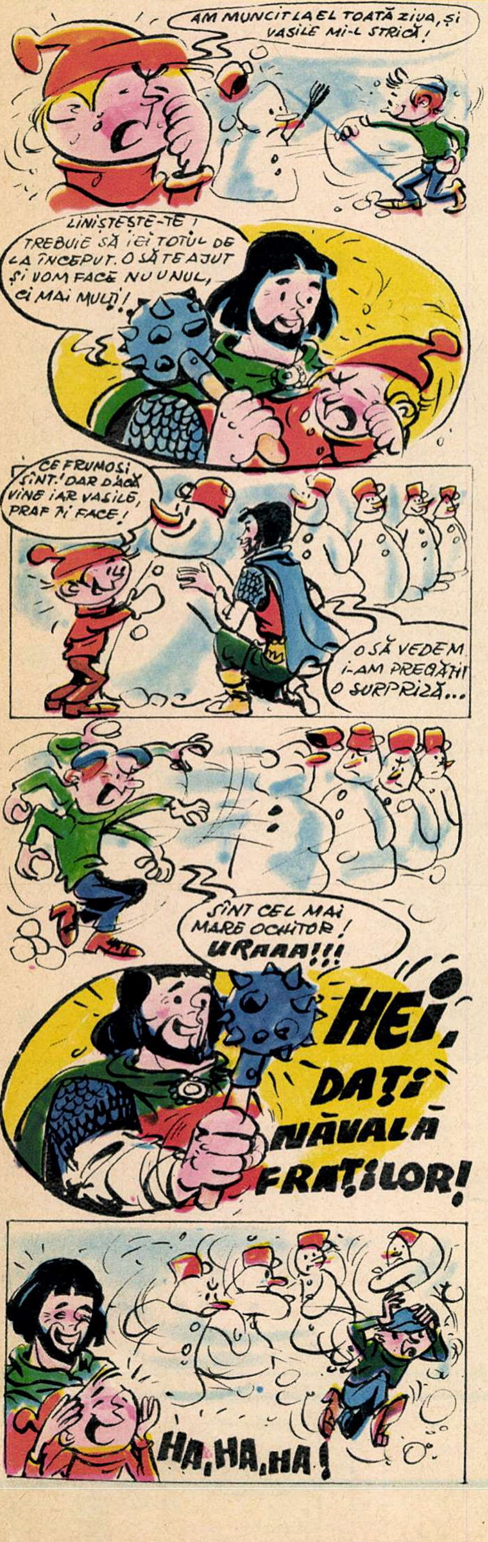
AM MUNCIT LA EL TOATĂ ZIUA, ȘI VASILE MI-L STRICĂ!
LINIȘTEȘTE-TE! TREBUIE SĂ IEI TOTUL DE LA ÎNCEPUT. O SĂ TE AJUT ȘI VOM FACE NU UNUL, CI MAI MULȚI!
CE FRUMOȘI SÎNT! DAR DACĂ VINE IAR VASILE, PRAF ÎI FACE!
O SĂ VEDEM. I-AM PREGĂTIT O SURPRIZĂ...
SÎNT CEL MAI MARE OCHITOR! URAAA!!!
HEI, DAȚI NĂVALĂ FRAȚILOR!
HA, HA, HA!

Desen: PUIU MANU

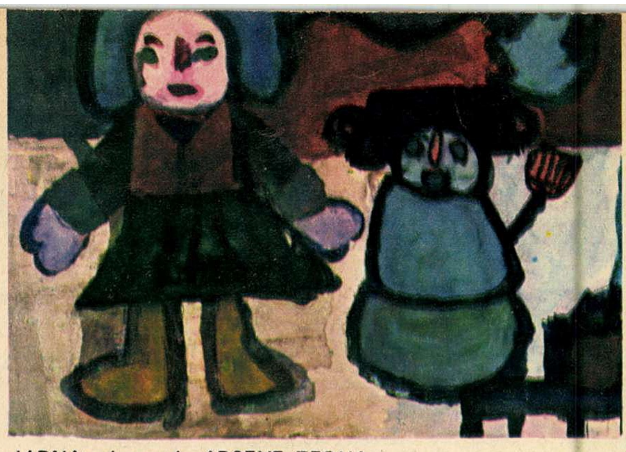

«IARNA» desen de ARSENE TEONA, cl. a III-a, Școala generală nr. 7, Brăila

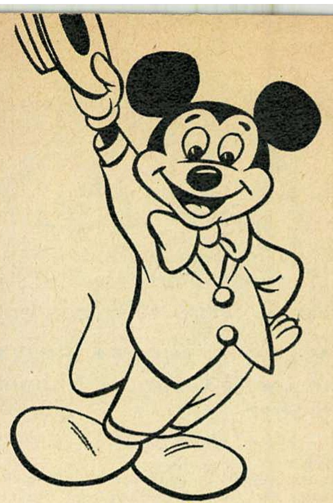

Mickey–Mouse sau Mickey–Șoricelul este o creație din filmele de animație ale lui Walt Disney. Deși au trecut cîteva decenii de la nașterea lui Mickey, candoarea, curajul, drăgălășeniile sale copilărești ne cuceresc și astăzi. Așa se explică de ce adeseori îl întîlnim în desenele cărților pentru copii. Personajul lui Disney s-a făcut cunoscut cam în același timp cu apariția sonorului în film. De aceea, comicul lui Mickey izvorăște și din efecte muzicale: tot felul de obiecte animîndu-se scot sunete din cele mai neașteptate. O dată cu apariția tehnicolorului în film, Disney îi va da lui Mickey o și mai bogată viață. Deși a creat nenumărate personaje pentru filmele sale de animație, Mickey–Mouse al lui Disney a cucerit cu farmecul său copiii de pe toate meridianele globului.

ÎNTR-O IARNĂ DE DEMULT

Domenico Ghirlandaio — unul dintre cei mai prețuiți artiști ai Florenței în anii Renașterii italiene, se plimba într-o zi de decembrie pe străzile orașului. În anul acela — era în 1488 — iarna, de obicei blîndă în acele ținuturi din preajma Mediteranei se vădise mai aspră ca niciodată. Ninsese din belșug peste oraș, spre bucuria copiilor.

— Messer Ghirlandaio! Messer Ghirlandaio!

Cu glasul tremurat de emoție, un băiețandru cu ochii strălucitori se apropie și-i vorbi:

— Îngăduiți-mi să vă spun două cuvinte...

— Te ascult.

— N-ați vrea să mă luați ucenic?

— Ce gînd năstrușnic! Ești încă la vîrsta jucăriilor!

— Nicidecum. Am 12 ani! Știu să amestec vopselele, să frămînt lutul... Îmi place să modelez și...

— Bine. Arată-mi ce știi!

— Cînd?

— De îndată.

— N-am culori, n-am lut, nici măcar un cărbune.

— Nu-i nevoie. Uite, ai la îndemînă cea mai pură materie ce poate fi modelată: zăpada.

Băiețandru privi cîteva clipe descumpănit troianul de zăpadă. Apoi, fără grabă, începu să modeleze în zăpadă un chip de om.

Domenico Ghirlandaio văzu cu mirare cum din noianul de nea se însufleți propriul său chip!

— Nu-i rău! Mai degrabă aș zice că-i destul de bine pentru un ucenic!

Mai privi o dată chipul sculptat în zăpadă și mîngîind obrajii îmbujorați ai băiatului spuse:

— Vino mîine la atelier. Dar nici nu te-am întrebat cum te cheamă?

— Buonarroti, messer Ghirlandaio, **Michelangelo Buonarroti.**

Așa și-a început ucenicia cel pe care istoria artei îl va cunoaste sub numele de **Michelangelo**, titan al Renașterii italiene, unul dintre cei mai valoroși sculptori și pictori ai lumii, spirit fecund, care a lăsat tezaurului universal opere de artă nepieritoare.

AUREL LECCA

JOC DE PERSPICACITATE

PLASAȚI PĂSĂRILE ÎN MEDIUL CORESPUNZĂTOR!

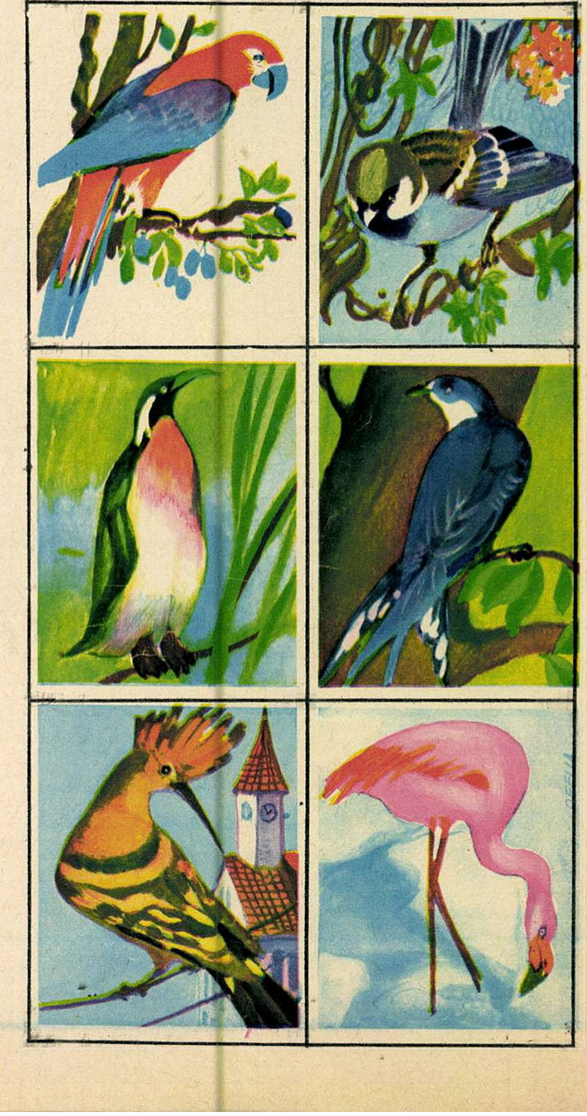

Desene: OFELIA DUMITRESCU

NICUTĂ TĂNASE

Casata de la miezul nopții

ROMAN FOILETON

RESPONSABILUL COFETĂRIEI ESTE IMPLICAT ÎN «CAZUL MARIAN»

9

În acel moment nici culoarea roz nu mai era roz pentru mine. Vedeam totul în albastru. Chiar și florile plantate în fața cofetăriei îmi păreau albastre,cu toate că unele din ele erau galbene, iar altele chiar mov. Și se așternuse la masa noastră o liniște pe care n-o găsești nici în cimitire.

«Cine mi-a descuiat mașina și a umblat cu ea?»

«Cine a avut interes să ia lădița din mașină?»

«Cum de nu am observat eu dispariția lădiței cînd am dat ocol mașinii?»

«Ce legătură poate fi între lădița adusă la mine acasă, încărcată cu bancnote de către Marian și lădița găsită aici de Iliuță și acum dispărută?»

...Acestea erau întrebările la care căutam răspuns în tăcere. Arcașii și moș Petcu se uitau la mine. Unii cu coada ochiului, alții direct. Iliuță a dat uitării și înghețata. Se topise în farfurioară.

— Ce facem acum? mă întrebă într-un tîrziu Iliuță.

Mi-am mușcat buza de jos. Asta e un vechi obicei de-al meu. De cîte ori mă gasesc într-un impas îmi mușc buza de jos și mă uit absent într-un punct nedefinit.

— Iliuță, nu vom pleca de-aici pînă nu vom afla, pînă nu-l vom descoperi pe făptaș.

Iliuță își freacă palmele ca un om care vrea să se apuce de o treabă serioasă și zice:

— Deci ne apucăm să facem CERCETĂRI!

Cuvîntul cercetări îl spuse mai tare și am observat la șeful arcașilor și la arcași o oarecare invidie. Moș Petcu abia își stinsese mărășeasca și cînd auzi și el de «cercetări» își aprinse alta. După ce suflă în bățul de chibrit și după ce mai trase un fum zdravăn se întoarse cu scaun cu tot spre mine și zise:

— Ascultă, scriitorule, înainte de a te apuca de «cercetările» de care zici, trebuie să ne spui nouă aici pe șleau. Dar așa, cinstit, ce urmărești dumneata?

— Moș Petcule, ți-am spus că scriu o carte.

— Asta știu... Da' de ce ți-ai ales tocmai comuna noastră și nu alta?

— Aici și-a petrecut o parte din vacanță eroul meu principal, Marian.

— Nu mă lua pe mine cu de-alde astea! Ce,numai un copil de oraș își petrece vacanța în comuna noastră? De ce l-ai ales tocmai pe Marian?

— Cu el s-au petrecut niște lucruri ciudate.

Arcașii ascultau cu gura căscată, și unul din ei, mai curios din fire,îl înghiontea cu piciorul pe sub masă pe moș Petcu. La un moment dat i-a și șoptit: «Nu te lăsa,moșule, pune-i întrebări!»

— Și ce fel de lucruri ciudate s-au petrecut cu eroul dumitale principal?

— A intrat la mine în casă, mi-a trîntit pe covor aproape 40 000 de lei și a dispărut.

— Cît?

— Așa de mulți bani?

— Vi i-a lăsat pe covor și a fugit?

— De ce a fugit?

Eram încolțit de întrebări și tocmai mă pregăteam să le răspund. Nu am apucat să deschid gura, pentru că apăru lîngă mine frumoasa ospătăriță care îmi întinse sub nas o farfurioară pe care era un bilețel.

— De la cine e?

— De la tovarășul responsabil al cofetăriei.

— Mulțumesc.

Am luat bilețelul, l-am vîrît în buzunar și am rugat-o pe amabila ospătăriță să-mi facă nota de plată. Am plătit,și sub privirile mirate ale tuturor, m-am ridicat de la masă.

— Vă duceți la responsabil? mă întrebă Iliuță nerăbdător?

— Nu. Mergem!

— Unde?

— Să încălzim motorul mașinii.

— Plecăm?

— Depinde!... Dragii mei, m-am adresat eu arcașilor și simpaticului moș Petcu. Trebuie să ne despărțim.

— Chiar plecați?

— Deocamdată! În nici un caz n-o să părăsesc această frumoasă comună fără să ne luăm rămas bun. Acum, însă, trebuie să vă părăsesc. Hai, Iliuță!

I-am lăsat pe prietenii mei foarte întristați. Am întors privirile în timp ce mergeam spre locul unde îmi parcasem mașina — și i-am văzut cum șușoteau între ei. Iliuță era așa de agitat încît părea că este de pe altă lume.

— Ce e cu tine? m-am simțit eu obligat să-l întreb.

— Sînteți foarte sadic!

— Cum sînt,Iliuță?

— De ce mă chinuiți?

— Eu te chinuiesc?

— Ați primit un bilet, l-ați băgat în buzunar, v-ați ridicat de la masă și...

— Și ce?

— Ce scrie în biletul pe care l-ați primit?

— De unde să știu eu ce scrie, din moment ce nu l-am citit?

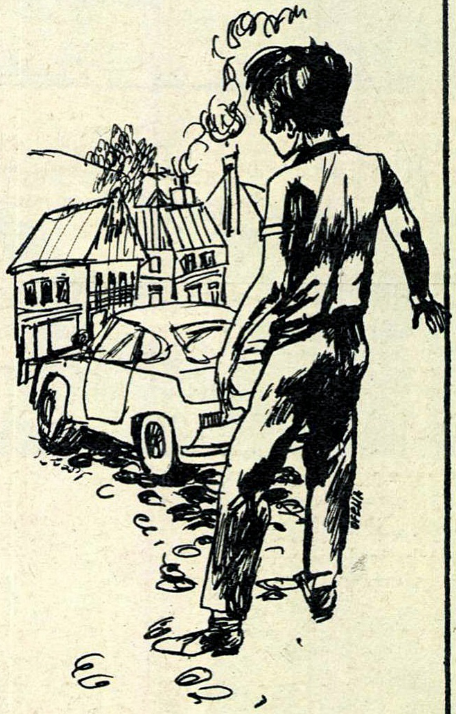

— Sînteți formidabil... Dumneavoastră nu sînteți curios? De ce nu îl citiți?

— O să avem timp să-l citim.

— Dar nu înțeleg care este rațiunea. Cînd se primește un bilet, o scrisoare,eu știu că se citește imediat.

Am ajuns lîngă mașină. Am lovit pe rînd cu vîrful pantofului fiecare cauciuc, am încercat — apăsînd pe aripi — amortizoarele și fără să bage nimeni de seamă am tras cu coada ochiului spre intrarea din spate a cofetăriei. Ușa era întredeschisă și de după ușă am observat că sîntem urmăriți. Am deschis portiera și în timp ce porneam motorul i-am șoptit lui Iliuță.

— Cineva este mult mai «chinuit» decît tine în legătură cu biletul.

— Cine? Nu înțeleg.

— Cel care mi l-a trimis.

— Responsabilul?

— Da... Responsabilul cofetăriei, pun rămășag cu tine pe orice că este implicat în «cazul Marian». Ne urmărește de după ușa de la intrarea din spate a cofetăriei. Uite-te și tu, dar mai discret.

— Și ce facem?... Aveți dreptate! Se uită spre noi.

— El a avut treabă cu mașina mea. El s-a plimbat cu ea și trebuie să aflăm scopul... Treci pe partea cealaltă și urcă-te în mașină,

Iliuță a dat ocol mașinii, s-a urcat în față lîngă mine și după ce a trîntit portiera, iar eu tocmai mă pregăteam să bag în viteză,îl auzii pe Iliuță strigîndu-mi chiar în ureche.

— Responsabilul ne face semne să nu plecăm...

(VA URMA)

AVENTURILE COLEGULUI MINITEHNICUS

de Radu Marian

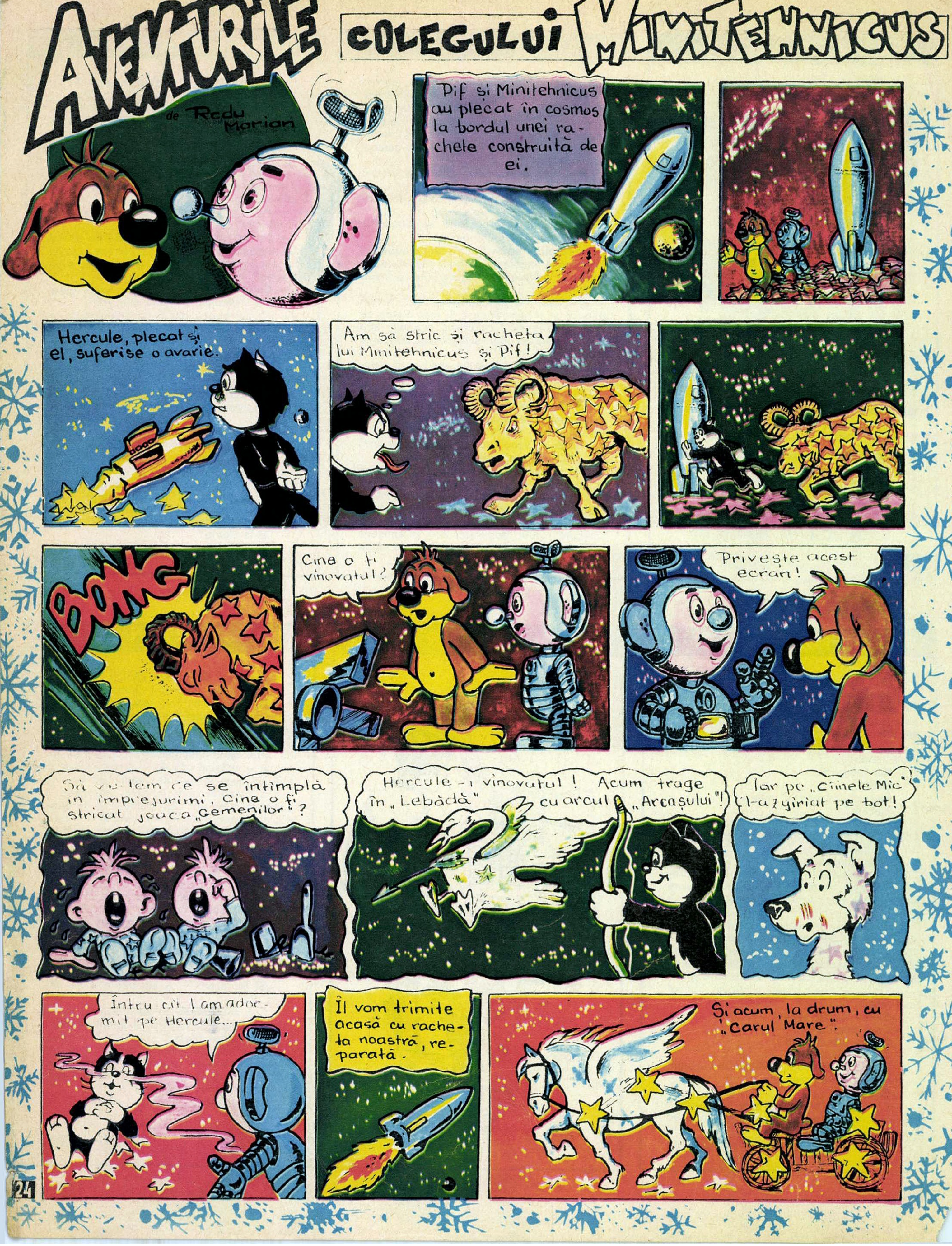
Pif și Minitehnicus au plecat în cosmos la bordul unei rachete construită de ei.
Hercule, plecat și el, suferise o avarie.
Am să stric și racheta lui Minitehnicus și Pif!
BONG
Cine o fi vinovatul?
Privește acest ecran!
Să vedem ce se întîmplă în împrejurimi. Cine o fi stricat jucăria „Gemenilor"?
Hercule-i vinovatul! Acum trage în „Lebădă" cu arcul „Arcașului"!
Iar pe „Cîinele Mic" l-a zgîriat pe bot!
Întrucît l-am adormit pe Hercule...
Îl vom trimite acasă cu racheta noastră, reparată.
Și acum, la drum, cu „Carul Mare".

FINAL DESCHIS
LA UN MARE CONCURS DE BENZI DESENATE

Primul om în spațiul extraterestru a fost Gagarin. Primul pe Lună, Armstrong. Prima revistă, de pe Terra, care a organizat un concurs de benzi desenate, realizate de copii, a fost... «Cutezătorii».

Încheiem azi publicarea selecțiunilor din cele mai bune planșe prezentate la concursul «AVENTURILE COLEGULUI MINITEHNICUS», *organizat în colaborare cu revista «Pif» și onorat de președinția marelui grafician C. Arnal.*

Ce a arătat această originală competiție?

a. Că Arnal a fost într-adevăr inspirat, desenîndu-mă.

b. Că voi îmi cunoașteți cel mai bine aventurile. Doar vă sînt... «coleg». Colegul Minitehnicus.

c. Să fim drepți: pe lîngă Pif *și... mine, un premiu de popularitate merită și* Hercule *(neinclus în tema inițială, dar prezent în 90% dintre desenele voastre).*

d. Cele peste 4 000 de planșe au mai arătat inepuizabilele voastre resurse de ingeniozitate, fantezie, umor.

Înainte de căderea cortinei, felicitări și mulțumiri tuturor celor care m-au desenat. Mulțumiri tuturor cîți s-au amuzat cu aventurile mele.

Cortina stă să cadă.

. . . .

Și totuși...

Verva, fantezia, umorul, uneori excepțional, ale cîștigătorilor acestui concurs — cît și al altora care vor avea poate mai mult noroc altădată — îmi dau curajul de a visa, acum, în prag de An Nou, O NOUA EDIȚIE a concursului nostru de benzi desenate.

Să nu ne pripim.

O nouă ediție presupune alegerea unui NOU SUBIECT.

Să fie tot concurs cu personaje-prototip, sau mai bine unul al fanteziei libere, cu personaje inventate de fiecare concurent?

Am putea aborda una, două sau tuspatru dintre aceste sfere:

1. Cutezătorii de-a lungul veacurilor
2. Aventuri
3. Biografii celebre (*Minitehnicus, Olguța, Parbriz, Dan Buzdugan ș.a.m.d.*).
4. Umor.

Pentru ca acest nou concurs să devină o realitate, este necesar un lucru esențial: adeziunea voastră.

Așteptăm sugestiile, observațiile critice, planurile voastre. Voi analiza corespondența primită. Dacă interesul vostru va fi concludent, voi lansa — din propriul meu radar! — pe toate lungimile de undă: EDITIA 1971 a marelui nostru concurs de benzi desenate.

Colegul Minitehnicus

AVENTURILE COLEGULUI MINITEHNICUS

de RADU MARIAN

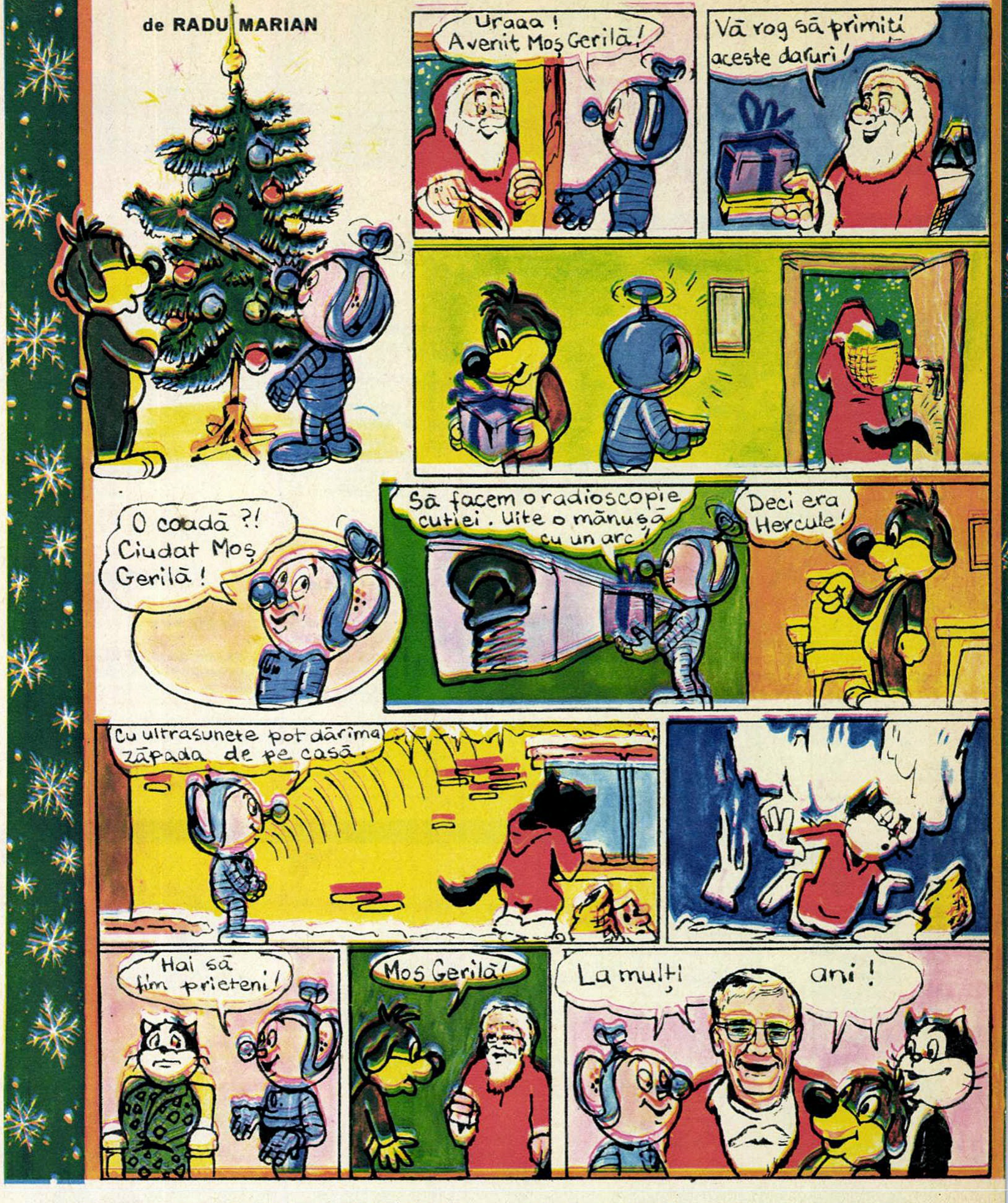
Uraaa! A venit Moș Gerilă!
Vă rog să primiți aceste daruri!
O coadă?! Ciudat Moș Gerilă!
Să facem o radioscopie cutiei. Uite o mănușă cu un arc!
Deci era Hercule!
Cu ultrasunete pot dărîma zăpada de pe casă.
Hai să fim prieteni!
Moș Gerilă!
La mulți ani!

O FELICITARE PENTRU CUTEZĂTORII

ARTHUR LE FANTÔME, LE PÈRE PASSE-PASSE MAGICIEN DIPLÔMÉ ET LES RIGOLUS PRÉSENTENT LEURS MEILLEURS VOEUX AUX TÉMÉRAIRES...

CUNOSCUTUL GRAFICIAN CEZARD DE LA REVISTA PIF, ȘI PERSONAJELE SALE, TRANSMIT TOATE URĂRILE LOR DE BINE, CUTEZĂTORILOR.

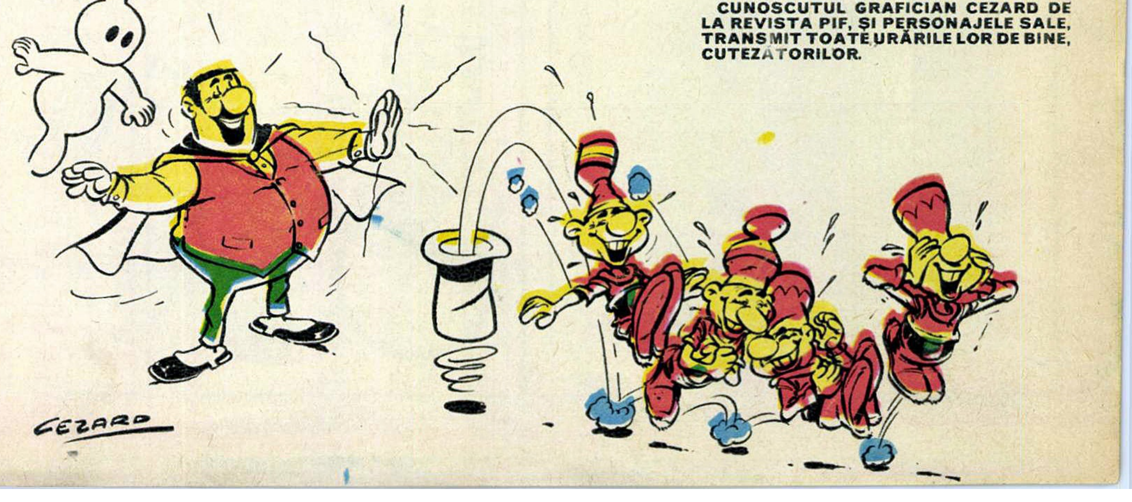

DE ANUL NOU

— EU SÎNT GATA PENTRU CARNAVAL...

«SNOWMOBILUL» ACEASTA ESTE DENUMIREA CURIOSULUI VEHICUL CONSTRUIT ÎN R.F. A GERMANIEI DESTINAT PLIMBĂRILOR DE AGREMENT PE ZĂPADĂ.

Din istoria pomului de iarnă

Pomul de iarnă are o tradiție de milenii. Pentru frumusețea sa falnică, pentru rezistența sa în fața vitregiei naturii, bradul a fost folosit ca element de strălucire pentru zilele de sărbători populare din vremuri străvechi.

Dacii, sciții, tracii *și alte popoare din sud-estul Europei aveau un adevărat cult pentru brad, ale cărui cetini le foloseau ca obiecte de podoabă la toate sărbătorile, la nunți, la petreceri populare etc. De la romani, tradițiile bradului au fost apoi preluate de toate semințiile galice, celtice, anglo-saxone, care le-au păstrat și transmis apoi popoarelor formate în apusul și nordul Europei.*

De «Saturnalii», *romanii împodobeau chipul lui Bachus cu ramuri de brad în care se aprindeau mici luminițe.*

La vechii eleni, *bradul sau pinul, împodobit cu panglici multicolore, era nelipsit de la «sărbătoarea luminilor».*

Chinezii, japonezii, birmanii și alte popoare vechi din Asia folosesc de multe milenii cetina de brad (și numai în regiunile unde nu se găsesc brazi, cetina este înlocuită cu crengi de palmier) cu prilejul sărbătorii așa-zise a «lanternelor».

OBICEIURI DE REVELION ȘI ANUL NOU

● **În Cuba,** în noaptea de Anul Nou, fiecare cetățean trebuie să mănînce 12 boabe de strugure. în timpul cînd ceasul bate ora 12. Tradiția spune că boabele de struguri sînt aducătoare de noroc.

● **În Austria,** *omul cel mai căutat de Anul Nou este coșarul, de preferință dacă poartă cu dînsul și un purcel. Cel care la miezul nopții atinge hainele pline de funingine ale coșarului sau mîngîie purcelul va avea noroc în restul anului.*

● **În Iugoslavia,** *țăranii se îndreaptă în miezul nopții Anului Nou pe potecile troienite spre grajduri și hrănesc vitele cu pîinea cea mai bună, proaspăt scoasă din cuptor.*

● **Locuitorii Romei** aruncă pe fereastră vesela și mobila veche, iar cei ai Maltei spoiesc cu var treptele de la intrarea casei.

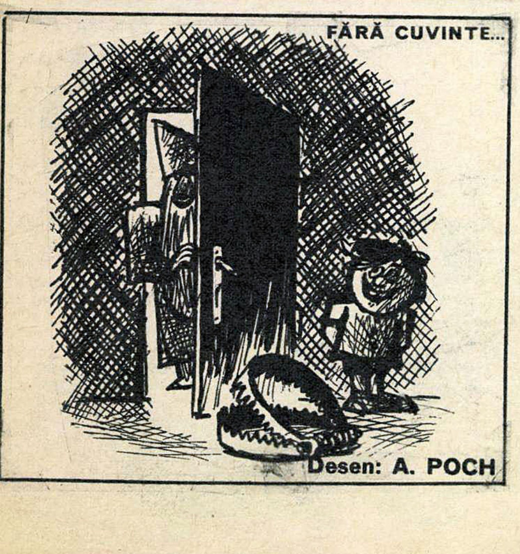
FĂRĂ CUVINTE...

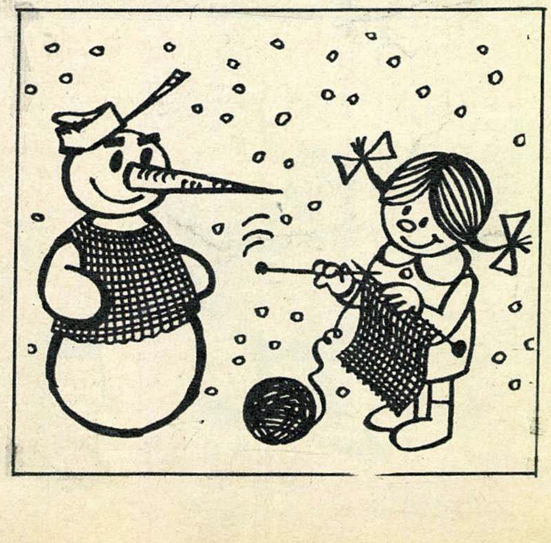

Desen: A. POCH

JOC DE CAMERĂ

Două echipe egale ca număr stau pe scaune față în față la o distanță de 8–10 pași. Cîte un jucător din fiecare echipă stă în picioare. Conducătorul jocului aruncă în mijlocul jucătorilor un fulg. Fiecare din cei doi jucători care stau în picioare caută, suflînd în fulg, să-l îndrepte spre echipa adversă. Jucătorii din echipa adversă, împreună cu coechipierul lor, care stă în picioare, va căuta, tot prin suflare să împiedice căderea fulgului în partea lor.

Jucătorii trebuie să stea tot timpul pe scaun, în afara celor doi reprezentanți ai lor, care au dreptul să se miște în fața șirului lor.

LA MULȚI ANI !

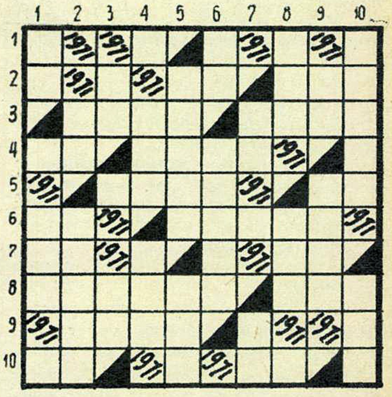

ORIZONTAL: 1. Plante tropicale cu aspect arborescent care produc fructe gustoase. — Încurcătură mare. 2. Stat african pe coasta de răsărit a Africii. — Mic fluviu de coastă și orășel în Japonia. 3. Oraș în R.S. România. Fiii caprei din poveste! 4. Balans... lateral!! — Transparent, gingaș, diafan. 5. Împăratul cu columna. — Nota 7! 6. Strașnic, grozav. — Vechi locuitor al Portugaliei. 7. Sute peste sute! — Pîrghie. 8. Locuitori ai Estoniei. — Interjecție. 9. Savant biolog român (1867–1944) — unul dintre creatorii muzeologiei moderne. — Numele unui dans popular și melodia după care se execută. 10. În fața aeroplanului! — Nume dat unui șir de alianțe din trecut. (sing.).

VERTICAL: 1. Bun de tipar! — De la Timiș! (fem.) 2. Fruct exotic aromat — Știre. 3. Coloana vertebrală a Americii de Sud — Substanță folosită la tăbăcit pieile (pl.) 4. Gerar (pop.). Sold de animal. 5. Desăvîrșit. — Fecior (Banat) 6. Afirmație — Cursuri. 7. Munți în Asia. — Catete! 8. Om de litere englez născut și mort la Londra (1807–1878) (John)... «delicatissima» specie de reptilă mare din America, viu colorată. 9. Înainte. — Cană mare de pămînt. 10. Popor din Orientul antic. — Din nou.

Prof. TEODOR AXIOTI
Prof. D. IACOBESCU

CUTEZĂTORII SERVICE!

Detașamentul clasei a VI-a A, Școala generală Mîneciu-Pămînteni, județul Prahova dorește să corespondeze cu pionieri din toate colțurile țării. Iată și fotografia acestor copii.

Gicuța Aldea — Craiova, str. Brazda lui Novac, Bl. G-6, sc. I, et. 10, ap. 174, — colecționează vederi. Cine dorește să facă schimb de vederi, să-i scrie.

ELENA MICU, Școala generală, comuna Crevenicu, jud. Teleorman. Dorește să corespondeze cu fete și băieți din întreaga țară. Elena este o mare pasionată de matematică și geografie.

GHEORGHE CALANCEA, comuna Horodnic de Sus, nr. 132, jud. Suceava. Îl interesează schimbul de vederi. Gheorghe a împlinit 14 ani.

MARIA HODOLEAN, sat Purceleni, Tg. Cărbunești, jud. Gorj. Colecționează ilustrate, cărți poștale și vederi.

DETAȘAMENTUL CLASEI A VII-A B de la Școala generală de 10 ani din comuna Făcăeni, jud. Ialomița, mari amatori de fotbal. Roagă pe cititorii revistei «Cutezătorii» să le scrie pe adresa școlii. Pionierii acestui detașament colecționează timbre și poze de artisti de filme.

JOACĂ
(Hipocren: 6,5,5,5)

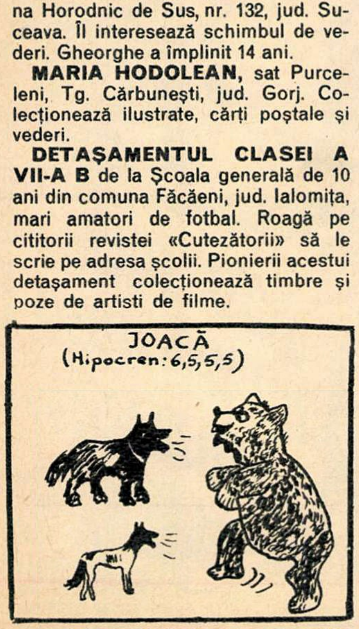

SOLUTIA:
CÎINII LATRĂ. URSUL JOACĂ.

SPORT

Da sau nu pentru HOCHEI?

Fiecare dintre noi a asistat, fie de pe marginea gheții, fie în fața micului ecran, la desfășurarea unui meci de hochei. Și văzînd ciocnirile dintre jucători, aprigile încleștări de la mantinelă, puternicile lovituri de crosă aplicate pucului (și care uneori nimeresc și în adversar), alunecările și căderile dure și spectaculoase ale jucătorilor, ne-am dat seama și sîntem de acord cu toții că hocheiul e un sport prin excelență bărbătesc, un sport care, cel puțin în aparență, la fel ca boxul și rugbiul de exemplu, nu poate fi practicat de către oricine. Iată de ce există această întrebare «DA sau NU pentru hochei?», pe care în fiecare iarnă și-o pun numeroși copii (și părinti deopotrivă).

Cu această întrebare în minte am intrat într-unul din «templele» hocheiului (din păcate încă foarte puține), pe patinoarul artificial «23 August» din București. Am găsit aici (vreo treizeci de băieți, pionieri si scolari din cadrul cîtorva cluburi din Capitală — «Olimpia», «Constructorul», «Steaua», «Dinamo», Scoala sportivă nr. 2 — care tocmai se antrenau în vederea campionatului republican de hochei al juniorilor. În pauză și după antrenament am stat de vorbă cu multi dintre ei străduindu-ne să aflăm ce anume i-a determinat să zică «DA» pentru hochei. Redăm mai jos cîteva dintre răspunsurile primite

Mircea Marinescu, Școala sportivă nr. 2: «După cum vedeți eu joc pe post de portar. Aș fi putut să fiu portar la fotbal, am preferat însă hocheiul pentru că e mai spectaculos. Trebuie totodată să știu și să mă țin pe patine, și să mînuiesc crosa. Și, uneori, îmi dă posibilitatea și să ies în teren, ca jucător».

Dan Miliu (coleg de școală cu Mircea): «Cînd cunoști hocheiul, cînd afli cît de multe satisfacții îți oferă, nu te mai poți despărți de el. L-am preferat altor sporturi pentru că e mult mai complex, e și fotbal, și patinaj, și crichet în același timp».

Nicolae Vișan, Școala generală nr. 16: «Practic hocheiul de la vîrsta de 10 ani neîmpliniți. La început mi-a fost teamă. Și de căzăturile pe gheață, și de întîmplătoarele lovituri de crosă sau de puc. Mai tîrziu însă, cînd i-am cunoscut bine regulile, teama mi-a dispărut.

Profesorul **Virgil Crihan,** antrenorul acestor copii: «Dacă ar fi după mine, aș crea posibilități ca mult mai mulți băieți să practice hocheiul. Și asta pentru că e complex, pentru că-i ajută să devină mai repede bărbați în sensul bun al acestui cuvînt. Aș putea să dau numeroase exemple de copii firavi și timizi care, în 3–4 ani, practicînd hocheiul, au devenit de nerecunoscut. S-au făcut cîțiva pași în sensul răspîndirii acestui sport în rîndurile copiilor. Avem cîteva patinoare în țară, avem și un campionat republican rezervat lor, există și o competiție a consiliilor județene ale pionierilor. Totusi e încă foarte puțin. S-ar putea face mult mai mult. Dacă Fabrica din Reghin ar produce crose speciale pentru copii, care să fie puse în vînzare liberă, dacă am avea mai mult echipament pentru ei, dacă băieții înșiși și-ar amenaja în localitățile lor, mici patinoare naturale pentru practicarea hocheiului».

Sînt cîteva păreri la care subscriem și noi. Deci, băieți, puteți zice fără nici o teamă «DA» pentru hochei! Și încercați să vă apropiați de acest sport. Vă asigurăm că veți avea numai de cîștigat!

CONSTANTIN DIACONU

CÎTIVA DINTRE COLEGII VOȘTRI, CARE AU SPUS DA HOCHEIULUI.

Scenariu: **HORIA ARAMĂ** Desene: **NICU RUSSU**

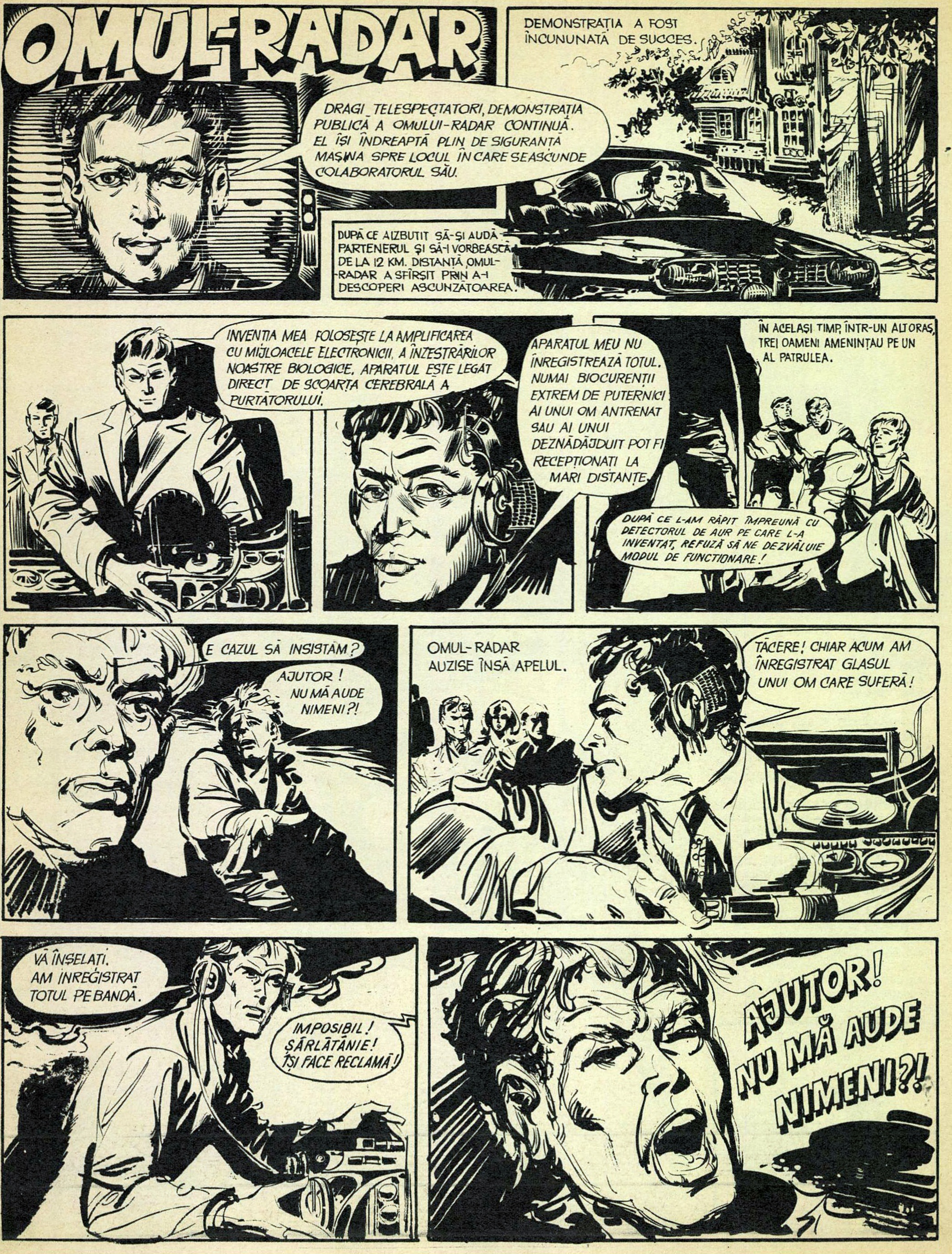
OMUL-RADAR
DRAGI TELESPECTATORI, DEMONSTRAȚIA PUBLICĂ A OMULUI-RADAR CONTINUĂ. EL ÎȘI ÎNDREAPTĂ PLIN DE SIGURANȚĂ MAȘINA SPRE LOCUL ÎN CARE SE ASCUNDE COLABORATORUL SĂU.
DEMONSTRAȚIA A FOST ÎNCUNUNATĂ DE SUCCES.
DUPĂ CE A IZBUTIT SĂ-ȘI AUDĂ PARTENERUL ȘI SĂ-I VORBEASCĂ DE LA 12 KM. DISTANȚĂ OMUL-RADAR A SFÎRȘIT PRIN A-I DESCOPERI ASCUNZĂTOAREA.
INVENȚIA MEA FOLOSEȘTE LA AMPLIFICAREA CU MIJLOACELE ELECTRONICII, A ÎNZESTRĂRILOR NOASTRE BIOLOGICE. APARATUL ESTE LEGAT DIRECT DE SCOARȚA CEREBRALĂ A PURTĂTORULUI.
APARATUL MEU NU ÎNREGISTREAZĂ TOTUL. NUMAI BIOCURENȚII EXTREM DE PUTERNICI AI UNUI OM ANTRENAT SAU AI UNUI DEZNĂDĂJDUIT POT FI RECEPȚIONAȚI LA MARI DISTANȚE.
ÎN ACELAȘI TIMP, ÎNTR-UN ALT ORAȘ, TREI OAMENI AMENINȚAU PE UN AL PATRULEA.
DUPĂ CE L-AM RĂPIT ÎMPREUNĂ CU DETECTORUL DE AUR PE CARE L-A INVENTAT, REFUZĂ SĂ NE DEZVĂLUIE MODUL DE FUNCȚIONARE!
E CAZUL SĂ INSISTĂM?
AJUTOR! NU MĂ AUDE NIMENI?!
OMUL-RADAR AUZISE ÎNSĂ APELUL.
TĂCERE! CHIAR ACUM AM ÎNREGISTRAT GLASUL UNUI OM CARE SUFERĂ!
VĂ ÎNȘELAȚI. AM ÎNREGISTRAT TOTUL PE BANDĂ.
IMPOSIBIL! ȘARLATANIE! ÎȘI FACE RECLAMĂ!
AJUTOR! NU MĂ AUDE NIMENI?!

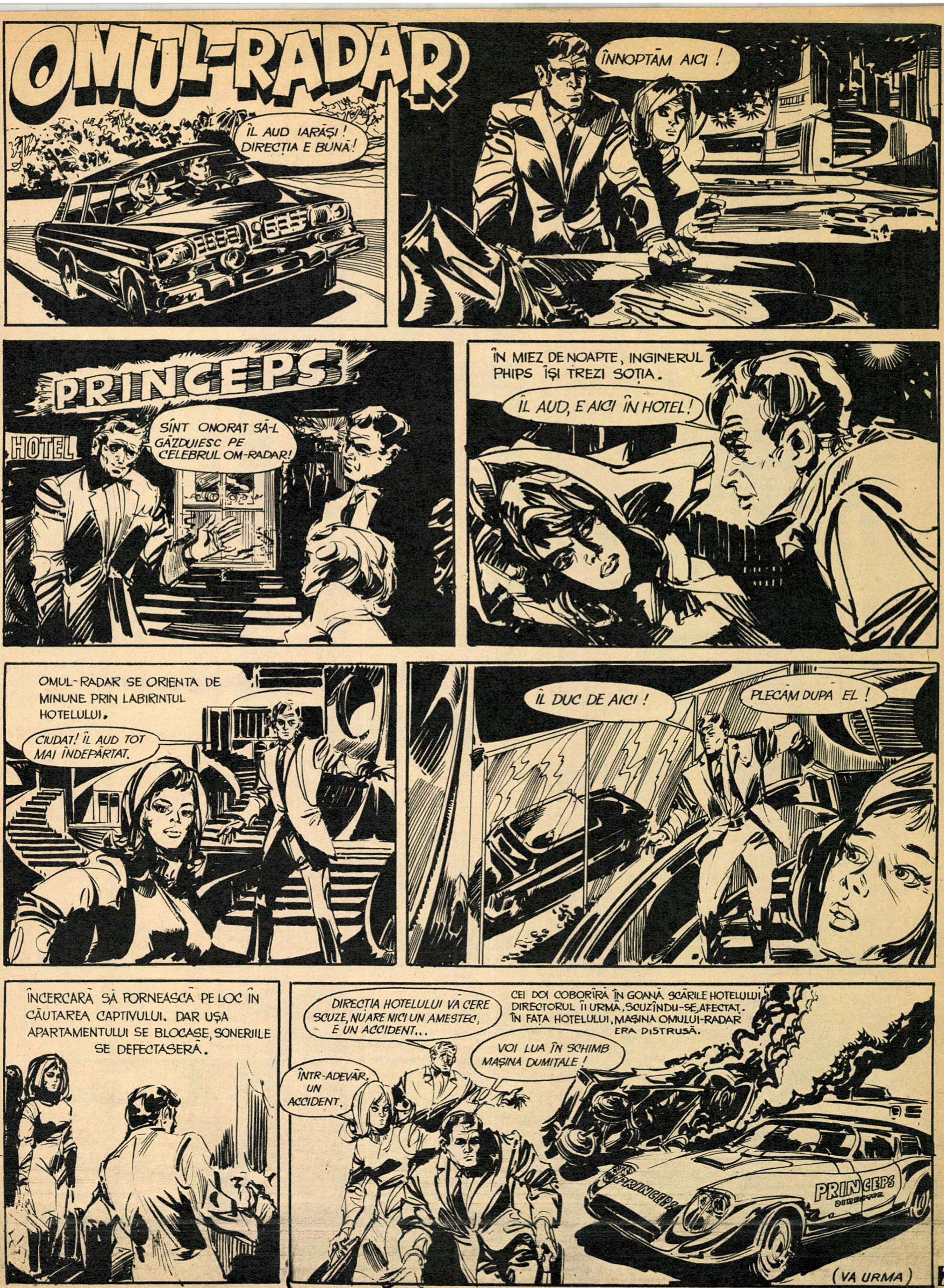
OMUL-RADAR
ÎL AUD IARĂȘI! DIRECȚIA E BUNĂ!
ÎNNOPTĂM AICI!
PRINCEPS
HOTEL
SÎNT ONORAT SĂ-L GĂZDUIESC PE CELEBRUL OM-RADAR!
ÎN MIEZ DE NOAPTE, INGINERUL PHIPS ÎȘI TREZI SOȚIA.
ÎL AUD, E AICI ÎN HOTEL!
OMUL-RADAR SE ORIENTA DE MINUNE PRIN LABIRINTUL HOTELULUI.
CIUDAT! ÎL AUD TOT MAI ÎNDEPĂRTAT.
ÎL DUC DE AICI!
PLECĂM DUPĂ EL!
ÎNCERCARĂ SĂ PORNEASCĂ PE LOC ÎN CĂUTAREA CAPTIVULUI. DAR UȘA APARTAMENTULUI SE BLOCASE, SONERIILE SE DEFECTASERĂ.
DIRECȚIA HOTELULUI VĂ CERE SCUZE, NU ARE NICI UN AMESTEC, E UN ACCIDENT...
CEI DOI COBORÎRĂ ÎN GOANĂ SCĂRILE HOTELULUI, DIRECTORUL ÎI URMĂ, SCUZÎNDU-SE, AFECTAT. ÎN FAȚA HOTELULUI, MAȘINA OMULUI-RADAR ERA DISTRUSĂ.
VOI LUA ÎN SCHIMB MAȘINA DUMITALE!
ÎNTR-ADEVĂR, UN ACCIDENT.
PRINCEPS
PRINCEPS DIRECTOR
(VA URMA)

UMOR DIN REVISTELE DE PESTE HOTARE

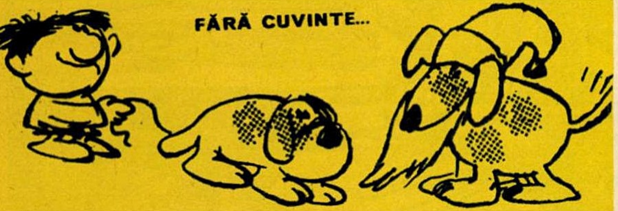
FĂRĂ CUVINTE...

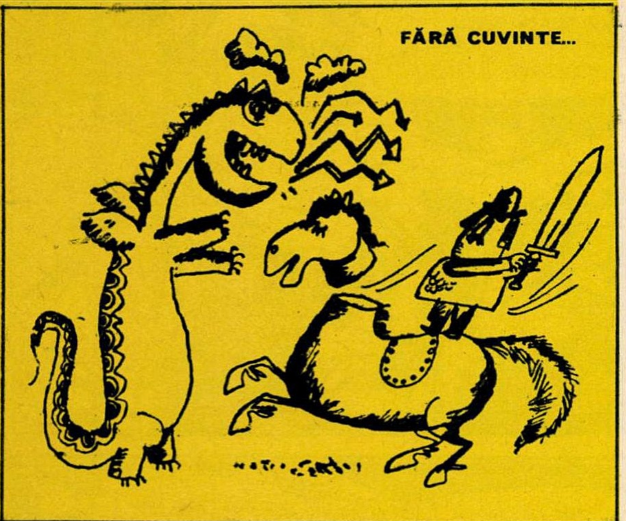
FĂRĂ CUVINTE...

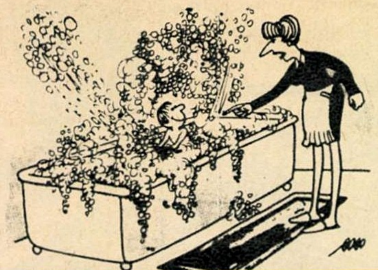

— Dă-mi imediat tricicleta!

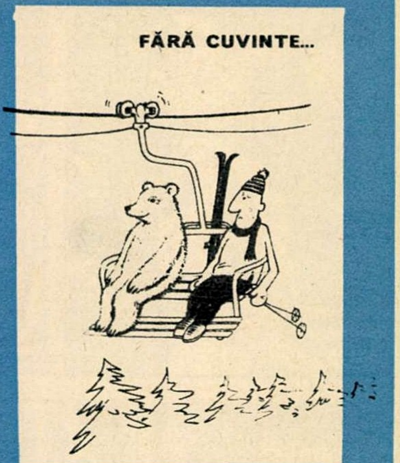
FĂRĂ CUVINTE...

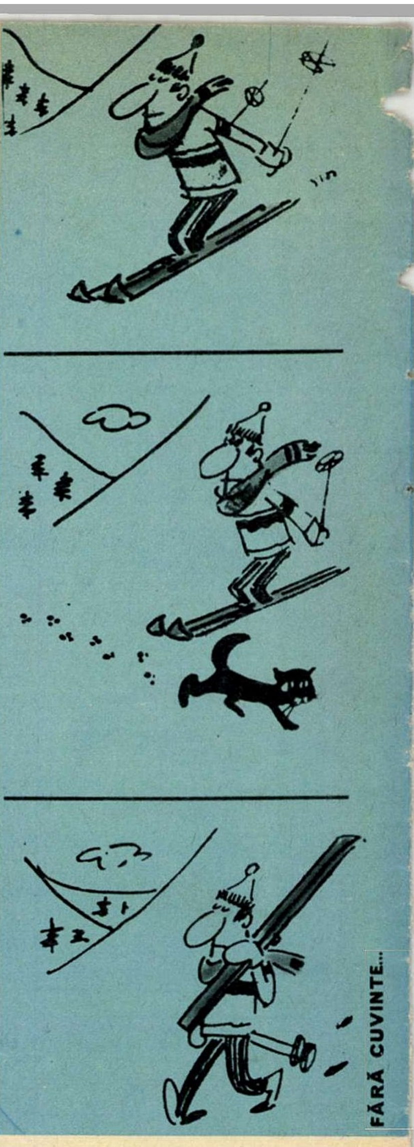
FĂRĂ CUVINTE...

PRONO... MINITEHNICUS 1971

1968. Un început modest: 600 de participanți la concurs, 176 de construcții, 42 de premiați.

1969. Minitehnicus crește: 4 000 de participanți la concurs, 1 200 de construcții, 200 de premiați. Prima expoziție pe țară Minitehnicus: 20 000 de vizitatori.

1970. Minitehnicus face un pas de uriaș: 10 000 de participanți, 7 500 de construcții în expozițiile județene, 1 000 de exponate selecționate la «Expoziția internațională Minitehnicus '70»., 200 000 de vizitatori. Premiați și medaliați: 400 de participanți.

1970. Este anul în care C. Arnal, creatorul lui Pif, a desenat pentru copiii români pe simpaticul coleg Minitehnicus, erou a nenumărate povestiri în imagini create de copii, robot mecanic realizat la Brașov.

Tot în 1970, în toamnă, Minitehnicus, însoțit de 30 dintre cele mai izbutite construcții prezentate la concurs, a fost oaspetele Budapestei. Delegați din 70 de țări, veniți la cea de a VIII-a Adunare a F.M.T.D. și cea de a III-a Adunare a C.I.M.E.A., au admirat și au aplaudat standul românesc, au făcut cunoștință cu puternica mișcare tehnică a copiilor din țara noastră.

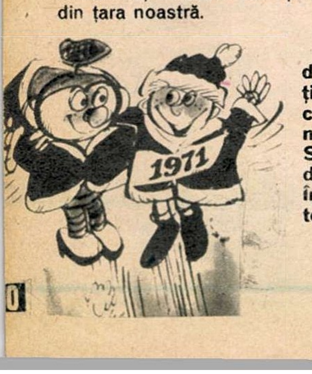

Ce va urma? Încă un pas de uriaș, desigur. Este așteptată cu nerăbdare ediția a IV-a, cînd Minitehnicus se va concretiza în 49 de expoziții județene și municipale. Un pronostic? 10 000 DE CONSTRUCTII. Am greșit? Viitorul ne-o va dovedi. Ediția a IV-a a început și , acum, în prag de An Nou, urăm tinerilor minitehnicieni MULT SUCCES!

A. WEISS

REDACTORII REVISTEI «CUTEZĂTORII»

„CE VEȚI OFERI CITITORILOR

LIDIA NOVAC,

(rubrica viață pionierească): Reportajul pionieresc va fi legat anul acesta de marele eveniment — semicentenarul Partidului Comunist Român. Vom înfățișa acțiuni și fapte pionierești închinate evenimentului Vor fi nelipsite rubricile «Ștafeta cutezanței», «Ei au fost pionieri», «Pionier în fiecare zi!» precum și anchetele printre cititori și corespondența acestora. De asemenea, cititorii vor putea afla multe lucruri instructive din dialogurile săptămînale cu diverse personalități științifice, literare, oameni de cultură și artă.

Scriitorul COSTACHE ANTON,

(rubrica literară): Vom oferi cititorilor o adevărată pleiadă de benzi desenate. Se află spre definitivare scenariul «Șoimii Carpaților» închinat celei de a 50-a aniversări a creării Partidului

Comunist Român; seria eroică va continua cu «Novăceștii» și «Nepoata lui Decebal»; nu am uitat nici științifico-fantasticul publicînd, începînd cu acest număr, «Omul-radar»;

Schițele, povestirile, poeziile semnate de valoroși autori vor fi nelipsite din paginile revistei. De asemenea, pregătim apariția unui nou roman foileton amintind verva epică din «Ostrovul Lupilor» și avînd drept eroi copiii dintr-un sat din Bărăgan.

BITI CARAGIALE

(rubrica cultură și artă) Informațiile, reportajele și interviurile din domeniul artei și culturii își vor păstra un loc de frunte în paginile revistei. «Pagina fetelor» va continua să fie o prietenă dragă a cititoarelor noastre. Și o surpriză: «Pagina celor mici» în care cei mai tineri cititori ai noștri vor găsi tot ce le dorește inima. O altă rubrică surpriză: «Ecranul noutăților» (totul despre noile filme și spectacole, în avanpremieră!).

FĂRĂ CUVINTE...

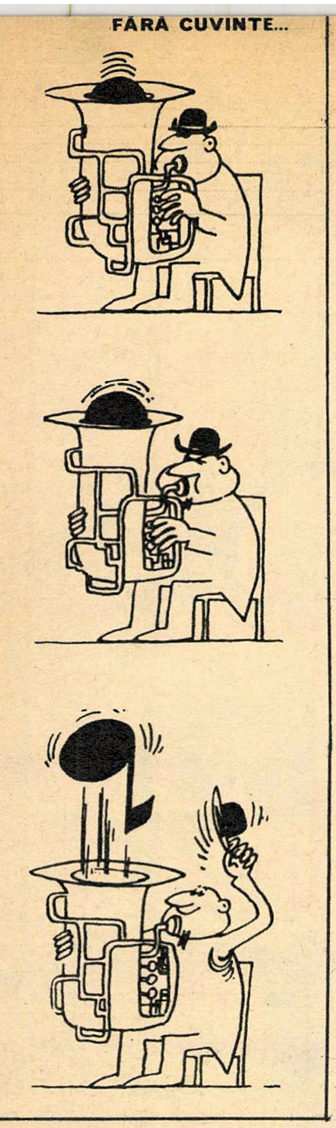

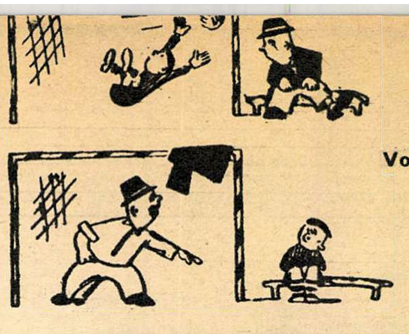

Vorbim noi acasă

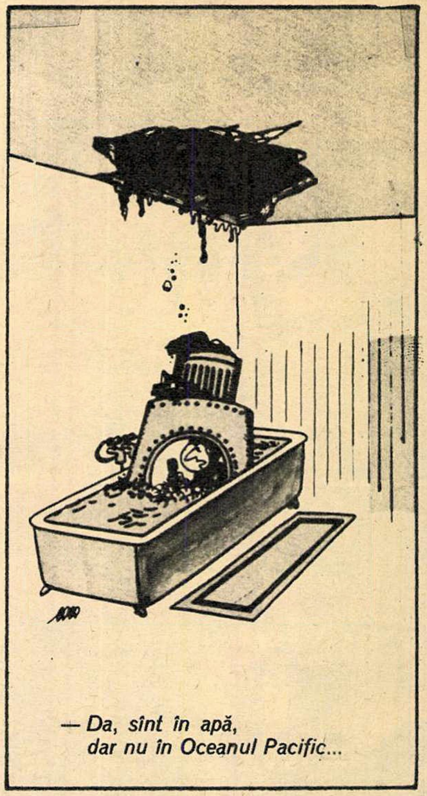

— *Da, sînt în apă, dar nu în Oceanul Pacific...*

RĂSPUND LA ÎNTREBAREA: ÎN ANUL 1971?“

SCRIITORUL HORIA ARAMĂ, (rubrica Știință și tehnică): «Racheta cutezătorilor» va încerca în continuare să descifreze taina OZN-urilor. Ciclul «Familia Soarelui» îi va purta pe cosmonauții-cititori către planetele surori ale Terrei. Simpaticul «Marty» va fi în continuare eroul unor fantastice și vesele aventuri. În plus: noi rubrici de construcții, modelism, practic etc.

ECATERINA ROȘCA,

(rubrica meridiane). Palpitantele călătorii pe meridianele globului, «Clubul anului 2000» rezervat unor minunate călătorii în viitor, resursele nedescoperite și nefolosite ale Terrei. «Caleidoscop — Cutezătorii», noutăți din viața copiilor de pretutindeni. Iată cîteva din titlurile rubricilor și materialelor pe care le vom publica.

MARIA NEGREA, (rubrica jocuri). «Pagina 15» este iubită de cititori și îi vom da toată atenția. Jocuri, glume, careuri de cuvinte încrucișate, sfaturi practice, teste de atenție și perspicacitate — iată ce va conține «Pagina 15» în '71. Și, bineînțeles, în afară de celebrul **nasture,** Ionică își va pierde — spre cîștigul cititorului perspicace — și alte obiecte de uz personal...

ELENA MĂNESCU, (rubrica informații): «Rozetele-cutezătorii» vor continua să răsplătească străduințele celor mai buni corespondenți ai revistei. Știrile la zi vor fi asigurate de cunoscutul «Cadran».

CONSTANTIN DIACONU, (rubrica sport): Sportul celor mari și celor mici va fi bogat reprezentat în paginile revistei. Anchete sportive, figuri de mari sportivi, evenimente la zi. Iată, pe scurt, ce pregătește secția sport pentru cititori.

AURELIU WEISS, (rubrica concursuri): In anul care vine vom continua

«Studio 50» — concurs de fotografii artistice închinat celei de a 50-a aniversări a creării Partidului Comunist Român,

«Minitehnicus — 1971» (cu 400 de medalii de aur!).

«Expedițiile Cutezătorii» — ediția a III-a.

Un nou concurs de benzi desenate (dacă vor fi amatori...).

Împreună cu C.N.O.P in 1971, Cutezătorii vor organiza jocurile atletice internaționale ale copiilor «Tetratlonul prieteniei, **PROF. PARBRIZ**

P.S. Dragi cititori, așteptăm părerile și propunerile voastre pentru următoarele numere ale revistei, pentru anul 1971.

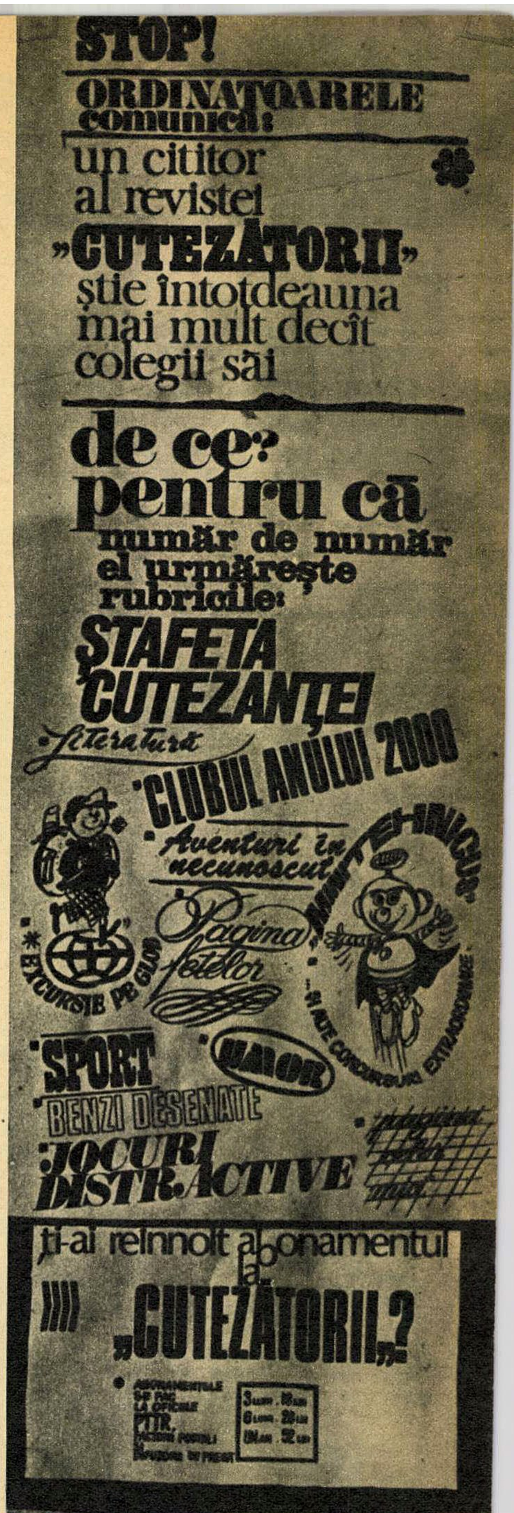

STOP!

ORDINATOARELE comunică:

un cititor
al revistei
„CUTEZĂTORII"
știe întotdeauna
mai mult decît
colegii săi

de ce?
pentru că
număr de număr
el urmărește
rubricile:

ȘTAFETA CUTEZANȚEI
Literatură
CLUBUL ANULUI 2000
Aventuri în necunoscut
EXCURSIE PE GLOB
Pagina fetelor
MINITEHNICUS
...ȘI ALTE CONCURSURI EXTRAORDINARE
SPORT
UMOR
BENZI DESENATE
JOCURI DISTRACTIVE

ți-ai reînnoit abonamentul la „CUTEZĂTORII"?

PTTR,

○ HIMALAIA — CUCERIREA GIGANȚILOR LUMII

● ȘCOALĂ FĂRĂ... bănci și fără cated

● Aventurile ECHIPAJULUI ZĂGANUL

● Și o surpriză: în acest nu
semnează și cunoscuții actor
DANIELA ANENGOV și
VIRGIL OGĂȘANU

● UNDE? CÎND? ÎN REVISTA „Cutezători
NR. 1, JOI, 7 IANUARIE 1971

08

CHEMAREA LUI HOREA

4

Scenariu: VLAICU BÎRNA
Desene: TEODOR BOGOI

REZUMAT: Crişan pornit în fruntea mulţimii de iobagi spre Alba Iulia să se înscrie în oastea grănicerească este atacat în satul Curechi de uneltele nobilimii din Zarand. Atacul nu izbuteşte şi Crişan, în fruntea iobagilor începe să prade şi să pustiască curţile nobililor care se opuneau ca ei să devină oameni liberi.

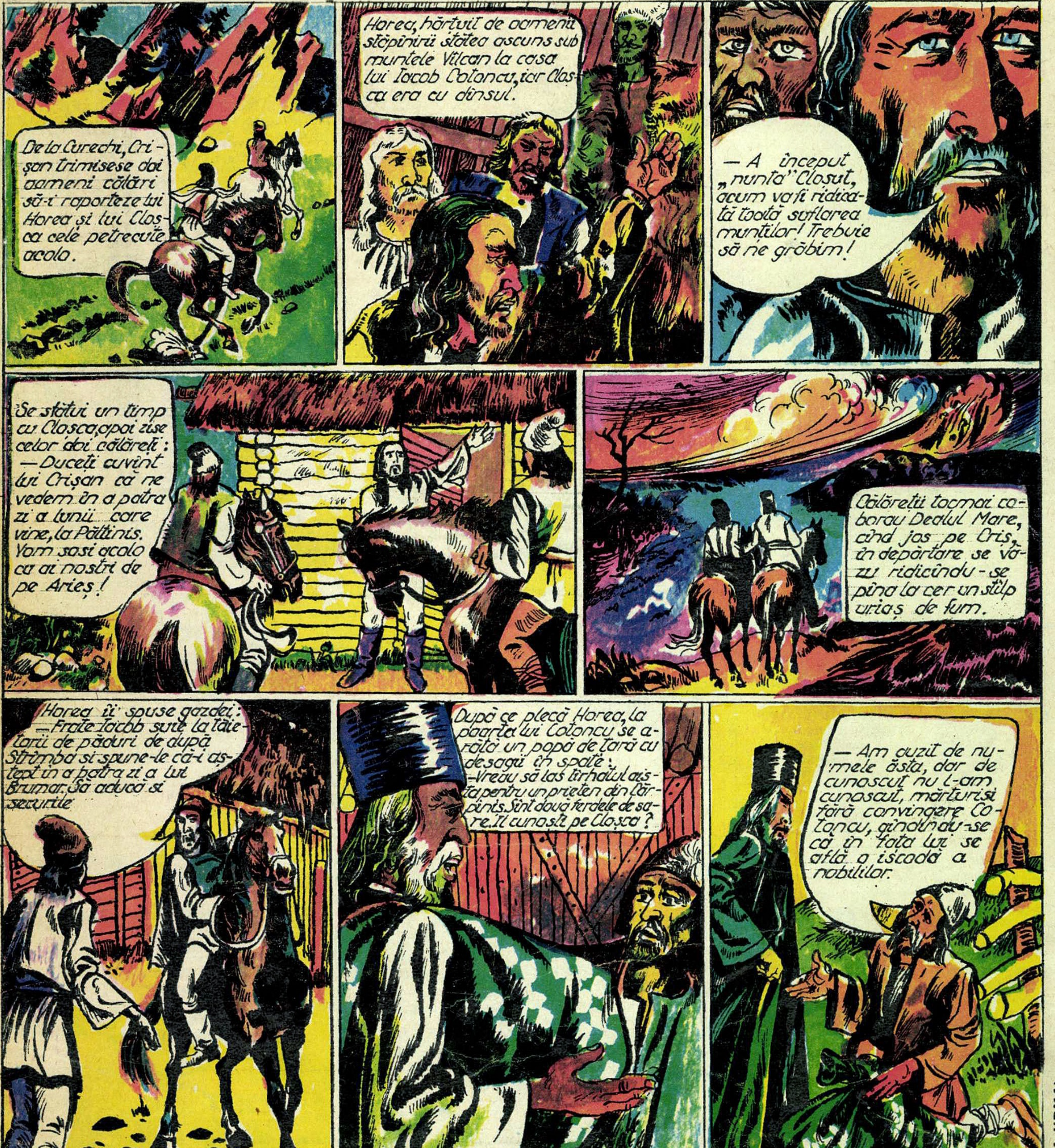
De la Curechi, Crişan trimisese doi oameni călări să-i raporteze lui Horea şi lui Cloşca cele petrecute acolo.
Horea, hărtuit de oamenii stăpînirii stătea ascuns sub muntele Vîlcan la casa lui Iacob Cotoncu, iar Cloşca era cu dînsul.
— A început „nunta" Cloşut, acum va fi ridicată toată suflarea munţilor! Trebuie să ne grăbim!
Se sfătui un timp cu Cloşca, apoi zise celor doi călăreţi: — Duceţi cuvînt lui Crişan că ne vedem în a patra zi a lunii care vine, la Păltiniş. Vom sosi acolo cu ai noştri de pe Arieş!
Călăreţii tocmai coborau Dealul Mare, cînd jos pe Criş, în depărtare se văzu ridicîndu-se pîna la cer un stîlp uriaş de fum.
Horea îi spuse gazdei: — Frate Iacob suie la tăietorii de păduri de după Strîmba şi spune-le că-i aştept în a patra zi a lui Brumar. Să aducă şi securile
După ce plecă Horea, la poarta lui Cotoncu se arătă un popă de ţară cu desagii în spate: — Vreau să las tîrhatul ăsta pentru un prieten din Cărpiniş. Sînt două ferdele de sare. Îl cunoşti pe Cloşca?
— Am auzit de numele ăsta, dar de cunoscut nu l-am cunoscut, mărturisi fără convingere Cotoncu, gîndindu-se că în faţa lui se află o iscoadă a nobililor.

(VA URMA)

Cutezătorii 52-53

Redactor şef: Mihai Negulescu. Secretar general de redacţie: Ovidiu Zotta.
Redacţia Bucureşti, Piaţa Scinteii nr. 1. Telefon: 17.60.10 Administraţia Editura Scinteia. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scinteii. Redactor artistic: Pompiliu Dumitrescu. Tehnoredactor: Rozalia Barany.

ABONAMENTELE PRIN OFICIILE ŞI AGENŢIILE P.T.T.R., PRIN FACTORII POŞTALI ŞI DIFUZORII DE PRESĂ.

2 LEI

41033